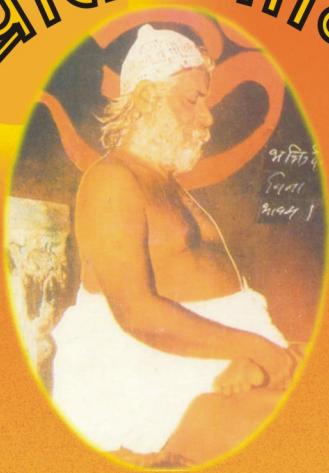

च्यातर्नभाष्य

उषःप्रार्थना (अर्थ सहित)

सायंस्मराभ्य

सायंप्रार्थना (अर्थ सहित)

॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥

श्री वासुदेवानन्दसरस्वती सम्मिति सुवाचा । पृथग् करिती बाल तू कोणाचा ? ।

“तुमचाच” शब्द ये गुरुनिष्ठेचा । शिष्योत्तमं पांडुरंग मुख्यातूनी । ४७ ॥

वासुदेवानन्द सरस्वती सम्मिति सुवाचा/पृथग् करिती “बाल तू कोणाचा ?” (“तुमचाच” शब्द ये गुरुनिष्ठेचा/शिष्योत्तम पांडुरंग मुख्यातूनी/स्वामीभुपे निधती तृष्ण शब्द हैं) “हा आमुला मुलगा आहे” शिष्य ट्यूकार झाला पाहे/भडीसापर म्रसाई ही दीधला/झाला प्राप खरा गुरुम्रसाई/गुरुम्रसाई भडीसापर/ते ये हे मधुर नारेश्वर/गुरुनाम गोडी अपरंपार/ये ये असे अक्षय/पांडुरंग पावला गुरुदर्शन.

श्री रंग अवधूत लीलामृत (मराठी भाषांतरमांथी साभार - सो. लीलाताई भोशी)

- (१) परस्पर जागृत थयो, पूर्वज्ञनो योग, अेक-बीजने भेटवा, भलो थयो संजोग.
- (२) “आहे मुलगा आमचा”, कही स्वामी महाराज, पांडुरंगने प्रेमयी पूज्यवा लाग्या राज.
- (३) कहे रे बाणक तुंग अरे ! को नो छे तु बाण ? ” “अप ताणे” कहे बाल, ऐ उतर ऐ तर्काळ.
- (४) मरतक मैं मूळी दीूर्धु, भले थवानुं थाय, निश्चय मननो माहरा, कही न निष्फळ जाय.
- (५) मुूळ मांथु तो क्यारनु, सदगुरु खोणा मांथा, मूळयुं छें मैं ते हजू, नथी उिकायुं क्यांया.
- (६) सदगुरु पदपंकज विषे रावे अद्या अनन्य, तेने सदगुरु निज समो, खरे ! बनावे दिव्य.

श्री स्वामी महाराजे आमुलगा आहे “आमुला” शब्दनो उपर्योग पूज्यश्री पेंगे लाग्या ने सामेथी पोते कर्या ने ट्यूकार कर्या के “तुं मारो छे” “हुं तारो छु” आरुं परस्पर मिलन, परस्परना पूर्वज्ञयोगाई पूज्यश्रीने आ सद्भाग्य प्राप थयुं.

परिवारजनो, आ प्रसंगने घ्यानमां रापीने भावभीनो निषायुक्त भक्ति करीते के जेथी म्रसक थार्फ ने आपणाने गुरुदर्शन थाय ने ट्यूकारे के, “तुं मारो छे” “हुं तारो छु”, तो ज रंग जामे ! बाकी बहु “हुं” “हुं” “मारो” “मारो” व्यर्थ छे.....

ज्यारे ज्यारे पू. श्रीये जतावेल उपायथी भक्तोना दुःखो, विघ्नो, अशांति के सांसारिक विटंबाणाओ दूर थती व्यारे तेचो पूज्यश्री पासे आवीने आर्तभावे कहेता के “बापशु ! आपे मारा...” व्यारे पूज्यश्री कहेता के “आपणां गुरुमहाराज छे ने ! आपणा शौनुं घ्यान रापे छे”.

[आवा प्रसंगो परिवारजनोने घायुं बद्युं कही जाय छे..... समझुने भक्ति करी ऐ तो आपणे पण पूज्यश्रीनां साक्षात दर्शन थशे ज ! नहीं तो..... पूज्यश्रीये भजनोमां घायुं बद्युं कही दीूर्धुं छे !]

સંપાદક : પ્રા. કુલીન ગ. ઉપાધ્યાય
અમદાવાદ.
મો. ૮૮૨૪૫ ૦૪૨૦૬.

મુશ્ક : અંબિકા પ્રિન્ટસ
અમદાવાદ.
(૦૭૯-૨૫૪૫૩૬૦૪)

ગ્રાફિક્સ : શ્રી હાર્ટિક રાજેન્ડ્ર ઉપાધ્યાય
'રાહ-રંગપ્રેમની'
આણંદ- ૩૮૮ ૦૦૧.
(૦૨૫૮૨-૨૪૮૪૫૫)

પ્રકાશક : શ્રીરંગ અવધૂત પરિવાર - ચુ.એસ.એ. - કેનેડા-
ઓડિયો-વિડીયો-સીડીના ઉપાર્જનમાંથી
ફોન: ૯૩૦-૫૫૦-૪૨૧૮.

આવૃત્તિ : પ્રથમ
અનંત ચતુર્દશી, ભાદ્રવા સુદ ચૌદસ, ૨૦૬૪.
રવિવાર, તા. ૧૪-૦૮-૨૦૦૮.

પ્રત : ૧૦૦૦

પંદર રખિયા

ઉષ્ણ:પ્રાર્થના

અનુકૂળાધિકા

ક્રમાંક	પ્રાર્થના	પૃષ્ઠ ક્રમાંક
	✿ સોમવાર ✿	
૧.	દત્તપ્રબોધસ્તવઃ	૧
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુષ્ટય	૩
૩.	મંગલ આરતી	૪
૪.	સમર્પણા	૫
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૬
૬.	ઉઠ અધભંજના દત્ત મુનિરેંજના	૭
૭.	ધ્યાય હૃત્રિજમરં જીવ કરુણાકરં	૮
૮.	દત્ત દિગંબરા ઉઠ કરુણાકરા	૯
૯.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૧૦
૧૦.	એક કિરતાર કલિતાર સૃષ્ટિ તણો	૧૧
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૧૩
૧૦.	વંદન	૧૪
૧૩.	રેવાગીતામ्	૧૫
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૧૫
	✿ મંગળવાર ✿	
૧.	દત્તપ્રબોધસ્તવઃ	૨૬
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુષ્ટય	૨૮
૩.	મંગલ આરતી	૨૯
૪.	સમર્પણા	૩૦
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૩૧
૬.	ઉઠ અધભંજના દત્ત મુનિરેંજના	૩૨
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૩૩
૮.	એક આધાર કિરતારનો જગતમાં	૩૪

ક્રમાંક	પ્રાર્થના	પૃષ્ઠ ક્રમાંક
૬.	ભાવથી ભજન કર, હરિ તણું રટણ કર	૩૫
૧૦.	ઉઠને જીવ ઉદ્ઘોગ અદકો કરી	૩૬
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૩૭
૧૨.	વંદન	૩૮
૧૩.	રેવાગીતમ્	૩૯
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૪૦
✿ બુધવાર ✿		
૧.	દત્તપ્રભોધસ્તવઃ	૪૩
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુર્ષટ્ય	૪૪
૩.	મંગલ આરતી	૪૫
૪.	સમર્પણા	૪૭
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૪૮
૬.	ઉઠ અધભંજના દત્ત મુનિરંજના	૪૯
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૫૦
૮.	શે મુખે વર્ણવું કીર્તિ કિરતારની	૫૧
૯.	વિષયની વાતમાં વિષણુ ભૂલી ગયા	૫૨
૧૦.	જૂઠમાં જિંદગી જાય નર જો વહી	૫૩
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૫૪
૧૨.	વંદન	૫૫
૧૩.	રેવાગીતમ્	૫૬
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૫૬
✿ ગુરુવાર ✿		
૧.	દત્તપ્રભોધસ્તવઃ	૫૮
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુર્ષટ્ય	૫૯
૩.	મંગલ આરતી	૬૦
૪.	સમર્પણા	૬૧
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ્	૬૨
૬.	ઉઠ અધભંજના દત્ત મુનિરંજના	૬૩
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૬૪

ક્રમાંક	પ્રાર્થના	પૃષ્ઠ ક્રમાંક
૮.	ભાવ વિણા લક્ષ્ટિ નવ કામ આવે કદી	૫૭
૯.	વિષયની વાડીમાં જુવ ભૂતો પડ્યો	૫૮
૧૦.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૫૯
૧૧.	દરદીનું દરદ એક દરદી જાણી શકે	૬૦
૧૨.	વંદન	૬૧
૧૩.	રેવાગીતમ્	૬૨
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૬૨
✿ શુક્રવાર ✿		
૧.	દત્તપ્રબોધસ્તવઃ	૬૪
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુષ્ટય	૬૫
૩.	મંગલ આરતી	૬૬
૪.	સમર્પણા	૬૭
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૬૮
૬.	ઉઠ અધિભંજના દત્ત મુનિરંજના	૬૯
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૭૦
૮.	ઉઠને મૂઢ આલસ્ય નિદ્રા ત્વયુ	૭૧
૯.	મૂળ સંસારનું મૂઢ મન માંકડું	૭૨
૧૦.	વેણુ વાગે અતી! હૃદયકુંજે હરિ	૭૩
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૭૪
૧૨.	વંદન	૭૫
૧૩.	રેવાગીતમ્	૭૬
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૭૬
✿ શનિવાર ✿		
૧.	દત્તપ્રબોધસ્તવઃ	૭૧
૨.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુષ્ટય	૭૩
૩.	મંગલ આરતી	૭૪
૪.	સમર્પણા	૭૫
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૭૬
૬.	ઉઠ અધિભંજના દત્ત મુનિરંજના	૭૭
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૭૮

ક્રમાંક	પ્રાર્થના	પૃષ્ઠ ક્રમાંક
૮.	બેદમાં ખેદ અલેદ નિવીણ છે	૮૯
૯.	હોચ દેવાંશી તે દેવને ઓળખે	૧૦૦
૧૦.	એક અક્ષર અવિનાશ વ્યાપ્તું બધે	૧૦૧
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૧૦૨
૧૨.	વંદન	૧૦૩
૧૩.	રેવાગીતમ્	૧૦૪
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૧૦૪
✿ રવિવાર ✿		
૧.	દત્તપ્રબોધસ્તવઃ	૧૦૭
૨.	ભિરુદાવલી-ચતુષ્ટય	૧૦૯
૩.	મંગલ આરતી	૧૧૦
૪.	સમર્પણા	૧૧૧
૫.	અથ પ્રાતઃસ્મરણામ्	૧૧૨
૬.	ઉઠ અધભંજના દત્ત મુનિરંજના	૧૧૩
૭.	જાગ્યને જોગીડા દત્ત દિગંબરા	૧૧૪
૮.	છો સુખે નિંદતા નિંદકો હરિ મને	૧૧૫
૯.	શી કરું અર્થના દત્ત દયાધના?	૧૧૬
૧૦.	આજ આનંદનું પૂર ઉરમાં વહે	૧૧૭
૧૧.	આવ દિગંબરા દત્ત કરુણાકરા	૧૧૮
૧૨.	વંદન	૧૧૯
૧૩.	રેવાગીતમ્	૧૨૦
૧૪.	પ્રભાતિયાંનો અર્થ	૧૨૦

સાચંપ્રાર્થના

અનુક્રમણિકા

ક્રમાંક	પ્રાર્થના	પૃષ્ઠ ક્રમાંક
૧.	સાચંપ્રાર્થના: મંગલાચરણ	૧૨૩
૨.	શ્રી દત્તરક્ષાસ્તોત્રમ्	૧૨૪
૩.	દત્તબાવળી	૧૨૮
૪.	બિરુદ્ધાવલી-ચતુષ્ટય	૧૩૦
૫.	ભગવાન દત્તાત્રેયની આરતી	૧૩૧
૬.	પ.પુ. શ્રી રંગ અવધૂત ગુરુમહારાજની આરતી	૧૩૨
૭.	સમર્પણ	૧૩૩
૮.	મંત્રપુષ્પાંજલિ	૧૩૪
૯.	યાચના	૧૩૫
૧૦.	સાચંસ્મરણમ્	૧૩૭
૧૧.	કરુણાત્રિપદી	૧૩૮
૧૨.	ધૂન	૧૩૯
૧૩.	અધોરક્ષ્ટોક્ષરણ સ્તોત્રમ્	૧૪૧
૧૪.	ક્ષમાપનમ્	૧૪૨
૧૫.	વંદન	૧૪૩
૧૬.	નામસુધારસ	૧૪૪
૧૭.	પ્રભુ પરખા હણે જેણે	૧૪૫
૧૮.	એવો દિ દેખાડ	૧૪૬
૧૯.	ગુરુચરણ પ્રીત મોરી લાગી રે!	૧૪૭
૨૦.	મોહે દત્ત દરસકી આસ	૧૪૮
૨૧.	સ્તોત્રના અર્થ	૧૪૯
૨૨.	પરિશિષ્ટ	
	(i) પ.પુ. શ્રી વાસુદેવાનંદ સરસ્વતી સ્વામી મહારાજની આરતી	૧૫૨
	(ii) ભગવતી મા રુક્માભાની આરતી	૧૫૩
	(iii) પ્રકાશિત પુસ્તકોની સૂચિ	૧૫૪

ઉષ: પ્રાર્થના

પ્રાર્થના-સોમવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવः ।

અજિતામૃતયોગનિક્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
ધુમુખે શ્રુતિબન્ધિતતો ભગવાજાગૃહિ જાગૃહિ ઋધીદ્ર ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
સ ત્વં મહેશ ભગવન્મધવન્મુખેઽચ |
ઉત્તિષ્ઠ તિષ્છદમૃતેરમૃતેરિવોકતેર-
ગીતાગમેશ્વ પુરુધા પુરુધામશાલિન् ||૧||

ભક્તેષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
તત્પં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |
ય: શેષ એષ સકલ: સકલસ્વગીતે-
સ્ત્વં જાગૃહિ શ્રીતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાન્ વિવિધ કષ્ટવશાન્દ્યાલુ-
સ્ન્યાત્મા બભૂવ સકલાર્તિહોડત્ર દતઃ |
અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ યન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશેષવિનુતોકષ્યવગાહનાય
દતોડધુનેતિ સુરસિંધુરપેક્ષતે ત્વામ્ |
ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજ્ઞક એત્ય સિદ્ધા-
સ્તસ્થુસ્તવાયમનદેશ ઈનોદયાત્પ્રાક્ ||૪||

સન્દ્યામુપાસિતુમજોકષ્યધુનાગમિષ્ય-
ત્યાકંક્ષતે કૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ |
કૃષણાતટેપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
સારાર્તિકઃ કૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ ||૫||

પ્રાર્થના એ ભગવાન પ્રત્યે ભાવ દર્શાવવાનું એક સાધન છે.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપલવાધા
 ઉતિષ્ઠ દૈવ ભગવત્ત્રત એવ શીଘ્રમ् ॥૫॥

 પુરી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નુત્પાતયત્યરુણાગા અધિરુષ તુષાઃ ।
 કાષાયવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃષ્ટુધન
 તાદ્યાંગ્રજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૬॥

 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાષ્ઠા-
 ભાગં યતીન્દ્ર રુધુર્ગરુડાચ્રજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિદિતો છુટિદ્વયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરુચિં ચિરગાં જહાતિ ॥૭॥

 ક્રારેકર્જુનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૮॥

 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂત્સ
 ભાલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદૈવઃ ॥૧૦॥

પ્રાર્થના એ પરમાત્મા અને આપણી વચ્ચેનો પુલ છે.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ટય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ઐટિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વરૂપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૨. સકલવિદ્યાવારિથિ-પારગ, ઋતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્વ, રચિતાભિલદ્દત્વાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનામ્બુજ, ગણેશ-રમા-મ્બાનનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક ચતિવર, શ્રીમદ્રાસુદેવાનનંદો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૩. સમસ્તજગદુત્પતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભાર્યારણ-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાળ્નપાત્ર-પૂર્ણા-પ્રવણાળ્નપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામ્બા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મિદીયા
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાથક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રચપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિદ્યાપ્રદાયક, શ્રીમદ્દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિષ્ણુલરુકમામ્બાનંદન, ચતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥

પ્રાર્થનાથી કલ્પનામાં ન આવે એટલી તાકાત મળે છે.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)
શબ્દ અશબ્દની વચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્ઘમ્ (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દેવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દરત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

પ્રાર્થના એ પ્રલુષ્પા મેળવવાનું સાચિવક સાધન છે.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્યે ||

કર્પૂરગોરં કરુણાવતારં સંસારસારં ભુજગેન્ધ્રહારભુ |
સદા વસન્તં હૃદયારવિંહે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાનું વિષણુમર્ગલં ગરુડધ્વજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાચતનં હરિઃ ||

સર્વમંગલમંગલ્યે શિવે સર્વાર્થિસાધિકે |
શરણ્યે અંબકે ગોરિ નારાયણિ નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત્ત

શાન્તં યોગીન્દ્રધ્વર્થ દ્વિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
દત્તાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સચ્ચિદાનંદમગનભુ |
સિદ્ધં રૈવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતં
સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

પ્રાર્થનામાં જેટલા શબ્દો ઓછા તેટલી અસરકારકતા વધુ.

પ. અથ પ્રાતઃસમરણામ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિતસુખાત્મકશિરસ્તિતયં દધાનમ् ।
 એશ્વર્યવીર્યચાસાદિલુજૈર્લસન્તં
 તં દેવમત્રિપરદં નતદાસર્વમ् |૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીર્ઠ
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ् ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ् |૨|

યાસ્તિકાન્ધિં જગદ્રોષમનુપ્રવિષ્ટ
 વસ્ત્રે ગુણા ॥ ઈવ ગુણાતિગમ્પ્રમેયમ् ।
 હેદશ્વભિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 ભૂતૈઃ સમશાનકુહ્રે તમતકર્યલીલમ् |૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજાટિમુહિદન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ યત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન् પ્રણાતોકલ્યાયતો હિ |૪|

ઓણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમન્વિતમ् ।
 ચઃ પદેત્પ્રાતરૂત્થાચ તસ્યાહઃ સુખદં ભવેત् |૫|

પ્રાર્થના એટલે પ્રભુ પ્રત્યેની આભાર અલિબ્યક્તિ.

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ઘના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોડી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂર્ય કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધાસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તાત! ૫. ઝ્રી
૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંથ
૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેડૂત.

પ્રાર્થના એ ભાવાત્મક સાધન છે.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ફૂટી!૬.

૭. ધ્યાય હૃત્રિજમરં જીવ કરુણાકરં

ધ્યાય હૃત્રિજમરં જીવ કરુણાકરં
તદ્વિના કોડપિ નો તારકસ્તે |
બ્રહ્મ સત્યં જગદ્વિદ્વિ મિથ્યા પરં
યિન્તયાહનિંશં તત્પરમન્તે ||૪.

મોહરાત્રિર્ગતા જ્ઞાનદીપિતિસ્તતા-
કજ્ઞાનતલ્પે વૃથા ડિં નુ શેષે |
બુધ્ય કસ્તવં કુતો દેશિકં પ્રજ તતો
દાનિતૈરોગ્યતઃ શૂન્યદેશે ||૧.

સ્થૂલમેતદ વૃથા સૂક્ષ્મમનતર્વથા
કારણે કા કથા તત્પરં તત્ |
છૈતમુલંદ્ય યતદ્વિ રૂપં તુ સત્
તે ન નાનાસ્તિ ત્વતસ્તુ ચાન્યત ||૨.

નામરૂપે ન તે જાતિગોત્રે ન તે
કિંત્પણ મન્યસે મૂઢ કસ્માત્ |
ન ત્વહં નાપિ ત્વં સર્વમેતત્કષરં
વિદ્વિ વિદ્યુચ્ચયલં વિરમ તસ્માત્ ||૩.

શુક્તિરજતં યથા સર્વમેતતથા
ભાસમાત્રં વૃથા સ્વપનકલ્પમ્ |
ભૂપતિસ્તવં વૃથા બિક્ષસે ડિં પથા
ભુંક્ષ્ય રાજયં તતાડનન્તકલ્પમ્ ||૪.

૧. ઘડપણ.

પ્રાર્થના અંતઃકરણની સ્વચ્છતા માટે જરૂરી છે.

તીર્થભમણં વૃથા શાસ્ત્રશ્વપણં તથા
 નો શ્રુતા રંગ યદિ મૌનગાથા ।
 સા શ્રુતેસ્ત્યાગતસ્તત્વમસ્યત્ર તે
 જન્મ વ્યર્થ ગતં કોડન્ય ત્રાતા ॥૫.

૮. દત્ત દિગંબરા ઊઠ કરુણાકરા

દત્ત દિગંબરા ઊઠ કરુણાકરા
 ૧પહંટ જાતી પૂરે^૨ ઝોંપ^૩ આતા,
 ભક્તજન હે ઊભે વાટપહાતી^૪ સભે,
 દશને દેઈ ત્યા શીધ શાતા!^૫૫.

અરુણ તમ^૬ દૂર કરી કુંકુમેં નભ ભરી,
 બાપડી હી ઉષા પદર^૭ પસરી^૮,
 ગંગ ખળખળ કરી ત્વધશેં જગ ભરી,
 ૯મંદવાહે કશી^{૧૦} અનિલલહરી !૧.

વનગંધર્વ હે સુસ્વરેં ગાઈતી,
 મોર કેકારયેં નૃત્ય કરિતી,
 મુનિકુલેં ગર્જતી વેદમંથરગિરા,
 ઊઠ બા શ્રીધરા રાધુ^{૧૧} પઠતી!૨.

૧૨ખટપેં ૧૩પદ્મદલીં ગુંજતી પ્રિયકરા,
 લેટતી હી મુદા^{૧૪} ચકપિલ્લી^{૧૫};
 રંગ કષ્ટી ઊભા પાહું દે મુખપ્રભા,
 લોણું^{૧૬} દે સતત બા ચરણકમળી!૩.

-
૧. પ્રભાત ૨. બસ ૩. ઊધ, નિંદ્રા ૪. વાટજુએ છે ૫. શાંતિ ૬. અંધારું ૭. પાલવ ૮. ફેલાયે છે ૯. મંદગતિથી વહે છે ૧૦. કેવી રીતે ૧૧. પોપટ ૧૨. છ પગવાળા, ભમરાનાં ટોળાં ૧૩. કમળની પાંખડીઓમાં ૧૪. આનંદી ૧૫. ચકવાક પક્ષીઓનાં બચ્ચાં ૧૬. આળોટવા છે.

પ્રાર્થના ધર્મનો સ્તંભ અને સ્વર્ગની ચાવી છે.

૬. જાગને જોગીડા દત દિગંબરા

જાગને જોગીડા દત દિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તાથદ^૧ કોણ હરશો?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશો?૨૫.

નાસ્તિકો નગન^૨ થઈ વળાના^૩ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડ ગઈ,
સર્વને શુષ્ણ મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગયની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં મસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્વેર^૪ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફડો ચોટિશે ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંડે;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંઘું થયું,
વ્યાસશાંડિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
દેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન^૫ નવ કાંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ભક્તોના પાપ ૨. નિર્લજ્જ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૩. કૂદાકૂદ ૪. જેને જેમ ફાવે તેમ પ. બીજું, અન્ય.

શબ્દ જેટલા ઓળા તેટલી પ્રાર્થના ઉત્તમ.

૧૦. એક કિરતાર કલિતાર સૃષ્ટિ તણો

એક કિરતાર કલિતાર સૃષ્ટિ તણો,
મૂકીને મૂઢ નાના^૧ ઉપાસે;
એક અનંત અવિનાશી પરિબ્રહ્મને,
ભૂલીને ભૂતની દોડે વાંસે!૨૬.

આંખ દેખે નહિ કાન સૂણે નહિ,
ઈંદ્રિયો રૂપર્શ ના જેહ કરતી;
તે થકી ઊપન્યુ^૨ સર્વ સૃષ્ટિ વિષે,
પવન, પાણી અને તેજ ધરતી.૧.

કાળ કંપે અતિ બીકથી જેહની,
તેજ ચંદ્રાર્ક^૩ જો અમિત^૪ આપે,
સૂર્યનો સૂર્ય એ ચંદ્રનો ચંદ્ર એ,
દુઃખડાં દીનનાં એ જ કાપે.૨.

પ્રેત ને ઘાળાને પૂજુ પાંખડને,
પોટલાં પાપનાં કેમ છૂટે?
વ્હેમ બાધા થકી બોધ થાયે નહિ,
બોધ વિણ બંધ જનિ^૫ કેમ તૂટે?૩.

બીજમાં વૃક્ષ ને વૃક્ષમાં બીજ પરિ-
બ્રહ્મમાં આપ પર તેમ કાસે;
રજ્જુભુજંગસમ^૬ વિશ્વબ્રાંતિ બધી,
આદિમધ્યાંત પરિબ્રહ્મ ભાસે.૪.

સુજાને સાન બસ અજાને^૭ આણ પણ
દગ્ધને^૮ ડા'પણ કોણ દેશે?
દેખતાં આંધળો આપથી થાય જે,
તેહનો હસ્ત તે કોણ સહેશે?૫.

૧. અનેક ૨. ઊપન્યું ૩. ચંદ્ર અને સૂર્ય (અર્ક) ૪. અપાર. ૫. જન્મ ૬. દોરડામાં સર્વની ખાંતિની માફક ૭. અણાસમજુ ૮. દોઢાખ્યો.

પ્રાર્થના આત્માનો ખોરાક છે.

તર્કવિતર્કનું જેર ચાલે નહિ,
પંડિતાઈ વૃથા ત્યાં તકાસે;
જાતઅજ્ઞાતની પાર પર એ વસે,
જાત અજ્ઞાત એથી પ્રકાશો!૬.

જાની મૂળા થચા મૂક બોલે ઘણું
દેખતા આંધળા અંધ દેખે!
પંગુ દોડે ઘણું દોડતા પાંગળા,
સુરિજનો^૧ શૂન્યમાં આપ પેખે!!૭.

તેણ તું તેણ તું વેદ ગર્જ કહે,
ચૂણાતાં રંગ નર ભાન ભૂલે;
મોહપડદો ખરે, સંસૃતિભય ટળે,
ગુરુકૃપા હોચ તો બેદ ખૂલે!૮.

૧. જાનીઓ.

પ્રાર્થનારૂપી નાના પરબિડિયામાં મોટી માંગણી મૂકી શકાય.

૧૧. આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા

આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા,
તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
ગેહઉદ્ઘોગમાં^૧, ચિત્ત નવ આ ઠે,
બેહના^૨ દુઃખથી નિત્ય રડતું.ટેક.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં,
વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવત્ત,
શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

ગાય વિણ વાછું દીન જ્યભ બાપડું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૩ આંકંદનો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફાટે છાતી!૨.

કાષ થઈ પાવડી પાંવની તુજ બનું,
મૃદુ^૪ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ ભીતિછા,
અંગ પર જો ધરે તું ફૃપાળું!!૩.

મૃગ થઈ ^૫વ્યાધથી દેહ વીધાવું આ,
અજિન^૬ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હૃદયમંચક^૭ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાધથી^૮ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્થના,
બાળીને કામકુદ્ધ ધૂપ દેઉં!૫.

૧. ઘરંધામાં ૨. વિચોગ ૩. બાળક ૪. માટી. ૫. શિકારી ૬. મૃગછાલા ૭. બાજન
૮. ગંધાકસ્તાદિયુક્ત પગ ધોવાનું પૂજાજળ.

શરણભાવ જાગે, દુઃખા સર્વે ભાગે.

ફેત ભોજન ધૂરું પેચ અધી આગળું,
 રંગ તાંબૂલ મુખશુદ્ધિ સારુ;
 ટોડ ને ટોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
 તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
 તે તે સ્થળે સદગુરુ રૂપ તારું;
 જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
 ત્યાં ત્યાં પદદ્રંગ તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
 સ્વામી મહારાજ કી જથ!
 ભગવતી રુકમાભબા માત કી જથ!
 શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જથ!
 ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
 નમેટ હર!

૧. પાપ. ૨. વિષયાસકિતિ.

નિષ્કામ કર્માથી ચિત્તમળ ગળે - ચિત્ત શુદ્ધિ થાય.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુહતઃ સ્તોતિ | નીરજ્મભ્ નાનારંજ્મભ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદભિન્નમિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉષઃપ્રાર્થના-અર્થ

૧. દટાપ્રબોધસ્તવઃ

[અજિત = કોઈથી પરાજિત ન થનાર- હે અજિત, અમૃત = મોક્ષ સ્વરૂપ, યોગનિદ્રિત = યોગનિક્રામાં રહેલા, અચ્યુત = ચ્યુત ન થનાર, શક્તે: = શક્તિથી, સ્વફૂતા = પોતે રચેલી, અતિમોહિત = મોહચ્ચસ્ત, ધૂમુખે = ઉષઃકાળે, શ્રુતિબંદિગીતઃ = શ્રુતિઝીબંદિજનોના ગીતથી, ભગવન્ = હે ભગવાન, જાગૃહિ-જાગૃહિ= જાગો-જાગો, અધિદ્રિત= ત્રયના અધિપતિ]

હે (કોઈથી પરાભૂત ન થનાર) અજિત, અમૃત (મોક્ષ) સ્વરૂપ, (અધ્યાસથી) યોગઝીપી નિક્રામાં આવેલ (અને તેથી જ) પોતાના કર્મથી મોહ અવસ્થામાં હોવા છતાં અચ્યુત જ્ઞાનશક્તિવાળા (ગુરુ ઉપસતિના લક્ષણાર્થી), ઉષઃકાળમાં જેમ બંદિજનો રાજાને તેના પરાક્રમનાં વર્ણન કરી જાગૃત કરે છે તેમ શ્રુતિઝી બંદિગીતથી હે ભગવન્, હે દેહત્રયના અધિપતિ, (પ્રમાદ) નિક્રાનો ત્વાગ કરી જાગૃત થા, જાગૃત થા.

[નિત્યો હિ થસ્ય મહિમા = જેનો મહિમા હંમેશ, નહિ માનમ્ એતિ = પામી શકાતો નથી, સ ત્વં મહેશ ભગવન્ = એવા હે મહેશ ભગવાન! તું (તમે), મધ્યવનમુખ = ઈંક્ર જેમાં મુખ્ય છે તેવા દેવો, ઈક્ષય = સ્તુતિ કરે છે, ઉત્િષ્ઠ = ઊઠ-જાગ, તિષ્ઠત્ = ઊભો રહે, અમૃતેરમૃતેરિયોક્તે: = અમૃત સમાન ઉક્તિઓથી, ગીતાગમે: = ગીતા અને આગમોથી,

સંસારને છોડવાનો નથી, ભૂલવાનો છે.

ચ = અને, પુરુધા-પુરાધો = અગ્રેસર પુરોહિત બનાવનાર, પુરુધામશાલિની = અગ્ર પદે રહેનાર. (૧).]

ઈંડ્રાદિટૈવો જેની સ્તુતિ કરે છે, ગીતા અને શાસ્ત્રોમાં જેનું વર્ણન કર્યુછે, જેનો મહિમા હંમેશ માટે અપાર છે, એવા હે મહેશ ભગવાનું ! આપના ભક્તો ઊભાં ઊભાં, ભાવપૂર્ણ, અમૃત જેવાં મધુર ગીતોથી જગાડી રહ્યા છે તો એમના તરફ દયા કરીને જાગો.૧.

[ભક્તેષુ = ભક્તોમાં (ભક્તો માટે), જાગૃહિ = જાગો, મુદાહિ = આનંદ પામ (આનંદ આપ), મુદારભાવમું = તંદ્રાઝી ભાવવાળી, તલ્પં = શય્યા (પથારી), વિહાય = છોડીને, સવિશેષ = ખાસ બાકી રહેલા, વિશેષહેતો: = વિશિષ્ટ કાર્યો માટે, યઃ = જે, એષઃ = આ, શેષઃ = શેષ નારાયણ ભગવાન, સકલઃ = કલાવાન, સકલસ્વગીતે: = પોતાના બધા જ ગીતોથી, ત્વમું = તું, જાગૃહિ = જાગ, શ્રિતપતે = આશ્રિત અથવા શરણાગત અથવા આધાર રાખનાર (શ્રિત), એના પતિ એટલે પાલક, તપતે = સ્વયં તપનાર (તપસ્વીઓ માટે), નમઃ = નમસ્કાર હો, તે = (તુભ્યમું) તમને. (૨).]

હે આશ્રિતોના પાલક ! (તપસ્વીઓ માટે) સ્વયં તપનાર ! ભક્તો માટે આપ જાગો. (જાગીને) આપ આનંદ પામો અને આનંદ આપો. આપ તંદ્રાભાવવાળી શય્યાનો ત્યાગ કરી (ભક્તો માટેના) ખાસ બાકી રહેલા વિશિષ્ટ કાર્યો માટે (કાર્યો પૂર્ણ કરવા માટે) પોતાના બધાં ગીતોથી કલાવાન બન્યા છો. તો (હે ભગવાનું !) આપ જાગો. (ભક્તના કાર્યો કરવા તેચાર થાપ.) આપને પ્રણામ હો.૨.

[દૃષ્ટવા= જોઈને, જનાનું = લોકોને, વિવિધકષ્ટવશાનું = જુદા જુદા કષ્ટો-દુઃખોથી ત્રસ્ત, દ્વાલુઃ = દ્વામય, ઘ્યાત્મા = ત્રિ આત્માવાળો (બ્રહ્મા, વિષણુ, મહેશના આત્માવાળો), બભૂવ = થયો, સકલાર્તિહરઃ = સકળ દુઃખને હણાનાર, અત્ર = અહીં, દટા = ભગવાન શ્રીદટા, અત્રે:મુને: = અત્રિમુનિના, સુતપસઃ = સારા-શુભ-તપનું, અત્ર = અહીં, ફલમું = ફળ, ચ = અને, દાતુમું = આપવા માટે, બુધ્યસ્વ = જાગ, સ = તે, ત્વમું = તું, ઈઃ = અહીં, ચતુરું = જે, મહિમાનિયતા: = મહિમાનિયત. (૩).]

જેનું માહાત્મ્ય અગાધ- અપાર છે એવા શ્રીદટાત્રેય, લોકો વિવિધ કષ્ટમાં પીડાથી ઘણા જ પીડાથ છે એવું જોઈ, બધાનું દુઃખ દૂર કરનાર ત્રિગુણાત્મક ઈશ્વર, અત્રિત્રણિની તપશ્રયાનું ફળ આપવા માટે અપંતીર્ણ થયાં, એવા તમે જાગો.૩.

[આચાતિ = આયે છે, અશેષ = પૂર્ણપૂરો, વિનુતઃ = શુદ્ધ-સ્તુત, અપિ = છતાંય, અવગાહનાય = સ્નાન માટે, દટા: અધ્યુના = અત્યારે દટા, ઈતિ = એમ, સુરસિન્ધુ: = સમુદ્ર, ગંગાનાદી, અપેક્ષતે = અપેક્ષા રાખે છે, ત્વામું = તારી, તને, ક્ષેત્રે તથા એવ કુરુસંજ્ઞક = કુરુ નામના ક્ષેત્રે = (કુરુક્ષેત્રમાં) પણ એ જ રીતે,

માણસ ત્યાગથી જ મહાન બને છે.

અત્ય = આવીને, સિદ્ધા: તસ્થુ: = સિદ્ધો ઉભા છે, તવ આચમન દેશ = તારા આચમન કરવાના પ્રદેશમાં, ઈનોદ્યાત્પાકૃ = સૂર્ય (ઇન)ના ઉદ્યપૂર્વે. (૪).]

બધા ભક્તોનો સ્તુતિપાઠ સાંભળતા શ્રીદાત્રેય સ્નાન કરવા હમણાં આવે છે, તેની સુરનદી ગંગા રાહ જોઈ રહી છે, તેમજ કુરુક્ષેત્રમાં ઘણા સિદ્ધો આવી સૂર્યોદય પહેલાં (તમો) આચમન કરવા અહીં પધારશો તેની રાહ જોઈ ઉભા રહ્યા છે.૪.

[સંધ્યા | મુ = સંધ્યા, ઉપ | સિતુ મુ = ઉપાસના કરવા (સંધ્યા કરવા), અજઃ = અજન્મા શ્રીદાત્રેય, અપિ = પણ, અધુના = હમણાં, આગ મિષ્યતિ = આવશે, આકંક્ષતે = આકંક્ષા રાખે છે, રાહ જુએ છે, કૃતિજન = પુણ્યવાન લોકો, પ્રતિવીક્ષતે = રાહ જુએ છે, ત્વામુ = તને-તારી, કૃષણા તટે અપિ = કૃષણા નદીના તટે પણ, નરસિંહ સુવાટિકાયામુ = નરસોભાની વાડીમાં, સારાતિકઃ = આરતી હાથમાં લઈને, કૃતિજનઃ = પુણ્યવાન લોકો, પ્રતિવીક્ષતે = રાહ જુએ છે, ત્વામુ = તને-તારી. (૫).]

કૃષણા નદીને ડિનારે અજ એવા શ્રીદાત્રેય સંધ્યાવંદન કરવા આ રસ્તે જશે એમ ધારી પુણ્યવાન ભક્તો રસ્તામાં રાહ જુએ છે અને નરસોભાની વાડીમાં એમનાં ઓવારણાં લેવા ભક્તોની મહિલાઓ હાથમાં આરતી લઈને વાટ જોઈ રહી છે.૫.

[ગંધર્વસંજાક્ષરે = ગંધર્વ નામના પુરે, ગાણગાપુરમાં પણ, સુભાવિકા: = ભાવિકો, તે (તવ) = તારા, ધ્યાનાર્થીમુઅત્ર = ધ્યાન કરવા માટે અહીં, ભગવાન્ સમુઉપ અષ્યતિ ઈતિ = ભગવાન અહીં આવશે- પધારશે એમ, મત્વા = માનીને, સ્થુ: = ઉભા છે, આચરિત સંનિયત આપલવ આધા = નિત્ય નિયમ પ્રમાણે સ્નાન વગેરે કરીને, ઉત્પિદ્ધ = ઉભો થા, દૈવ ભગવન્ અત એવ શીદ્રમુ = દૈવ ભગવાન તેથી જ સત્પરે. (૬).]

તેમ ભગવાન દત્ત રોજ ધ્યાન કરવા માટે અહીં આવશે એમ માની ગાણગાપુરમાં પણ તમારા ભાવિક ભક્તો પોતપોતાનું સ્નાન સંધ્યાટિ આહ્લિક પતાવી ઉભા રહ્યા છે તેથી જ જરા ઉતાવળા જલદી ઉઠો.૬.

[પુત્રી દિવ: = સ્વર્ગ કન્યા-ઉધા, ખગગણાનુ = પક્ષીઓના સમૂહને, સુચિરમુ = લાંબા સમયથી (આખી રાત), પ્રસુતાનુ = સૂર્ય રહેલાને, ઉત્પાતયતિ = ઉઠાડે છે, અરુણાગા = અરુણ પાસે જઈને, અધિરુદ્ધ = ઉપર ચડીને, તૂષા: = પર્વત ઉદ્ઘાચલ, કાષાયવરુનમુ = ગેરુણા ઝાંનું ફર્ખ, અપિધાનમુ = ઓસ્યું અપાવૃણુ = દૂર કરો, અધનુ = હેઠે, તાક્ષાંગજ = ગરુડનો મોટો ભાઈ-સૂર્ય, અયમુ = આ, અવલોકન = જો, તં પુરસ્તાતુ = તારી આગળ, સામે. (૭).]

આખી રાત સૂર્ય રહેલા પક્ષીગણોને સ્વર્ગકન્યા ઉધા ઉદ્યાચલ પર ચઢીને અરુણ પાસે જઈ ઉઠાડે છે. હવે તો આ ઓઢેલી ગેરુઆ રંગની છાટી ખસેડો. પેલો ગરુડનો મોટો ભાઈ- સૂર્ય ઉગેલો દેખાય છે.૭.

ત્વાગથી જ માનવને શાંતિ મળે છે.

[શાટી નિભ અથ પટલાનિ = છાટી જેવા (રંગવાળા) વાદળનાં પટલો, સુરેણ્દ્રકાષ્ઠાભાગમું = પૂર્વ દિશાના ભાગને, ચતીન્દ્ર = હે ચતીન્દ્ર શ્રીદાતા, કુરુધુઃ = રોકી રાહી છે, અટકાવી છે, ગરુડ અગ્રજઃ = ગરુડના મોટાભાઈ સૂર્ય, અતઃ = તેથી, અસ્માભિઃ = અમારા વડે, ઈશ = હે પ્રભુ, વિદિતઃ = જાણાચો-જાણવામાં આવ્યો, હિ = નક્કી, ઉદિતઃ = ઊગ્યો છે, અચ્યમુએવ = આ જ, ચન્દ્રઃ અપિ = ચંદ્ર પણ, તે = (તવ) તારા, મુખરુચિમું = મુખની કાંતિને, ચિરગામું = લાંબા કાળની, જહાતિ = ત્વજે છે. (૮).]

હે ચતીન્દ્ર ! જુઓ. આપની છાટી જેવા રંગના વાદળાઓએ પૂર્વ દિશામાં રોકી રાજેલો તે અરુણા બધાને ખસેડીને ઊગ્યો છે, પણ અમને એમ લાગ્યું કે આપના મુખની શોલા હરણા કરનાર ચંદ્ર જ ઊગ્યો છે. પણ એ તો આ કાંતિનો ત્યાગ કરી પોતે ફિક્કો બન્યો છે.૮.

[ક્લોરે અર્જુનઃ તવ = તારે બારણે અર્જુન, ચ = અને, તિષ્ઠતિ = ઊભો છે, કાર્તવીર્યઃ પ્રહલાદઃ એષ ચદુ: એષ મદાલસાજઃ = કાર્તવીર્ય, આ પ્રહલાદ, આ ચદુ, આ મદાલસાજાચો અલર્ક, ત્વામુદ્રાધુકામ = તને જોવાની ઈરદ્ધાવાળા, ઈતરઃ = અન્ય, મુનયઃ અપિ = મુનિઓ પણ, ચ અહમુ = અને હું, ઉતિષ્ઠ = ઊઠ, દર્શય = બતાવ, નિજં સુમુખમું = પોતાનું સુંદર મુખ, પ્રસીદ = પ્રસત્ર થા. (૯).]

આ આપના ભક્તો સહસ્રાર્જુન, ચદુ અને મદાલસાના પુત્ર અલર્ક, બીજા ઋષિઓ અને હું પણ આપના મુખકમલનાં દર્શન કરવાની ઈરદ્ધાથી કચારનાચ, આપને બારણે ઊભા છીએ તો કૃપા કરી જલદી ઊઠો અને આપના મુખકમલનાં દર્શન કરાવો.૯.

[એવમુ = એ રીતે, પ્રબુદ્ધ ઈવ = જાણો જાગ્યો હોચ એવો, સંસ્તવનાત = સ્તુતિથી, અભૂતુસ = તે થયો, માલામું કમંડલુમું અથ ડમરું ત્રિશૂલમું ચક્રમું ચ શંખમું = માળા, કમંડળ અને ડમરુ, ત્રિશૂલ તથા ચક અને શંખ, ઉપરિસ્થ = ઉપરના, કરૈઃ = હાથો વડે, દધાનઃ = ધારણ કરેલ, નિત્યમું = હંમેશા, સ = તે, મામું અવતુ = માદું રક્ષણ કરો, ભાવિતવાસુદેવઃ = વાસુદેવાનંદના ભાવથી ભજાયેલો. (૧૦).]

એવી રીતે ભક્તોએ કરેલી સ્તુતિથી (દત ભગવાન) જાગ્યા જેવા લાગ્યા, પણ એ તો સદા અવસ્થાતીત રહેનારા, માળા, કમંડળ નીચેના હાથમાં, વચ્ચા હાથમાં ડમરુ અને ત્રિશૂલ અને ઉપરા હાથમાં ચક અને શંખ ધારણ કરનાર, વાસુદેવાનંદસરસ્વતીએ ભાવથી સ્તવેલા શ્રીદાતાત્રેય માદું હંમેશા રક્ષણ કરો.૧૦.

ત્યાગના પાચામાં પ્રેમ અપેક્ષિત છે.

પ. અથ પ્રાતઃસમરણમ् ।

સતુ, ચિતુ અને આનંદશ્રી ત્રણ મસ્તકને ધારણ કરનાર, ઐશ્વર્ય, વીર્ય,
ચશ (શ્રી, જ્ઞાન અને પૈરાગ્ય) વગેરે છ ભૂજાઓથી શોભનાર, ભક્તને કાજે સર્વસ્વ
અર્પણ કરનાર, અત્રિમુનિને વરદાન આપનાર, જેનો કદી નાશ નથી અને જે
સર્વના મૂળસ્વરૂપ છે એવા ભગવાન દત્તાત્રેયને (હું) પ્રાતઃકાળે (સાધનાના પ્રારંભકાળે)
પ્રણામ કરું છું.૧.

જેના ચરણકમળમાં સૌ કોઈ વંદન કરે છે, જે ભક્તોની ભાવનાને
અનુરૂપ (જુદા જુદા) શરીરો ધારણ કરે છે, (અને તેથી) જે એક હોવા છતાં અનેક
ભાસે છે, જેને કોઈ એક નિવાસસ્થાનનું બંધન નથી અને છતાં જેનું એકમાત્ર
નિવાસસ્થાન સત્ય છે, જે શાંત છે, જેનું વર્ણન પેખરી કરી શકતી નથી, જે મૂળ
બ્રહ્મસ્વરૂપ હોવાથી જે ના સંસ્કારાદિ નથી, એવા પ્રાણીમાત્રના આત્મસ્વરૂપ
તેને (દત્ત દિગંબર ભગવાનને) (હું પ્રાતઃકાળે પ્રણામ કરું છું).૨.

વસ્ત્રમાં તાંત્રણાની પેઠે આ સમસ્ત જગત જેમાં સમાઈ રહેલું છે, જે સત્ત્વ,
રજસુ અને તમસુ એવા ત્રણો ગુણોથી પર છે, જેનું કોઈ રીતે માપ કાઢી શકતું નથી,
જે વેદશ્રી કૂતરાં (શબ્દિઃ) સાથે અને (સંકલ્પોઝ્ય) ભૂતો સાથે સમશાનમાં પ્રતિટિન
અનેક રીતે કીડા કરે છે, જેની લીલાની કલ્પના પણ આવવી મુશ્કેલ છે, એવા તે (દત્તાત્રે
ભગવાન)ને (પ્રાતઃકાળે-સાધનાના પ્રારંભ કાળમાં પ્રણામ કરું છું).૩.

જે પોતે માયાનો પતિ છે, પણ જેનો પોતાનો કોઈ પતિ (નિયંત્રણ કરનાર) નથી,
(અનન્ય આશ્રિત ભક્તજનોની) જે માયાનું આપરણ દૂર કરે છે, અનંત વેદો નેતિ
નેતિ- આ નહિ (ન+ઇતિ) એમ પુકારીને જ્યાં મૂગા થઈ જાય છે ત્યાં હે ભગવાન् !
સ્તુતિ કરવાનું મારું તે શું ગજું? તેથી હું તો ખરેખર (તારા પગ આગળ લાંબો થઈને)
નમસ્કાર કરું છું.૪.

રંગવિરચિત આ ચાર શ્લોકના સ્તોત્રનો જે કોઈ પ્રાતઃકાળે ઉઠીને
(તમસુ આદિ ખંખેરી નાંખીને) પાઠ કરશે તેનો દિવસ સુખમાં જશો (દિવસમાં
આનેદિ આનંદ રેલાશે).૫.

ત્યાગની કૂખે અધિકાર અવતરે.

૬. ઊઠ અધિભંજના દત મુનિરંજના

હે પાપનો નાશ કરનાર! હે મુનિજનોને આનંદ આપનાર! હે સંસારને જીતનાર! હે વિશ્વમૂર્તિઝપ દત પ્રભુ! તું ઊઠ. મારી મનોકામનાને પૂરી કરીને તું તારી કીર્તિ (તારું બિરુદ) સાચી પાડ. હે વામન સ્વરૂપ ભવ્યમૂર્તિ! તું મારા દુઃખ હરી લે. (મારા દુઃખ દૂર કરો.)૬.

હે શ્યામવણી નરહરિ પ્રભુ! હાથમાં ફૂલ તેમજ ફળનો પડો લઈને બીચારો (બાપડો) ભક્ત આપને બારણે આવીને ઊભો છે. આપ મલક મલક હસીને-મોં મલકાવીને- એની ભવચિંતા હરી લો અને એને શાંતિ આપો.૧.

હે જ્ઞાનસ્વરૂપ (ચિદ્ઘના) પ્રભુ! તું હવે એની કથાં સુધી કસોટી કર્યા કરીશ? તારા વિના હવે એના પ્રાણ ઝાડો સમય ટકે એમ નથી. આજે (હંડક આપનારો) ચંદ્રમા કેમ તપી ઊંઘો છે? પૂઢીએ ક્ષમાવૃત્તિ કેમ છોડી દીધી છે? પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા દેવે મર્યાદા કેમ મૂકી દીધી છે?૨.

હે તાત! તારું એવું બિરુદ છે કે જે કોઈ તારે શરણે આવે એને પછી દુઃખ રહેતું નથી. તારું એ બિરુદ ભૂલીને અત્યારે તું આ ભક્તને કેમ તાવે છે (તડપાવે છે)? તને એની ઉપેક્ષા કરવી કેમ ગમે છે? સાચે જ મારું નસીબ જ એવું છે.૩.

હે હરિ! સ્ત્રી, ઘર વગેરે બધું ભૂલી જઈને મેં તારા ચરણમાં માણું મૂકી દીધું છે. હવે તું જલદીથી જન્મ મરણ ટાળીને મારો ઉદ્ઘાર કર. આ સંસારરૂપી જંગલ (કાનન)માં હું ભૂલો પડ્યો છું અને શાસ્ત્રોમાં અટવાઈ જઈને હું થાકી ગયો છું. હે મુનિ! તું જ્ઞાનરૂપી વરસાદથી (વિષયરૂપી) કાદવ ધોઈ નાંખ.૪.

વિષયરૂપી ધૂળ ઊડીને આંખમાં પડવાથી કાંઈ સૂક્ષ્ટતું નથી અને જીવ તો નિરાશ થઈને આંખ ચોળીને રેક છે. એને પૈરાગ્યરૂપી જલની છાલકથી, બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાથી અને આત્મચિંતનનથી શાંત કર-આનંદ આપ.૫.

હે સદગુરુશ્રેષ્ઠ! તું હવે દોડ. હવે ઉતાવળ કર. મૃત્યુના દૂત સમું ઘડપણ આવીને ઊભું રહ્યું છે. માથાનો રંગ બદલાઈ ગયો છે (કાળા વાળ ધોળા થઈ ગયો છે.) અને છતાં ચિત્તશુદ્ધિ થઈ નથી- ચિત્તનો મળ ગયો નથી. જીવનભર-નકામી મહેનત કરવામાં દોડ દોડ કરીને મરી ગયો.૬.

ટિપ્પણી: શરણભાવ, ચિત્તમળ. (નિષ્કામ કર્મ દ્વારા મળ દૂર કરવો જોઈએ.)

અર્જુન એટલે કર્મનું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ.

૭. ધ્યાય હત્રિજમરં જીવ કરુણાકરં

હે જીવ! તું કરુણાનિધાન અત્રિકુમાર ભગવાન દટાત્રેયનું વિના વિલંબે ધ્યાન કર; એના વગર તારો કોઈ બેલી નથી. બ્રહ્મ સત્ય છે અને જગત મિથ્યા છે એ પરમ તત્ત્વનું તારા અંતઃકરણમાં અહોનિશ ચિંતન કર.૪.

મોહરાત્રી ચાલી ગઈ છે, બધે જ્ઞાન પ્રકાશ ફેલાઈ રહ્યો છે; તો પણ હજુથે તું અજ્ઞાનનૃપી પથારીમાં નકામો કેમ આળોટ્યા કરે છે? તું કોણ છે? કચાંથી આવ્યો છે? એનો વિચાર કર. એ માટે શમદમાટિ સાધન સાથે વૈરાગ્યપૂર્વક એકાંતમાં સદ્ગુરુનું શરણ લે.૧.

આ સ્થૂળ દેહ મિથ્યા છે, સૂક્ષ્મ દેહ પણ મિથ્યા છે, તો (અજ્ઞાનમૂલક) કારણ દેહની તો વાત જ શી? એ (પરમાત્માસ્વરૂપ) એ (ત્રણો દેહ) થી પર છે. જે ‘હું’ તારા વગર બીજું કાંઈ અનેક જેવું નથી.૨.

નથી તારે નામ કે રૂપ! ન તારે જાતિ કે ગોત્ર! તો પણ હે મૂઢ! તું આ બધાને ‘હું’ એમ કેમ માને છે? નથી ‘હું’ કે નથી ‘તું’, આ બધું વિનાશી છે, વીજળીના જેવું કણાંબંગુર છે એમ જાણ. ત્વાંથી પાછો વળ અને તારા મૂળ સ્વરૂપ તરફ પાછો જા.૩.

આ બધું છીપમાં રૂપાના જેવું છે, સ્વર્પણ જેવું મિથ્યા આભાસ માત્ર છે. તું તો આલમ-દુનિયાનો બાદશાહ છે; રસ્તે નકામો ભીખ શી માગે છે? હે તાત! અનંત કલ્પો સુધી તું સ્વાત્મ સ્વારાજ્યનું એશ્વર્ય બોગવ્યા કર.૪.

(પ્રભુ શ્રી અવધૂત મહારાજ કહે છે કે) હે રંગ! (વાસના માત્રનો) ત્વાગ કરીને એ સુપ્રસિદ્ધ શ્રુતિ ભગવતી તત્ત્વમસિ - તે તું છે - નો મૂક ઉપરેશ જો ન સાંભળ્યો (એટલે કે જીવનમાં એનો સાક્ષાત્ અનુભવ ન આવ્યો) તો તારું તીર્થ બ્રમણ પણ નકામું છે; તો તારા શાસ્ત્રના શ્રવણમાં પણ કંઈ માલ નથી. (જાણ કે) આ દુનિયામાં તારો મનુષ્ય તરીકે જન્મ એળો ગયો છે. એના વગર તારું અન્ય કોણ રક્ષણ કરનાર છે? માટે એ ત્રિગુરા અને ત્રણો અવસ્થાથી પર પરબ્રહ્મ સ્વરૂપ શ્રીદતાનું ચિંતન કર.૫.

કરુણા એટલે આચરણમાં મૂકેલી દચા.

૮. દસ દિગંબરા ઊઠ કરુણાકરા

સમગ્ર દિશાઓની વસ્ત્રને ધારણ કરનાર હે દસ ભગવાન! તમે ભક્તો પર કરુણા કરનાર છો. પ્રભાત થઈ ગયું છે. હવે નિદ્રા બસ થઈ ગઈ. તમે ઊઠો, જાગત થાપ. ભક્તો તમારી રાહ જોતા ઊભા છે. ભક્તોની દર્શનાલિલાધાને સંતોષી તેમના ચિત્તને તરત જ શાંતિ આપો.

.....૩.

ઊગતો સૂરજ રાતના અંધકારને દૂર કરે છે. તેના લાલાશ પડતા કિરણોથી આકાશ વ્યાપ્ત થયું છે. ઉષાટેવીએ પણ પોતાનો અસ્તિત્વની પાલવ આકાશમાં ફેલાવ્યો છે. ગંગા નદીનું ખળળન કરતું વહેતું પાણી તારા ચશોગાન ગાઈ રહ્યું છે. પવનની લહેરો મંદગતિથી વહી રહી છે.

.....૧.

વનમાં રહીને ગીત ગાતા (પક્ષીઓ-ઘટપદો) વન ગંધર્વો મીઠાં મધુરાં અવાજે ગાઈ રહ્યા છે. મધૂરો કેકારવ કરી નૃત્ય કરે છે. અભિકુળોમાં વેદ અચાઓ સંભળાઈ રહી છે. હે ભગવાન! તમે ઊઠો, જાગત થાપ. હવે તો પોપટો પણ ઊઠી ગયા છે અને ગાન કરે છે.

.....૨.

કમળોની પાંખડીઓમાં ભમરાઓ ગુંજારવ કરી રહ્યા છે. અકવાત પક્ષીઓના બરચાઓ એકબીજાને પ્રેમથી લેટી રહ્યા છે. તારો ભક્ત (રંગ અવધૂત) અનેક કષ્ટો સહી તારા મુખારવિંદની શોભા જોવા પ્રયત્નશીલ છે. તારા ચરણાકમળમાં મને સતત આળોટવા હૈ.

.....૩.

૯. જાગ્યને જોગીડા દસ દિગંબરા

હે ચોગીશ્વર ! દિગંબર ! દસ પ્રભુ! તું જાગ. તારા વગર ભક્તના પાપ કોણ દૂર કરશો? બધે કળિયુગ વ્યાપી ગયો છે અને એણો ધર્મને ઢાંકી દીધો છે તો હવે (તારા વિના) ધર્મની સારી રીતે સ્થાપના કોણ કરશો?

.....૩૬.

લાજ શરમ મૂડી દઈને નાસ્તિકો મન ફાયે તેમ વર્તે છે (કૂદાકૂદ કરે છે) અને જેને જેમ મનમાં આવે તેમ બોલે છે. (ભારતમાં) ભક્તિ પાંગળી થઈ ગઈ અને બીજા ખંડોમાં જતી રહી છે અને અનુભવ વગરના (શુષ્ક મન) લોકોને જ્ઞાનની વાતો ગમે છે.૧.

ત્યાગ અને ધેરાગયની બધા મશકરી કરે છે અને આખું જગત ભોગમાં મસ્ત થઈને મજા માણી રહ્યું છે. અરોરો! કોઈનાં મનને દાન, પ્રત્કે પૂજન કરવાનું ગમતું નથી. જેને જેમ ફાયે તેમ બધે બાધા-માનતા અને વહેનું જોર ચાલે છે.

.....૨.

દિગંબર એટલે વાસનાદ્ર્પી વસ્ત્ર વિનાનો.

ચારે બાજુ ગુણો રાફડો ફાટી નીકળ્યો છે અને જેના હાથે જે ચઢ્યું તેને મૂંડી નાંખે છે. ‘મૂંડન દ્વારા મોક્ષ’નું સૂત્ર સસ્તું થઈ ગયું છે. વ્યાસ અને શાંદિલ્યની જીવન પદ્ધતિ તરફ કોણ નજર માંડે?3.

બધા પોતાના શરીર સુખનો વિચાર કરે છે. કોઈ આત્માનો વિચાર કરતું નથી. બધા દેવ (આત્મા)ને ભૂતી જઈને મંદિર (શરીર)ને પૂજે છે. રંગ તો મૌન ધરીને કેવળ તારું જ સ્મરણ કરે છે. એને તારા વિના બીજું કાંઈ સૂક્તું નથી.4.

દીપણી: ધર્મની સ્થાપના નહિ, સંસ્થાપના કરવાની છે. ‘ધર્મ સંસ્થાપનાર્થી’ (ગીતા). કલિયુગમાં ભક્તિની સ્થિતિ, મૂંડન-સંન્યાસ-મોક્ષની વિચારધારા.

૧૦. એક કિરતાર કલિતાર સૃષ્ટિ તણો

આ સૃષ્ટિના એકમાત્ર સર્જનછાર અને કલિયુગમાંથી ઉદ્ઘાર કરનારને છોડીને મૂંડજન અનેકની ઉપાસના કરે છે. એક, અનંત અને અવિનાશી એવા પરિબ્રહ્મને ભૂતી જઈને ભૂતની પાછળ દોડે છે.ટેક.

જેને આંખ જોઈ શકતી નથી, કાન સાંભળી શકતાં નથી અને ઈંગ્રિયો અડકી શકતી નથી એ (પરબ્રહ્મ)થી આ સૃષ્ટિમાં પવન, પાણી, પ્રકાશ અને પૃથ્વી વગેરે આ બધું ઉત્પન્ન થયું છે.૧.

જેના ડરથી કાળ પણ થરથર ધૂજે છે, ચંદ્ર અને સૂર્ય (અર્ક) અઢળક પ્રકાશ આપે છે, (એ પરબ્રહ્મ) સૂર્યનો પણ સૂર્ય અને ચંદ્રનો પણ ચંદ્ર છે અને એ જ ગરીબજનોના દુઃખો દૂર કરે છે.૨.

ભૂતસાધના અને મૂર્તિપૂજા દ્વારા પાખંડને પોખવાથી પાપના ઊંગરમાંથી કેમ છૂટાશે? વેમ અને બાધા (માનતા)થી જ્ઞાન થતું નથી અને જ્ઞાન થયા વગર જન્મ (મરણ)નું બંધન કેવી રીતે તૂટશે?3.

જેમ બીજમાં વૃક્ષ રહેલું છે અને વૃક્ષમાં બીજ રહેલું છે તેમ આ પરિબ્રહ્મમાં જ આ બધું-હું-તું-પ્રકાશી રહ્યું છે. દોરડીમાં થતી સાપની બાંતિના જેવું (પરિબ્રહ્મ ઉપર) આ જગતની ખાંતિ થાય છે. શરૂઆતમાં, વચમાં અને આખરે પરિબ્રહ્મ જ જણાય છે.૪.

અત્રિમુનિનું મૂર્તિમંત તપ એ જ ભગવાન દસ્તાત્રેચ.

સમજુને દીશારો પૂરતો છે, અણાસમજુને આજા પૂરતી છે પરંતુ અધકચરાને-
દોઢ કાહાને-કોણ સમજાવશે? જે માણસ જોવાં છતાં (સમજવા છતાં) જાણી જોઈને
અંધળાની (અણાસમજુની) જેમ વરતો હોય તો તેને કોણ રોકી શકશે?૫.

જે જ્ઞાત અજ્ઞાતથી પર છે અને જેનાથી જ્ઞાત તથા અજ્ઞાત બંનેની ખબર પડે છે
એની આગળ તર્ક-વિતર્ક કામ લાગતાં નથી અને પંડિતાઈ પણ નિરર્થક જણાય છે. ...૬.

જેને ખરેખર આત્મજ્ઞાન થયું છે તેમણે મૌન ધારણ કર્યું છે પરંતુ જેને આવું જ્ઞાન
નથી તે બોલ બોલ કર્યા જ કરે છે. સંસારમાં રચ્યા પરચ્યા રહેનાર આ બ્રહ્માનું દર્શન કરી
શકતા નથી અને સંસાર તરફ ઉપેક્ષાવૃત્તિ કરનારેને પરબ્રહ્મના દર્શન થાય છે. સંસારના
વિષયો પ્રતિ પાંગળાની જેમ ગતિ નહિ કરનારા પરિબ્રહ્મને પામવામાં ધાણા. આગળ
વધ્યા છે અને સંસાર તરફ દોટ ભૂકનારા પરિબ્રહ્મ પ્રતિ પાંગળાની જેમ ગતિવિહિન છે.
જાની પુરુષો શૂન્યાવસ્થામાં સ્વસ્વરૂપનું દર્શન કરે છે.૭.

તે (તત) તું (ત્વમુ) છે (અસિ), તે તું છે એમ વેદ (સામવેદ) ગર્જના કરીને
કહે છે અને સાચા અર્થમાં એ સમજનાર રંગ આ સંસારનું ભાન ભૂલી જાય છે. એનો
મોહ દૂર થાય છે, જન્મમરાણનો ભય ટળી જાય છે અને ગુરુની ફૂપા હોય તો આ રહસ્ય
સમજે છે.૮.

૧૧. આવ દિગ્ંબરા દત્ત કરુણાકરા

હે કરુણાના કરનારા અને દિગ્ંબર સ્વરૂપ એવા દત્ત પ્રભુ! હ્યે તું આવ.
તારા વિના મનને કંઈ ચેન પડતું નથી. ઘર અને ધેંધામાં મારું આ મન ઠરતું નથી અને
વિચોગના દુઃખથી હંમેશા રક્યા કરે છે.૯૧.

મનને ખાવાનું-પીવાનું પણ ઝેર જેયું લાગે છે. વસ્ત્રો અને આભૂષણો પણ
મદદાને કરેલા શાણાગાર જેવા જણાય છે. ઊંચી અટારી (જરૂરો) અને મેડી પણ સ્મરણાન
જેવા જણાય છે અને એકલાપણું ભૂતની જેમ ખાવા ધાય છે.૧.

જેમ ગાય વિનાનું વાછરકું ગરીબકું અને બિચારું લાગે, જેમ ચંદ્ર વગરની
રાત્રી બિહામણી (કાળી) અને ન ગમે (સૂતકી) એવી લાગે, જેમ મા વગરના બાળકના
રૂદ્ધનો પાર નથી હોતો, તેમ તારા વિના મારી છાતી દુઃખથી ફાદુ ફાદુ થાય છે.- (અતિશય
દુઃખ થાય છે.)૨.

હે પ્રભુ! જો તું સ્વીકારે તો હું લાકરું થઈને તારી પાવનકારી પાવડી બનું, મારી
બનીને તારા કાળ કેશ ધોવાના કામભાં આવું. હે ભિતી હનનારા! જો તું તારા શરીર પર
ધારણ કરે તો હું તારા માટે મારા દૈહને બાળીને ભર્ષમ બનું.૩.

તત્ત્વમસ્તિ તંબૂરો બજાવ, હરિ હરિ રટના રે.

વળી હું ઇચ્છું કે હરણાબનીને હું શિકારીના હાથે વીધાઈ જાઉં અને એ મૃગછાલાનું આસન બનીને તારા બેસવાના કામભાં આવું. હું કૂતરો બનીને મંદિરની હંમેશા યોકી કરતો રહું. મને તારા દર્શન વિના બીજી કશી ઈચ્છા નથી.૪.

હે હરિ! મેં મારા હૃદયકૃપી બાજઠને સાફ કરીને રાખ્યો છે અને તારા ચરણાને હું પ્રેમ જળથી ધોઉં. હું સત્ય, પવિત્રતા વગેરે ફૂલોથી તારી પૂજા કરું અને કામ-કોધને બાળીને ધૂપ કરું.૫.

ક્રૈટ ભાવનું (લેદભાવનું) ભોજન ધરું અને પાપનું પીણું તારી આગળ મૂકું. મુખવાસ તરીકે વિષયાસકિતિ અર્પણ કરું છું. હે યોગીવર! હે શ્રીધર! તું હ્યે એકદમ દોડી આવ. તારા વિના જીવવાનું ગમતું નથી.૬.

૧૨. રેવાગીતમ્

નર્મદા મધુર અવાજથી ગાય છે.

હર હર તું તું હર હર તું તું હર હર તું તું હર હર તું તું અને સાંજે સવારે, સવારે સાંજે સતત હર હર તું તું ના મધુર અવાજથી નર્મદા ગાય છે.

મેકલ (પર્વત)માંથી જન્મેલી (નર્મદા) મનમાં પ્રકાશો છે, અહીં લાંબા સમયથી કંઈક મધુર અવાજ કરે છે. ત્વમ् (તું) હું છું, હું તું છું, તું હું છું, હું તું છું, તું હું છું, હું તું છું, તું હું છું એમ મધુર અવાજથી નર્મદા ગાય છે.

વીજળી જેવા પ્રકાશતા જળ દ્વારા રંગ (સંસાર) વગરના છતાં જાતજાતના રંગવાળા (પરમાત્મા)ની નર્મદા સ્તુતિ કરે છે. હું બ્રહ્મ છું, તું બ્રહ્મ છું અને આ બધું પાણી અને એનાં ટીપાંની માફક એકબીજાથી અભિજ્ઞ છે.

તત્ત્વજ્ઞાન માણસને સોનું ન આપે, સોનેરી બનાવે.

પ્રાર્થના-મંગળવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવः ।

અજિતામૃતયોગનિક્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
ધૂમુખે શ્રુતિબન્દીતિતો ભગવજાગૃહિ જાગૃહિ ઋધીદ્રુત ||

નિત્યો હિ ચસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
સ ત્વં મહેશ ભગવન્મધવન્મુખેઽચ |
ઉત્તિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતોરમૃતોરિયોકતેર-
ગીતાગમૈશ પુરુષા પુરુધામશાલિન् ||૧||

ભક્તોષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
તત્પં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |
યઃ શેષ અષ સકલઃ સકલસ્વગીતે-
સ્તવં જાગૃહિ શ્રીતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાનુ વિવિધ કષ્ટવશાનદ્યાલુ-
સ્ત્ર્યાત્મા બભૂવ સકલાતીર્ણરોડત્ર દતઃ |
અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ યન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોડપ્યવગાહનાય
દતોડધુનેતિ સુરસિન્ધુરપેક્ષતે ત્વામ્ |
ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજ્ઞક એત્ય સિદ્ધા-
સ્તસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદયાત્પ્રાક્ ||૪||

સન્ધ્યામુપાસિતુમજોડપ્યધુનાગમિષ્ય-
ત્યાકાંક્ષતે ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ |
કૃષણાતટેડપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
સારાર્તિકઃ ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ ||૫||

ભક્તિરહિત તપ મુક્તિ બક્ષતું નથી.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપલવાધા
 ઉતિષ્ઠ દૈવ ભગવત્ત્ર એવ શીଘ્રમ् ॥૬॥

 પુરી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નુત્પાતયત્યરુણાગા અધિરુષ તુષાઃ ।
 કાષાયવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃષ્ટૂધન્
 તાદ્યાંગ્રજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥

 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાષ્ઠા-
 ભાગં યતીન્દ્ર રુધુર્ગરુડાચ્રજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિદિતો છુટિતોડયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરુચિં ચિરગાં જહાતિ ॥૮॥

 ક્રારેકર્જુનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૯॥

 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂત્સ
 ભાલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદૈવઃ ॥૧૦॥

દુઃખને સ્વીકારી લેવાથી તે પજવી શકતું નથી.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ટય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, યે ઇક ધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિવરદ્ધ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વરૂપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૨. સકલવિદ્યાવારિથિ-પારગ, આત્મભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્વ, રચિતાભિલદ્ધતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનામ્બુજ, ગણેશ-રમા-મ્બાનન્દન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક યત્તિવર, શ્રીમદ્વાસુદેવાનન્દો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૩. સમસ્તજગુદૃતપતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાતનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણા-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્નપાત્ર-પૂરણા-પ્રવણાન્નપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામ્બા, શ્રીમતી ભગવતી દુક્મામ્બા
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રયપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિદ્યાપ્રદાચક, શ્રીમદ્દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિઝુલરુકમામ્બાનંદન, યત્તિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ્ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥

શ્રેષ્ઠ અને વિશ્વાસ માનવીને મળેલી પાંખો છે.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)

શબ્દ અશબ્દની વચ્ચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્યધમ્ય (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દૈવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

નિષ્કામ કર્માથી ચિત્તમળ ગળે - ચિત્ત શુદ્ધિ થાય.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્યે ||
કર્પૂરગોરં કુરુણાવતારં સંસારસારં લુજગેન્દ્રહારમ્ |
સદા વસન્તં હૃદયારવિદે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાન् વિષણુર્મંગલં ગરુડધ્યજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાયતનં હરિ: ||
સર્વમંગલમાંગલ્યે શિવે સર્વર્थસાધિકે |
શરણ્યે અંબકે ગોરિ નારાયણી નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દટા

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્રિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
દટાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સચિયદાનંદમગનમ્ |
સિદ્ધં રેવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમતાવધૂતં
સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

આનંદ પ્રેમમાં છે અને એ ઐવી ઓખધ છે.

પ. અથ પ્રાતઃસ્મરણામ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દ્ધાનમ્ ।
 એશ્વર્યવીર્યશાઆદિલુજેર્સન્તં
 તં દેવમત્રિવરં નતદટસર્વમ્|૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ્ ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ્|૨|

ચસ્મિન્નિં જગદ્શેષમનુપવિષ્ટં
 વસ્ત્રે ગુણા ઈવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ્ ।
 વેદશ્ખલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 લૂટોઃ સ્મરાન્કુછે તમતકર્યલીલમ્|૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજટિમુહિદન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ ચત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન્ પ્રણાતોકસ્યતો હિ|૪|

શોણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમબ્લિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તર્સ્યાહઃ સુખં ભવેત्|૫|

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ધના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોકી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂર્ય કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધાસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તાત! ૫. સ્રિ
૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંય
૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેડૂત.

બ્રહ્મ સત્ય, જગન્મિશ્યા. જીવ બ્રહ્મ જ છે, જુદો નથી.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ફૂટી!૬.

૭. જાગને જોગીડા દત દિગંબરા

જાગને જોગીડા દત દિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તાધદ² કોણ હરશે?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશે?૭૬.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળાના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડે ગઈ,
સર્વને શુષ્ણ મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્વાગ-યૈરાગયની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં મર્યાદ થઈ જગત ડોલે,
દાનગ્રતપૂજને ચિત છા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્યેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફકો ચોદિશે ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંડ;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંઘું થચ્યું,
વ્યાસશાંદિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
દેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કાંઈ સૂક્ષે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજજ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. ફૂદફૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે તેમ ક. બીજું, અન્ય.

ગુરુ થવું સહેલું છે, સાચા શિષ્ય થવું કપરું છે.

૮. એક આધાર કિરતારનો જગતમાં

એક આધાર કિરતારનો જગતમાં,
એ વિના શૂન્ય સમશાન ઠાલું,
દીપ વિણ ગેહ^૧ જયમ સ્નેહ^૨ વિણ દીપ જયમ,
પ્રાણ વિણ દેહ જયમ કુણાપ^૩ મેલું.૧૯.

દિવ્ય રચના કરી માનવી તનુ રચી,
અંગઉપાંગથી પૂર્ણ કેવી!
દુઃખ પેદા કરી જનનીના સ્તન વિષે,
જન્મ પહેલાં લીધી સૂધુ^૪ એવી!!૧.

થિત થિંતન કરે, બુદ્ધિ નિશ્ચય કરે,
શાક્તિ એવી વળી જેણો દીધી,
તેહને ભૂલીને અન્ય વાંસળ ફરે,
રતનને છોડીને રાખ લીધી!૨.

અંખની અંખ જે, કાનનો કાન જે,
દેવનો દેવ જે તેહ ભૂલી,
વિષયકર્દમ^૫ ચૂંથી, મોહજાણું ગૂંથી,
શીરો મૂકી ગળી વ્યર્થ થૂલી!૩.

શું થયું વેદવાણી બક્યાથી ઘણી?
શું થયું શાસ્ત્ર-પુરાણ વાંચ્યે?
શું થયું સ્તનાન ને દાન કિધા થકી?
શું થયું તીર્થ ને પ્રાણ પૂજ્યે?૪.

શું થયું રૂપ કાઢી થબે ફૂટડો?
શું થયું નાર કોડે રમાડી?
શું થયું હસ્તી ને વાળું^૬ સ્વારી થકી?
શું થયું લોક અચરજ પમાડી?૫.

૧. ધર ૨. તેલ ૩. મદદું ૪. સંભાળ ૫. કાદવ. ૬. ધોડો.

કિરતાર કેરી કીર્તિનું કરતાલથી કીર્તન કરો.

શું થયું ગદ ને પદ રચના થકી?
 શું થયું ભાષણો વ્યર્� દીધે?
 શું થયું દેશવિદેશ વિખ્યાતિથી?
 શું થયું કાવ્યરસ ભૂરી¹ પીધે?૬.

શું થયું મુંડ મુંડાવી ચોટિશ ભમ્યે?
 શું થયું વન વિષે વાસ કીધે?
 શું થયું કાચ સુકાવી ઉપોષણો?
 શું થયું શુષ્ઠ હરિનામ લીધે?૭.

વેદના મૂળને શાસ્ત્રના સૂરને²,
 જગતકરતારને જો ન જોયો,
 વ્યર્થ નર અવતરી માતૃચૌવન હરી,
 રંગ ચિંતામહિં જન્મ ખોયો!!૮.

૬. ભાવથી ભજન કર, હરિ તણું રટણ કર

ભાવથી ભજન કર, હરિતણું રટણ કર,
 નિંદ પર છોકી હે, મૂર્ખ પ્રાણી!
 કોટિ પુણે કરી નરતનું આ મળી,
 તાર ચિંતામહિં એહ જાણી૯૯.

બાલપણ ખેલમાં, તરુણપણ મેલમાં³
 કલેશમાં કામીનીસંગ ખોયું;
 દામ ને ચામમાં વ્યર્થ એળે ગયું,
 અંત પસ્તાવથી ચિત રોયું!૧.

૧. ઘણો ૨. (૧) સૂર્ય (૨) સર્વ શાસ્ત્રોનો આધારભૂત બ્રહ્માનુભવરૂપ પ્રકાશ
 (૩) સચ્છાસ્ત્રોરૂપી વાજીંત્રોમાં ગુંજુ રહેલ જીવબ્રહ્મણી એકતાનો સૂર ૩. વિષયોપલોગમાં.

ભજન એ સર્વ સામર્થ્યનું મૂળ છે.

વૃદ્ધ તનુ થરથરે, ચીતડું નવ છરે,
કામના ના મરે કો ઉપાયે;
માળ ગ્રહી ના ગ્રહી કાળ ઊભો સહી,
કાજ ત્યાં ના સરે મૂઢ રોયે૨.

હાથથી દાન કર, કાનથી શ્રવણ કર,
ગાન કર વદનથી નાથ કેરું;
સાંગ^૧ છે દેહ સ્વર્સ્થાક્ષર^૨ નર જ્યાં સુધી,
પુણ્યપંથે પળી ટાળ તેડું૩.

આગ લાગી ઘરે ફૂપ ખણાવા ફરે,
હાંસી થાએ હરે જો વિચારી;
દાર^૩ ને વિત ત્યાં કામ આવે નહિ,
દાસ ને દાસીની બ્યર્થ ચારી૪.

આભ ફાટ્યું તિહાં થીગહું કોણા દે,
નાથ નટવર વિના કોણા બેલી?
રંગ માચા ત્યજુ, ભક્તિ દઢ ઉર ધરી,
નાથપદકંજરત^૪ થાને આતી^૫!!૫.

૧૦. ઊઠને જીવ ઉધોગ અદકો કરી

ઊઠને જીવ ઉધોગ અદકો કરી,
જનમનાં પાપ સહુ નાખ ધોઈ;
ભક્તિ ભગવાનની, પ્રાપ્તિ નિર્વાણની,
આપથી આપને લેને જોઈ૭૯.

કોણ તું જીવડા શેં થકી આવિયો;
મરણ પછી શી ગતિ જો વિચારી;
આદિ ને અંતમાં નાહીં, તે મધ્યમાં,
શેં હશે કાચ તુજ આ વિકારી?૧.

૧. સાજોતાજો ૨. સાબૂત ઈંગ્રિયોવાળો ૩. સ્ત્રી ૪. પ્રભુના ચરણાકમળમાં મન્મ. ૫. હે (મનરૂપી) બ્રમર.

સંસારીના જીવનની પૂર્ણતા કંસારિ (કૃખણ)ના દર્શનમાં.

નામની આશમાં વ્યર્થ કાં ભટકતો?
 કીચકે કાંચન કચાંથી હોયે?
 તોચને^૧ મંથતાં તૂપ^૨ નહિ નીસારે,
 અદૃ^૩ હજાર જો તું વલોવે!૨.

ઉપલ^૪ અણિ તણો જોગ જાણો ઘણો,
 જુક્તિ વિણ મુક્તિ નવ હાથ આવે,
 અલ્પ મતિ આંધળી આત્મ નવ ઓળખે,
 વેદિયાં ઢોર^૫ તે ત્યાં ન ફાવે!૩.

મસ્ત કો લેદીઓ^૬ આપ પર વેદીઓ^૭,
 જાણતો દસ્ત^૮ જો રંગ પકડે,
 મોહંદૂઘટ ખરે, શોક શંકા ટળે,
 શાંતિ-સુખ પ્રજજવળે આપ મેળે!!૪.

૧૧. આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા

આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા,
 તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
 ગેહઉદ્ઘોગમાં^૯, ચિત નવ આ ઠે,
 વ્રેણના^{૧૦} દુઃખથી નિત્ય રડતુંટેક.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં
 વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
 ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવતૂ,
 શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

૧. પાણીને ૨. ધી ૩. વર્ષ ૪. પથ્થર ૫. પઢતમૂર્ખ (learned fools) ૬. બેદુ ૭. જાણકાર,
 જાણી ૮. હાથ ૯. ધર્મધામાં ૧૦. વિચોગ

ત્રક્ષા વિનાનો હવન, દાન અને તપ અસત્ છે.

ગાય વિણ વાઇડું દીન જ્યબ બાપડું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૧ આક્ષણો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફાટે છાતી!૨.

કાષ થઈ પાવડી પાંવની તુજ બનું,
મૃદ્ગ^૨ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ ભીતિછા,
અંગ પર જો ધરે તું ફૃપાળું!!૩.

મૃગ થઈ^૩ વ્યાધથી દેહ વીધાવું આ,
અજિન^૪ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શ્વાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હુદયમંચક^૫ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાધથી^૬ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્ચના,
બાળિને કામકુદ્ધ ધૂપ દેઉં!૫.

ક્રૈત ભોજન ધરું પેય અધ^૭ આગળું,
રંગ તાંબુલ^૮ મુખશુદ્ધિ સારુ;
દોડ ને દોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧. બાળક ૨. માટી ૩. શિકારી ૪. મૃગશાલા ૫. બાજઠ ૬. ગંધાકશાદિથી ચુક્ત પગ ધોવાનું
પૂજાજળ ૭. પાપ. ૮. વિષયાસકિતો.

દામ, ચામ અને નામને છોડી રામને પકડો.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય ભારું,
તે તે સ્થળે સદગુરુ ઇપ તારું;
જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
ત્યાં ત્યાં પદદ્રંદ્ર તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
સ્વામી મહારાજ કી જય
ભગવતી રુક્માભા માત કી જય!
શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જય!
ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
નર્મદિ હર!

૧૩. રેવાગીતમ्

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ् ॥ધૃવ॥

હર હર ત્યાં ત્યાં, હર હર ત્યાં ત્યાં | હર હર ત્યાં ત્યાં હર હર ત્યાં |
સાયં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાયં, હર હર ત્યાં ત્યાં, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| શૈતિ કલં કિમ્પીહ ચિરમ્ભ|
ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |
ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીર્જભ્ન નાનાર્જભ્ન |
બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદભિન્નમિતિ||...ગાયતિ.
નર્મદા માત કી જય

જીવન એક પુષ્પ છે, પ્રેમ એની સૌરભ છે.

ઉષ્ણપ્રાર્થના-અર્થ

૮. એક આધાર કિરતારનો જગતમા

જેમ દીવા વિના ઘરમાં અધ્યાતું હોય, તેલ વિનાનો દીવો ઝાંખા પ્રકાશવાળો હોય અને પ્રાણ વિનાનું શરીર અપવિત્ર મહું ગણાય તેમ આ જગતમાં એક માત્ર આધાર સૃષ્ટિના સર્જનહારનો જ છે અને એના વિના બધું સ્મરણ જેવું ખાતીપાથી ભરેલું છે.૧.

એણો (કિરતારે) માનવ શરીરની કેવી દિવ્ય રચના કરી છે! અને તે પણ અંગ-ઉપાંગથી પૂર્ણ. બાળકના જન્મ પહેલાં જ માતાના સ્તનમાં દૂધ ઉત્પન્ન કરીને કેવી સંભાળ લીધી છે!૨.

જેણો થિતને થિંતન કરવાની અને બુઝ્ઝિને નિશ્ચય કરવાની શક્તિ આપી છે તેને ભૂલી જઈને તું બીજા પાછળ નાહકનો ભટકે છે. આવું કરીને તેં રતન જતું કર્યું અને રાહને રાખી લીધી.૩.

જે આંખની આંખ છે. (આંખને પણ જોવાની શક્તિ આપનાર), કાનનો પણ કાન છે. (કાનને સાંલળાની શક્તિ આપનાર) અને જે દેવનો પણ દેવ છે. (પ્રકાશનારને પણ પ્રકાશ આપનાર) તેને ભૂલી જઈને તું વિષયરૂપી કાદવ ચૂંથીને અને મોહનું જાણું ગુંથીને. શીરો છોડીને નકામી એવી થૂલી ગળી ગયો.૪.

વેદની વાતો કેવળ બોલ બોલ કરવાથી શું વળે? શાસ્ત્ર અને પુરાણા વાંચવા ખાતર વાંચી જવાથી શું મળે? સ્નાન અને દાન કરવાથી તેમજ તીર્થ અને પદ્ધટની મૂર્તિને પૂજવાથી શું ફળે?૫.

રૂપ રૂપના અંબાર સમો તું સુંદર દેખાયો તેથી શું? સ્ત્રીઓને લાડ લડાવીને એને રાજુ કરી એનાથી શું? હાથી અને ઘોડાની સવારી કરીને શું મેળવ્યું? અને લોકોને આશ્રમચક્રિત કર્યા તેથી શું?૬.

ગધ અને પદ્ધની રચના કરી તેથી શું મળ્યું? નાહકના ભાષણો કર્યા તેથી શું મળ્યું? દેશ-પરદેશમાં વાહ-વાહ થઈ તેથી શું? અને ઘણો કાવ્યરસ માણયો એથી પણ શું?૭.

માણું મૂંડાવીને (સંન્યાસી થઈને) ચારે દિશામાં પરિભ્રમણ કર્યું તેનાથી શું? જંગલમાં જઈને રહ્યો તેથી શું? ઉપવાસ કરી કરીને શરીરને કૃશ કરી નાંખ્યું તો પણ શું? અને ભાવ વગર ભગવાનનું નામ લેવાથી પણ શું થયું?૮.

માચાપતિ છોડ્યા, માચામાં જકડાચા તે જગમાં પછડાચા.

જેમાંથી વેદ પ્રગટ્યા છે અને જે બધા શાસ્ત્રોના આધારભૂત છે એવા જગતના સર્જનહારના દર્શન ન થયા તો પછી માતાનું યોવન હૃતી લેતો તારો જન્મ એળે ગયો. હે સંસારી જીવ! તેં ચિંતામણી સમો માનવ જન્મ વેદકી નાંખ્યો.૮.

૬. ભાવથી ભજન કર, હરિ તણું રટણ કર

હે મૂર્ખ માનવી! કરોડો પુણ્યના પ્રતાપે તને આ માનવ શરીર મળ્યું છે તો તું હરિનું બાયપૂર્વક ભજન કર અને નામસ્મરણ કર. બીજાની નિંદા કરવાનું છોડી છે. આ ચિંતામણી સમાન માનવ જન્મને સફળ કર.૯.

બાળપણ રમત ગમતમાં- યુવાની વિષયોપભોગમાં અને સ્ત્રીની સોબતે કલેશમાં વેદફચ્યું. પૈસા અને કામોપભોગમાં જીવન નકામું વીતી ગયું અને છેવટે પસ્તાવવાથી ચિત્ત રકવા લાગ્યું છે.૧.

જીર્ણ થયેલું શરીર થર થર ધૂજે છે, ચિત્ત શાંત રહેલું નથી (વ્યગ્રતા અનુભવે છે) અને કેમે કરીને કામનાનો અંત આવતો નથી. હાથમાં માળા પકડી ના પકડી ત્યાં તો કાળ આવીને ઊભો જ રહ્યો છે. હે મૂઢ! હવે રકવાથી કોઈ અર્થ સરવાનો નથી.૨.

તું હાથથી દાન કર, કાનથી (કથા-કીર્તન) સાંભળ અને મુખથી ભગવાનના ગુણગાન ગા. જ્યાં સુધી શરીર સ્વસ્થ છે અને બધી ઈંદ્રિયો (અક્ષ) સાબૂત છે એટલામાં તું પુણ્યને માર્ગ ચાલીને મૃત્યુનો ડર દૂર કરી છે.૩.

ઘરમાં આગ લાગી ત્યારે તું હવે કૂવો ખોદવા ફરે છે. અરેરે! તું વિચારી જોકે લોકો તારી મશકરી કરે છે. આવા સમયે સ્ત્રી કે ધન કાંઈ કામ આવતું નથી. દાસ અને દાસીની મિત્રતા પણ વ્યર્થ નિવડે છે.૪.

જ્યારે આકાશ ફાટ્યું છે ત્યારે એને કોણ થીગરું મારે? ભગવાન કૃષ્ણ વિના કોણ બેલી છે? હે જીવ! હવે માચા છોડીને અને હૃદયમાં દઢ ભક્તિ ધારણ કરીને પ્રભુના ચરણકમળમાં હે (મનરૂપી) બ્રહ્મર! તું મરન થા.૫.

પાણી તેવી વાણી. અત્ર તેવું મન.

૧૦. ઊંઘ ઉધોગ અદકો કરી

હે જીવ! તું ઊંઘ અને વિશિષ્ટ પ્રકારનો પુરુષાર્થ કરીને તારા જન્મનાં બધા જ પાપો ધોઈ નાંખ. (પાપનો નાશ કર). ભગવાનની ભક્તિ દ્વારા મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરી લે અને તું સ્વર્ણપુરુષનાં દર્શન કરી લે.ટેક.

હે જીવ! તું વિચાર કરકે તું કોણ છે? તું કેમ આવ્યો છે? અને મૃત્યુ પણી તારી શી ગતિ થવાની છે? જે શરૂઆતમાં અને અંતમાં નથી પણ વર્ચે દેખાય છે એ તારી પરિવર્તનશીલ કાચા કથાંથી (કાચામ) રહેવાની છે?૧.

કીર્તિની આશામાં તું નાહકનો શું કામ લટક્યા કરે છે? કાદવમાં સોનું શાનું હોય? તું હજાર વર્ષ સુધી પાણીને વલોવ્યા (મંથન) કરે તો પણ એમાંથી ધી નહિ મળે.૨.

પદ્થર અને અગ્નિ વર્ચેનો સંબંધ તો જાણતો હતો તો પણ યુક્તિપૂર્વક વલ્યા વગર મુક્તિ મળતી નથી. સામાન્ય લુદ્ધિથી આત્મદર્શન શક્ય નથી. પઢત મૂર્ખ (ભણ્યા પણ ગણ્યા નહિ) પણ અહીં સફળ થતાં નથી.૩.

પોતાને અને બીજાને જાણાનારો કોઈ જાણાભેદ જ્ઞાની પુરુષ હાથ પકડે તો જ મોહરૂપી ધૂંઘટ ખૂલ્લી જાય, શોક અને શંકા ટળી જાય અને આપો આપ સુખશાંતિ મળી જાય.૪.

વાણીનું આલૂખણ ઉત્તમ છે તે કદી ઘસાતું નથી.

પ્રાર્થના-બુધવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવઃ ।

અજિતામૃતયોગનિદ્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
ધૂમુખે શ્રુતિબન્દિગીતતો ભગવંજાગૃહિ જાગૃહિ અધીએ ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
સ ત્વં મહેશ ભગવંભદ્વાનુખેડચ |
ઉતિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતેરમૃતેરિવોકતેર-
ગીતાગમૈશ પુરુષા પુરુષામશાલિન् ||૧||

ભક્તેષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
તત્પં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |
ય: શેષ એષ સકલ: સકલસ્વગીતે-
સ્તવં જાગૃહિ શ્રિતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાનુ વિવિધ કષ્ટવશાન્દયાલુ-
સ્ત્રાત્મા બભૂવ સકલાર્તિહોડત્ર દતઃ |
અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ ચન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોકપ્યવગાહનાય
દતોડધુનેતિ સુરસિંહુરપેક્ષતે ત્વામુ |
ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજાક એત્ય સિદ્ધા-
સ્તસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદયાત્પ્રાષ્ટ ||૪||

સંધ્યામુપાસિતુમજોડપ્યધુનાગમિષ્ય-
ત્યાકંક્ષતે ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામુ |
કૃષણાતટેડપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
સારાર્તિકઃ ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામુ ||૫||

આંખમાં અમી, દુનિયા નમી. જીબમાં અમી, દુનિયા ગમી.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપલવાદા
 ઉત્તિષ્ઠ દેવ ભગવત્રત એવ શીଘ્રમ् ॥૬॥
 પુત્રી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નૃત્પાતયત્યસુણાગા અધિરૂહ્ય તુષાઃ ।
 કાષાચવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃણૂધન-
 તાક્ષણ્યજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥
 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાણા-
 ભાગં રૂદ્રધુર્ગરૂપાચજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિટિતો હૃદિતોડયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરૂચિં યિરગાં જહાતિ ॥૮॥
 ક્ષારેડજૂનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૯॥
 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂતસ
 માલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદેવઃ ॥૧૦॥

કઠોર વાણી બાધક, મીઠી વાણી સાધક.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ટય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ધેદિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વપ્નુપ, શ્રીમદ્ દટ્ટાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૨. સકલવિધાવારિથિ-પારગ, અતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્વ, રચિતાભિલદ્ધતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનામભુજ, ગાણેશ-રમા-મભાનનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દટ્ટાત્રેયાત્મક યતિવર, શ્રીમદ્વાસુદેવાનનદો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૩. સમસ્તજગદૃતપતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાતનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણ-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્નપાત્ર-પૂરૣણ-પ્રવણાન્નપૂર્ણા, જગભાતુપદમવસ્થિતા,
પરામબા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મામબા
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રચ્યપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિધાપ્રદાચક, શ્રીમદ્ દટ્ટાત્રેયાપરાવતાર,
વિદ્વલરુકમામબાનંદન, યતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥

બોલતા પહેલા બે વાર વિચાર કરો.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)
શબ્દ અશબ્દની વચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્યધમ્ય (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દૈવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

વાણીથી વિયેક અને સત્ય પ્રગટે છે.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
 પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્વે ||
 કર્પૂરગોરં કરુણાવતારં સંસારસારં ભુજગેન્દ્રહારમ् |
 સદા વસન્તં હૃદયારવિદે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાનું વિષણુમ્બગલં ગરુડધવજઃ |
 મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાચતનં હંદિઃ ||
 સર્વમંગલમંગલ્યે શિવે સર્વર્થસાધિકે |
 શરણે અંબકે ગોરિ નારાયણિ નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દટ

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્વિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
 દટાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સચ્ચિદાનંદમગનમ્ |
 સિંકું રૈવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતં
 સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

થોડું બોલો, મોડું બોલો, મીઠું બોલો.

પ. અથ પ્રાતઃસ્મરણમ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દ્ધાનમ् ।
 એશ્વર્યવીર્યશાઆદિલુજેર્સન્તં
 તં દેવમત્રિવરં નતદટસર્વમ्|૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ् ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ्|૨|

ચસ્મિન્નિં જગદ્શેષમનુપવિષ્ટં
 વસ્ત્રે ગુણા ઈવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ् ।
 વેદશ્ખલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 લૂટોઃ સ્મરાન્કુછે તમતકર્યલીલમ्|૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજટિમુહિન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ ચત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન્ પ્રણાતોકસ્યતો હિ|૪|

શેણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમબ્લિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તર્સ્યાહઃ સુખં ભવેત्|૫|

જેવું વિચારો તેવું જ બોલો. જેવું બોલો તેવું વર્તો.

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ધના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોકી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂજ કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધઆસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તાત! ૫. સ્ત્રી ૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંથ ૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેડૂત.

મન એ બંધનનું અને મુક્તિનું બંનેનું કારણ છે.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ઝૂટી!૬.

૭. જાગને જોગીડા દટ ટિગંબરા

જાગને જોગીડા દટ ટિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તાધિ² કોણ હરશો?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશો?૭ક.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળગાના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડ ગઈ,
સર્વને શુષ્ક મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગયની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં ભસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્થેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફડો ચોટિશે ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંડે;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંદું થયું,
વ્યાસશાંડિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
હેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કાંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજજ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. ઝૂદાઝૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે તેમ ક. બીજું, અન્ય.

મનકી હારે હાર હૈ, મનકી જુતે જુત.

૮. શેં મુજે વર્ણવું કીર્તિ કિરતારની

શેં મુજે વર્ણવું કીર્તિ કિરતારની?
નેતિ નેતિ કહી વેદ થાક્યા;
સહસ્રદ્વય શુભથી શોષ વર્ણી રહ્યા,
શોષ નવ ગુણતાણું તોએ પામ્યા !!૧૬.

પિંડ બ્રહ્માંની ખંડ રચના કરી,
લક્ષ ચોરાસી ચોનિ બનાવી;
ખાધ ને પેચ વળી અવનવું ત્યાં રર્યું,
એકથી એક છે દિવ્ય ભારી.૧.

રવિ શશી તારલા વ્યોમે માંહે ભર્યા,
મેઘમંડળ તણાં જૂથ ન્યારાં;
આભ વણાથંભ અદ્વર ધરી રાખિયું,
પ્રહારથી નીસરે વાણિધારા!૨.

દિવસ ને રાત અતુકાળ નિશ્ચય કર્યો,
સર્વમાં દીસતી એક માગા;
પવન ને પાણીની જોડ સાધી ઘણી,
એકથી સરજુયા ઘાટ ઝાડા૩.

બિંદુથી સિંધુ નિર્માણ કોટિ કીધા,
નિયમથી બદ્ધ કરી તેહ થાપ્યા;
બાજુ સારી રચી ખેલતો રચીપચી,
દેખીને સુરવરો^૨ મોહ પામ્યા૪.

અકળ ગતિ તાહીરી, મતિ ન ચાલે હરિ!
મૌનમાં મુનિજનો મોજ માણે;
રૂંગ કરગરી પડી પાંવ તુજ નરહરિ,
તું વિના આન નવ વેણ આણે!૫.

૧. આકાશ ૨. દેવો.

મન હોચ તો માળવે જવાચ.

૬. વિષયની વાતમાં વિષણુ ભૂલી ગયા

વિષયની વાતમાં વિષણુ ભૂલી ગયા,
રાખની આશમાં લાખ ખોચા;
દેહની ચિંતમાં દેવ કોરે રહ્યા,
મોહિની જાળમાં સર્વ મોહ્યા.૧૯.

પેટની વેઠમાં રાત-દિન આથડે,
શેઠની લેટ નવ કયાંય થાતી;
આચુ એણે ગઈ, કરમકથની રહી,
રોઈ રોઈ થઈ અંખ રાતી.૧.

ગંગકાંઠે રહી તૃદ^૧ થકી તકફકે,
બીકથી ફકફકે જુન મેલો;
કલ્પવૃક્ષે વસી ભૂખથી ટળવળો,
ભીજથી હરખતો જુવ ઘેલો.૨.

કહાન મન ના ઠેરે, કામિની ચિત્ત હેરે,
બોગમાં ભગન થઈ અંત કાચા,
પિંડપોષણ કરી પાપ પૈસો રજી,
નિરયમાં^૨ નાંખતી રૂંગ માચા.૩.

મન માર્યા વિના મુક્તિ નવ સાંપડે,
શુક્તિ^૩ જાણયા વિના ભમ ન જાયે,
ભમ ભાંગયા વિના પ્રલ્બન નવ આકળે,
ભવવ્યથા ના શમે કો ઉપાયે.૪.

૧. તરસ ૨. નરકમાં ૩. ઈપ.

મન ચંગા તો કથરોટમેં ગંગા.

૧૦. જૂઠમાં જિંદગી જાય નર જો વહી

જૂઠમાં જિંદગી જાય નર જો વહી,
પાણીનું પૂર જયમ જાય દરિયે,
દિવસ ને રાત અતુકાળ ઝટપટ વહી,
જાય છે, ચેત નર મૂઢ જરીએ!૨૬.

શાઠ તણી સંગતે સંતનિંદા કરી,
સાધુકુથલી કરી મોજ માણો,
દેવ ને ધર્મની હેકડી બહુ કરી,
આપને અન્યથી સુજ્ઞા^૧ માને!૧.

દામની દોડમાં કામિની સોડમાં,
નામની નેમમાં જુવન ખોતો;
પરદોષે કરી સૂફમદદ્ધિ હરી,
આપની^૨ અભમાં અંધ થાતો!૨.

સત્ય મુખ નવ ગમે અનૃતે^૩ મન રમે,
ભાન્તિમાં ચિત ભમે દિવસરાતી;^૪
પરધન દાર પરની તકાસે અતિ,
દાનમાં નવ ધરે પાઈ રાતી.૩.

દેહને અમર માની રમે વિષયમાં,
દમનને^૫ ઢોંગ માની વખોડે;
આપંથે પળી આત્મહત્યા કરી,
પાપનાં પોટલાં બાંધે કોડે^૬.૪.

આખર આકરી ચેત મન વાઘરી,
કાળ મન લેશ કરુણા ન આવે;
માર મારે અતિ શરણ એક શ્રીપતિ,
રંગ વકીલાત નવ અન્ય ફાવે!૫.

૧. ડાહ્યો ૨. પોતાની જાતની ૩.અસત્યમાં ૪. રાત ૫. દંડ્રિયનિશ્વર ૬. હોશે.

મન ચંચલ છે, એને ચલ રાખો.

૧૧. આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા

આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા,
તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
ગોહઉદ્ઘોગમાં^૧, ચિત નવ આ છે,
બ્રેહના^૨ દુઃખથી નિત્ય રક્તતું૧૯.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં
વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવતુ,
શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

ગાય વિણ વાઇકું દીન જ્યામ બાપકું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૩ આકંદનો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફાટે છાતી!૨.

કાષ થઈ પાવડી પાંખની તુજ બનું,
મૃદુ^૪ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ બીતિહરા,
અંગ પર જો ધરે તું કૃપાળું!!૩.

મૃગ થઈ ^૫વ્યાધથી દેહ વીધાવું આ,
અજિન^૬ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હૃદયમંચક^૭ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાધથી^૮ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્યના,
બાળીને કામકુધ ધૂપ દેઉં!૫.

૧. ધરંધામાં ૨. વિયોગ ૩. બાળક ૪. માટી. ૫. શિકારી ૬. મૃગછાલા ૭. બાજન
૮. ગંધાકસતાદિથી ચુક્ત પગ ધોવાનું પૂજાજળ.

અભ્યાસ અને યૈરાગથી મન પર કાનૂ મેળવી શકાય.

છૈત ભોજન ધૂરું પેચ અધી આગળું,
 રંગ તાંબુલ મુખશુદ્ધિ સારુ;
 દોડ ને દોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
 તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય ભારું,
 તે તે સ્થળે સદગુરુ ઇપ તારું;
 જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
 ત્યાં ત્યાં પદઙ્કંદ્લ તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
 સ્વામી મહારાજ કી જથ
 ભગવતી રુકમામ્બા માત કી જથ!
 શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જથ!
 ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
 નમદિ હર!

૧. પાપ. ૨. વિષયાસકિતે.

વ્યાગ મન આપતિ. એકાશ મન આશીર્વાદ.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીરજમ્ નાનારંજમ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદલિન્મિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉષઃપ્રાર્થના-અર્થ

૮. શેં મુખે વર્ણવું કીર્તિ કિરતારની

આ સૂદિના સર્જનહારની કીર્તિનું વર્ણન કરતાં યેદો થાકી ગયા છે અને ‘ન આમ’ ‘આમ નહિ’ એવું કહે છે, બે હજાર જીબથી શેખનાગ એનું વર્ણન કરી રહ્યા હોવા છતાં અને થોડા ગુણ વિશે પણ જાણી શક્યા નથી તો પછી અની કીર્તિનું વર્ણન કરવાનું મારું શું ગજું?૨૫.

બ્રહ્માંડની પ્રતિકૃતિ સમી નાની એવી શરીર (પિંડ)ની રચના કરીને એણે ઓચિસી લાખ યોનિ ઉત્પન્ન કરી છે. એક એકથી ચઢે એવી ખાવાની અને પીવાની અવનવી દિવ્ય વસ્તુઓ ઉત્પન્ન કરી છે.૧.

આકાશને સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાથી મઢી દીધું છે. મેઘ-મંડળનાં અવનવાં જૂથ રાખ્યા છે. આકાશને વગર થાંબલે અઝ્ર ટાંગી દીધું છે. અને પર્વતમાંથી જલધારા વહે છે.૨.

જ્યારે મન પ્રસન્ન થાય ત્યારે બુદ્ધિ સ્થિર થાય.

દિવસ, રાત અને વિવિધ અતુઓનો સમય નિશ્ચિત કર્યો છે અને બધે એક પ્રકારની મર્યાદા દેખાય છે. પવન અને પાણીની એક બીજાથી ઘણી મદદ લીધી છે. અને એકમાંથી અનેક વસ્તુઓનું સર્જન કર્યું છે.3.

એક બિંદુમાંથી કરોડો સાગરનું સર્જન કર્યું અને એ બધાને જિયમપૂર્વક અંકૂશમાં રાખ્યા છે. આવી સુંદર રમત રહીને તું એમાં રચી પચીને રમ્યા કરે છે. આ બધું જોઈને દેવો પણ મોહ પામ્યા છે.4.

હે હરિ! તારી ગતિ અકળ છે અને મારી મતિ એ સમજુ શકે એમ નથી. મુનિઓ તો મોનમાં જ આનંદનો અનુભવ કરે છે. હે નરહરિ! રંગ તો તારા ચરણમાં પડીને તને કરગરી રહ્યો છે. તારા વિના હવે બીજુ કોઈ વાત કરતો નથી.5.

C. વિષયની વાતમાં વિષયું ભૂલી ગયા

ભગવાનની માચાની જાળમાં બધા જ એવા મોહિત થયા કે વિષયો બોગવવામાં વિષયુને ભૂલી ગયા અને રાખ-કૃત્ત્વ વસ્તુ- મેળવવા માટે લાખ રૂપિયાની ડિમ્બતી વસ્તુ ગુમાવી દીધી. શરીરને સાચવ સાચવ કરવામાં દેવનું ધ્યાન રહ્યું નથિ.ટેક.

પેટની વેઠમાં રાત દિવસ આમ તેમ ભટક્યા કરે છે પરંતુ શેઠની મુલાકાત તો કચાંચ પણ થતી જ નથી. એમાંને એમાં આખું જીવન નકામું જતું રહ્યું અને કરેલા કર્મોની વાતનું સ્મરણ રહ્યું. રડી રડીને આંખ રાતી ચોળ થઈ ગઈ.૧.

આ જીવ તો ગંગાકઠિ રહીને પણ તરસથી તરફકે છે અને દુષ્ટ જીવનની બીકથી ફ્રકે છે-ખૂબ બીચે છે. કલ્પવક્ષ નીચે રહેતો હોવા છતાં ભૂમથી ટળવળે છે અને બીજ માગીને જે મળે તેનાથી એ પામર જીવ રાજુ રાજુ થઈ જાય છે.૨.

ભગવાનમાં મન ચોંટતું નથી અને ઝી મનને આકર્ષે છે. વિષયભોગો બોગવતાં બોગવતાં આ શરીર આખરે જીર્ણ શીર્ણ થઈ ગયું. માચાને કારણે શરીરને પોખવા માટે પાપથી પૈસો કમાઈને પોતાની જાતને નરકમાં નાખી.3.

મનને વશ કર્યો સિવાય મુક્તિ મળતી નથી. છીપનું જ્ઞાન થયા વિના બાંતિ ટળતી નથી. બધ ન ટણે ત્યાં સુધી બ્રહ્મ દર્શન થતું નથી. અને એના વગર કોઈપણ રીતે જગ્મ-મરણાની વ્યથા શાંત થતી નથી.૪.

જેણે મન જીત્યું તેણે જગત જીત્યું.

૧૦. જૂઠમાં જિંદગી જાય નર જો વહી

હે માનવી! જેમ રેલ (પૂર)નું પાણી દરિયામાં ઝપાટાબંધ વહી જાય છે તેમ તારું જીવન જૂડી પ્રવૃત્તિમાં વહી જાય છે. દિવસ, રાત અને બધી અતુઓનો સમય સપાટાબંધ જતો રહે છે. હે ભૂઢ માનવી! તું જરા ચેત.ટેક.

લુચ્યા (શઠ) માણસોની સોબતમાં સંતજનોની નિંદા કરીને અને સાધુ પુરુષોની નિંદા કરીને તેંબાં આનંદ અનુભવ્યો. દૈવની અને ધર્મની ઘણી ઠક્કા-મશકરી કરી અને તેંબાં તારી જાતને બીજા બધા કરતાં ઘણી બુદ્ધિશાળી માની- ડાહી માની.૧.

પેસા પાછળની આંધળી દોડમાં અને સ્ત્રીઓની સાથે સહવાસ માણવામાં અને કીર્તિ કમાવવામાં આજું જીવન વેડફી દીધું. બીજાના દોષો જોવાની ટેવને લીધે તારી સૂક્ષ્મ દર્શિ જતી રહી અને પરિણામે તારા પોતાના દુર્ગુણો તરફ તેંબેક્ષાવૃત્તિ રાખી.૨.

સાચું બોલવાનું ગમે નહિ, જુહું બોલવામાં મનને મજા પડે અને દિવસ રાત ચિત્ત ભરમાં જ ભર્યા કરે છે. પારકું ધન અને પારકાની સ્ત્રી ઉપર જ તારી નજર ફર્યા કરે છે. અને એક કાણી કોડી પણ તું દાનમાં આપતો નથી.૩.

આ શરીર કાયમ રહેવાનું છે એમ માનીને તું વિષથો ભોગવે છે. અને ઈંદ્રિયસંયમને ઢોંગ ગણીને એની ટીકા કરે છે. સ્વસુખની વિચારધારામાં જીવીને તું આપધાત જ કરે છે અને પાપના પોટલાં પ્રેમથી બાંધે છે.૪.

હે વાધરીના સ્વભાવવાળું મન! તું ચેતી જા. અંતકાળ ખૂબ જ આકરો હોય છે. તે સમયે કાળના મનમાં સહજ પણ દચા નહિ આવે. એ તને અતિશય દુઃખ આપશે ત્યારે કેવળ ભગવાનનું શરણ જ મદદે આવશે. હે રંગ! ત્યાં પછી બીજાની વકીલાત ચાલતી નથી.૫.

મનજી મુસાફર રે, ચાલો નિજ દેશ ભણી.

પ્રાર્थના-ગુરુવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવઃ ।

અજિતામૃતયોગનિદ્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
ધુમુખે શ્રુતિબન્દિગીતતો ભગવંજાગૃહિ જાગૃહિ અધીએ ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
સ ત્વં મહેશ ભગવંભદ્વાનુભેડચ |
ઉતિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતેરમૃતેરિવોકતેર-
ગીતાગમૈશ પુરુષા પુરુષામશાલિન् ||૧||

ભક્તેષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
તલ્પં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |
ય: શેષ એષ સકલઃ સકલસ્વગીતે-
સ્તવં જાગૃહિ શ્રિતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાનુ વિવિધ કષ્ટવશાન્દ્યાલુ-
સ્ત્ર્યાત્મા બભૂવ સકલાર્તિછોડત્ર દતઃ |
અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ ચન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોકપ્યવગાહનાય
દતોડધુનેતિ સુરસિંહુરપેક્ષતે ત્વામુ |
ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજાક એત્ય સિદ્ધા-
સ્તસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદયાત્પ્રાષ્ટ ||૪||

સંધ્યામુપાસિતુમજોડપ્યધુનાગમિષ્ય-
ત્યાકંક્ષતે ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામુ |
કૃષણાતટેડપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
સારાર્તિકઃ ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામુ ||૫||

મન મહાન જાદુગર છે અને ચિત્રકાર પણ છે.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપલવાધા
 ઉતિષ્ઠ દૈવ ભગવત્ત્ર એવ શીଘ્રમ् ॥૬॥

 પુરી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નુત્પાતયત્યરુણાગા અધિરુષ તુષાઃ ।
 કાષાયવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃષ્ટુધન
 તાદ્યાંગ્રજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥

 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાષ્ઠા-
 ભાગં યતીન્દ્ર રુધુર્ગરુડાચ્રજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિદિતો છુટિતોડયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરુચિં ચિરગાં જહાતિ ॥૮॥

 ક્રારેડજુનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજ સુમુખ પ્રસીદ ॥૯॥

 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂત્સ
 ભાલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદૈવઃ ॥૧૦॥

મનના સંકલપો જ સૂચિનું સર્જન કરે છે.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ઠય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ઐટિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વપ્નુપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૨. સકલવિદ્યાવારિથિ-પારગ, અતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્રણ, રચિતાભિલદતપાદુભય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનાભુજ, ગણેશ-રમા-મબાનનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક ચતિવર, શ્રીમદ્વાસુદેવાનન્દો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૩. સમસ્તજગદુત્પતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણાભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણ-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્નપાત્ર-પૂરુણ-પ્રવણાન્નપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામબા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મિણી
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રયપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિદ્યાપ્રદાચક, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિષ્ણુલરુક્મિણીનંદન, ચતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ્ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥

મનનો મેલ ધોવાચ ત્યારે ઈશ્વર દર્શન થાય.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)
શબ્દ અશબ્દની વચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્ઘમ્ (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દૈવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દરત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

પહેલું મૌન વાણીનું, છેલ્લું મૌન વિચારનું.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્યે ||
કર્પૂરગોરં કુરુણાવતારં સંસારસારં લુજગેન્દ્રહારમ્ |
સદા વસન્તં હૃદયારવિદે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાન् વિષણુમ્ગલં ગરુડધ્વજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાયતનં હરિઃ ||
સર્વમંગલમાંગલ્યે શિવે સર્વર્थસાધિકે |
શરણ્યે અંબકે ગોરિ નારાયણિ નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દટા

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્રિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
દટાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સચિયદાનંદમગનમ્ |
સિદ્ધં રેવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમતાવધૂતં
સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

આસક્તિ એટલે આ સકતી, જા નહિ સકતી.

૫. અથ પ્રાતઃસ્મરણમ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દધાનમ् ।
 એશ્વર્યવીર્યશાઆદિલુજૈલસન્તં
 તં દેવમત્રિવરં નતદટસર્વમ् |૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ् ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ् |૨|

ચસ્મિન્નિં જગદ્શેષમનુપવિષ્ટં
 વસ્ત્રે ગુણા ॥ ઈવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ् ।
 વેદશ્બલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 લૂટોઃ સ્મરાનુકુલો તમતકર્યલીલમ् |૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજટિમુહિદન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ યત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન् પ્રણાતોકસ્યાતો હિ |૪|

શોણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમબ્લિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તર્સ્યાહઃ સુખં ભવેત् |૫|

કામના મરે એવા ઉપાયો જ કામના.

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ધના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોડી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂજ કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધઆસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તતા! ૫. સ્ત્રી ૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંથ ૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેદૂત.

બક્તિ માતા જ્ઞાનની, કરે વિલક્તિ દૂર.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિત્તમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ફૂટી!૬.

૭. જાગ્યને જોગીડા દત દિગંબરા

જાગ્યને જોગીડા દત દિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તાદ્ધા² કોણ હરશે?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશે?૭૬.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળગના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખેડ ગઈ,
સર્વને શુષ્ક મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગ્યની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં ભસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત્ત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્થેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફકો ચોટિશે ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંક;
'મુંકને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંઘું થયું,
વ્યાસશાંદિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
દેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજ્જ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. ફૂદાફૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે
તેમ ક. બીજું, અન્ય.

મોક્ષ એટલે મોહનો ક્ષય.

૮. ભાવ વિણા ભક્તિ નવ કામ આવે કદી

ભાવ વિણા ભક્તિ નવ કામ આવે કદી,
ભૂખ વિણા ભાખરી વ્યર્� ઝેરી;
સનેહ^૧ વિણા દીપકળી કેમ ઓપે સહી,
કલીબની^૨ વળગાના ગગનઘેરી!૨૬.

પ્રેમ ત્યાં નિત્ય પરમેશ હાજર ખડો,
ઢોગથી ઢૂકડો દૂર નાસે;
નાટકી ઠાઠથી કાટ નવ નીસરે,
કામ ત્યાં રામ કદીયે ન ભાસે!૧.

છાઠ ઉપર કર્યો મેલ માંહે ભર્યો,
ખેલ ખેલાડીનો પેટ ભરવો;
હરિ હરિ રાતદિન મુખ થકી ઓચર્યો,
આંસુ પાડી મૂવો ભાંડ ભડવો.૨.

કૂડ ને કપટ કુકર્મ માંહે ભર્યો,
બહારથી તિલક ને છાપ દીધાં,
માળ ને ટાળથી^૩ મૂઢ જન છેતર્યો,
મીઠડી વાણીથી કવન કીધાં!!૩.

પિયુ પિયુ ઓચરી વન બપૈયો મૂવો,
પિયુ તણો શોધ^૪ નવ કયાંચ લાગ્યો,
કાળની જાળમાં અંત જઈ સાંપડ્યો,
પાંખ ફકડાવીને વ્યર્થ રોયો!૪.

ભજન અમૃત તણું અશન^૫ વિષનું ઘણું,
અમર તે કાચ તુજ કેમ થાશો?
ગાન મુખ રામનું ધ્યાન તો દામનું,
ચામનું, રંગ કયમ મુક્તિ થાશો?૫.

૧. તેલ ૨. નપુંસક ૩. કરતાલ ૪. શોધ શબ્દ પુંલિંગ ને સ્વીલિંગ બંને છે ૫. ખાણું.

કણે કણે શીર્યતે - કણે કણે ધસાચ - તે શરીર.

૬. વિષયની વાડીમાં જીવ ભૂલો પડ્યો

વિષયની વાડીમાં જીવ ભૂલો પડ્યો
 વિષયપુષ્પે ભમે મૂઢ ઘેલો;
 રૂપ ને રંગમાં મોટી ખળસંગમાં,
 આચુ એને ખુચે રાંડચેલો.૧.

શાનને હાડથી પ્રીત લાગી ધણી,
 દ્રેષ્ઠી ઝાડની ઓથે ધાએ,
 દાઢથી સ્ત્રી જે થાય તે હાડનો,
 માની મનમાં અતિ ખુશ થાએ.૨.

સ્વાતભસુખ પરિહરી નિધનઈન્ક્રિય^૧ થઈ,
 આપથી આપને મૂઢ બાંધે;
 અંત જર્જર થઈ કાળજાળે પડી,
 મતસ્ય સમ તરફકી પ્રાણ કાઢે!૩.

ભક્તિ મન ના ગમે ભાંડલવાઈ રમે,
 ખાન ને પાનમાં મસ્ત રહેતો;
 રાનમાં અંત જઈ રાખ થઈ લેટતો,
 ફરી ફરી ગર્ભમાં દુઃખ સહેતો!૪.

કીટ^૨ કર્મે કરી વમળમાં જઈ પડ્યો,
 એકથી અન્યમાં એ તણાએ;
 દેખે દયાળુ તો બહાર કાઢી મૂકે,
 વૃક્ષ નીચે હરી શાંત થાએ.૫.

એમ સદગુરુ તણી દર્દિ જો નર પડી,
 બ્રમણપરંપરા તો જ ખૂટે;
 શાંતતટ હાથ લાગે ફરી પુણ્યનો,
 ઉદ્ય જો થાય તો બંધ તૂટે.૬.

૧. દંડિયોને વશ ૨. કીડો.

મૌન એ વાર્તાલાપની મહાન કલા છે.

ચેત ને ચેત નર નરક ખર કાં ચુથે,
વીતી વેળા નહિ હાથ આવે;
વાસના-વસ્ત્ર મેલાં ત્વજી, નાથને
રંગના પ્રેમથી નિત્ય ગાએ!૬.

સાર નરદેહનો એ જ શાસ્ત્રે કથ્યો,
સુરિજનો^૧ એહમાં મોજ માણો;
જે મુખ રામ નહિ ધૂળ મુખ એ પડી,
શ્વાન સૂકર^૨ સમો જન્મ તાણો.૭.

૧૦. આવ ટિગંબરા દત્ત કરુણાકરા

આવ ટિગંબરા દત્ત કરુણાકરા,
તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
ગોહઉદ્ઘોગમાં^૩, ચિત્ત નવ આ છે,
વ્રેહના^૪ દુઃખથી નિત્ય રડતું૯૧.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં
વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવતુ,
શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

ગાય વિણ વાઇકું દીન જયમ બાપકું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૫ આકુંદનો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફાટે છાતી!૨.

કાષ થઈ પાવડી પાંચની તુજ બનું,
મૃદ્ગ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ ભીતિહરા,
અંગ પર જો ધરે તું કૃપાળુા!!૩.

૧. જ્ઞાનીઓ ૨. કુક્કર ૩. ધરંધામાં ૪. વિયોગ ૫. બાળક ૬. માઠી.

મૌનને જ પ્રેમ જેવું ઊંડાણ છે.

મૃગ થઈ વ્યાધથી દેહ વીધાવું આ,
અજિન^૩ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હૃદયમંચક^૩ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાધથી^૪ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્થના,
બાળને કામકુદ્ધ ધૂપ દેઉં!૫.

ક્રૈત ભોજન ધૂરું પેચ અધ^૫ આગળું,
સંગ તાંબૂલ^૬ મુખશુદ્ધિ સારુ;
દોડ ને દોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૧. દરદીનું દરદ એક દરદી જાણી શકે

દરદીનું દરદ એક દરદી જાણી શકે,
આન મન દેખીને હાંસી આવે;
વ્રેહની ઝાળ એક વિરહી પરખી શકે,
કલ્પના આનને અલ્પ ના'વે.૭૯.

રડી રડી આંખડી સૂજી થઈ રાતડી,
રાતડી જુગ સમી લાગે કારી;
નિંદ આવે નહિ જાગ ભાવે નહિ,
ઉઠબેસે તૂટી તંગ^૭ મારી!૧.

આવ ને આવ અવધૂત દિગંબરા,
કયાં લગી અંત અનંત જોશો?
કંથ વિણ કામિની પંથ શોં લાધશો?
માત વિણ તોકગતિ શી જ થાશો?૨.

૧. શિકારી ૨. મૃગછાલા ૩. બાજછ ૪. ગંધાક્ષતાદિથી ચુક્ત પગ ધોવાનું પૂજાજળ ૫. પાપ
૬. વિષયાસક્રિત ૭. ટંગ, પગ.

મૌન એકાંત આત્માનો પરમ મિત્ર છે.

આપું શું તુજને સર્વદાતા હરે?
 વિધિ હરિ હર કરે તુજ સેવા!
 ધૂવ ઉપમન્યુએ આપ્યું શું ભૂધરા,
 જે થકી પામિયા મિષ્ટ મેવા?૩.

શુષ્ક કાશે હરિ પત્ર આણયાં ફરી^૧,
 રજકને રાજ દીધું અધારિ;^૨
 સતીપતિ ઊઠવી^૩ દુષ્ટ ભગવાન ટાળિયું,
 એકલો રંગ કાં દીધ વિસરી?૪.

કોટિ દોષે કરી પૂર્ણ હું નરહરિ,
 તુજ તણો જગતમાં દાસ કહાઉં;
 માર કે તાર તુજ દ્વાર આવી ખડો,
 લાજ જશો ચહિયું ખાલી જાઉં!૫.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
 તે તે સ્થળે સદગુરુ રૂપ તારું;
 જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
 ત્યાં ત્યાં પદદ્વંદ્વ તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી

સ્વામી મહારાજ કી જચ

ભગવતી રુકમામ્બા માત કી જચ!

શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જચ!

ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!

નમેટું હર!

૧. મહારાષ્ટ્રમાં થઈ ગયેલ દતાવતાર શ્રીપાદશ્રીવલ્લબ અને નૃસિંહસરસ્વતીની લીલાઓનું સૂચન છે જુઓ: શ્રીગુરુલિલામૃત (કર્મકાંડ) ૨. પાપનો નાશ કરનાર ૩. સજુવન કરી ર. પ્રારબ્ધ, નસીબ પ. જો.

મૌન માત્ર વાણીનું નહિ, વિચારનું પણ હોવું જોઈએ.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીરજ્ઞમ્ નાનારંજ્ઞમ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદભિન્નમિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉષઃપ્રાર્થના-અર્થ

૮. ભાવ વિદ્યા ભક્તિ નવ કામ આવે કદી

જેમ વગર ભૂખે ખાવાનું (ભાખરી) ઝેર જેણું લાગે છે, જેમ તેલ વિના દિવાની જ્યોત બરાબર પ્રકાશતી નથી, અને જેમ નાંસકની આકાશને ગજવતી ફૂદાફૂદ અર્થ વગરની છે તેમ ભાવ વગરની ભક્તિ કોઈ દિવસ કારગત નિવકૃતી નથી.૧૯.

જ્યાં પ્રેમ છે ત્વાં પરમેશ્વર હાજર હોય છે અને ઊભો હોય છે. ઢોંગ જોઈને એ પાસે હોય તો પણ દૂર ભાગી જાય છે. બાણ્યાંબરથી મન નિર્મળ થતું નથી અને કામવાસનાથી ભરેલા મનમાં કદીએ રામ દેખાતો નથી.૧.

મનમાં કૂડ કપટનો મેલ ભરેલો છે અને બહારથી તો ભપકો કર્યો છે, આ તો પેટ ભરવા માટેનો ખેલાડીની મેલી રમત છે. રાત દિવસ મુખેથી ‘હરિ હરિ’ બોલ્યા કર્યું અને એ ભડવો ખોટું ખોટું રડી રડીને જીવ્યો.૨.

મનમાં તો કૂડ કપટ અને કુકર્મના વિચારો ભર્યા છે અને બહારથી તો કપાણે તિલક કર્યું છે અને ધર્મ ચિનન ચિતર્યું છે. હાથમાં માળા અને કરતાલ રાખીને અને મુખેથી મધ્મીઠા શબ્દોથી કીર્તન કરીને બોળા માણસોને છેતરે છે.૩.

મૌનના ઝાડને સત્યમ્, શિવમ્ અને સુંદરમ્નાં ફળ લાગે છે.

જગલમાં ચાતક(બપૈયો) પણી ‘પીયુ’ ‘પીયુ’ નો પોકાર કરીને મરી ગયું પણ એને કથાંએ ‘પીયુ’ના દર્શન થયા નહિ. અને આખરે મૃત્યુની જાળમાં જઈ પડ્યો અને પાંખો ફસ્કડાવી ફસ્કડાવીને નાહકનો પસ્તાયો.૪.

અમૃતભર્યું ભજન તો કર્યું પણ જીવન વ્યવહાર ઝેરઝુપ રાખ્યો પછી તારી કાચા કયાંથી અમર થવાની? મુખથી ભગવાનનું નામ લીધું પણ મન તો પેસામાં અને શારીરિક સુખમાં જ રમતું રહ્યું. પછી હે જીવ! તારી કેવી રીતે મુક્તિ થશે?૫.

૬. વિષયની વાડીમાં જીવ ભૂલો પડ્યો

આ વિષયોપભોગની વાડીમાં જીવ ભૂલો પડ્યો છે અને એ મૂઢ ઘેલો ઘેલો થઈને વિષયરૂપી ફૂલો પર ફરે છે. રૂપ, રંગ અને લુચચા માણસોના સહવાસમાં એ ઝી ઘેલો પોતાનું આચુષ્ય વેદકી નાંખે છે.૬.

કૂતરાને હાડકામાં ખૂબ આસાંકિતે હોવાથી એ હાડકું કોઈ પડાવી ન લે એવા દ્રેષ્ટભાવથી ઝાડની ઓથમાં ઢોકી જતો રહે છે. અને હાડકું ચાવે છે. એ વખતે કૂતરાની દાઢ (પેણુ)માંથી જે લોહી નીકળે છે તે લોહી હાડકામાંથી મળે છે એવું માનિને કૂતરો મનમાં ને મનમાં રાજુ રાજુ થઈ જાય છે.૭.

દ્વાંડ્વિયોને વશ થવાને લીધે મૂઢ જીવ આત્મસુખ જતું કરીને પોતે જ પોતાની જાતને બંધનમાં નાંખે છે. છેવટે ખૂબ જર્જરીત થઈને મૃત્યુની જાળમાં સપડાઈને માછળીની માફક તરફકી તરફકીને મૃત્યુ પામે છે.૮.

મનને ભક્તિ ગમતી નથી પણ ભાંડ ભવાઈમાં મન મડા માણો છે. ખાવા-પીવામાં એ રચ્યો-પરચ્યો રહે છે. આખરે જંગલમાં (સ્મરણનમાં) જઈને રાખ થઈને જીવન સમાપ્ત થતું અને વારે વારે જન્મનું દુઃખ સહન કરતો.૯.

પોતાના કર્મવશ કીડો પાણીના વમળમાં પડી ગયો અને પરિણામે એક વમળમાંથી બીજા વમળમાં એ તણાચે જાય છે. જો કોઈ દચાળું વ્યક્તિ એ જોઈને કીડાને બહાર કાઢે તો પછી એ કીડો ઝાડની નીચે સ્થિર બેસીને પછી શાંતિ અનુભશે.૧૦.

એવી જ રીતે જો માનવી (શિષ્ય) પર શ્રીસદગુરુની દચાદાઢિ પડે તો જ બમણાની સાંકળનો અંત આવે અને પુણ્યનો શાંત કિનારો હાથ લાગે. જો જ્ઞાન સૂર્યનો ઉદ્ય થાય તો જ જન્મબંધન ટળી જાય.૧૧.

હે જીવ! તું હ્યે એતી જા. હે મૂર્ખ નર! તું શું કામ (વિષયોપભોગરૂપી) વિષટ ચૂંછા કરે છે. વિલેલો સમય પાછો આવતો નથી. વાસનારૂપી મેલાં વરત્રો ઢોકીને પ્રેમથી રંગના-નાથના પ્રેમથી ગુણગાન ગાઈ લે.૧૨.

મૌન એક ઉત્તમ બાધણ છે.

શાસ્ત્રોએ આને જ માનવ જનમનું પરમલક્ષ્ય માન્યું છે. જ્ઞાનીઓ એમાં જ નિજાનંદનો અનુભવ કરે છે. જેના મુખમાં રામનું નામ નથી એ મુખની કોઈ ડિંમત નથી. આવી વ્યક્તિ તો ફૂતરા અને કુક્કરના જેવું જીવન જીવે છે.૭.

૧૧. દરદીનું દરદ એક દરદી જાહી શકે

દરદીના દર્દની વ્યથા તો એક બીજો દરદી જ સમજુ શકે છે. બીજાને (દર્દી ન હોય તેને) તો એ જોઈને મશકરી કરવાનું જ મન થાય. વિરહની વેદનાને તો એક વિરહી જ સમજુ શકે. બીજાને તો એની લેશમાત્ર કલ્પના પણ નહિ આવે.૮૯.

રડી રડીને મારી આંખ સૂકી ગઈ છે અને એ લાલમલાલ થઈ ગઈ છે. એક રાત એક યુગ જેવી આકરી લાગે છે. રાતે ઊંઘ આપતી નથી અને જાગવાનું ગમતું નથી. ઊંઘ બેસ કર્યા કરવામાં ટાંગ પણ દુઃખી જાય છે.૧.

હે દિગંબર અવધૂત! હવે તું આવી જ જા. હે (અનંત) પ્રભુ! તું કચાં સુધી મારી કસોટી કર્યા કરશો? પતિ વિના પત્નીને કચાં જવું એની કેમ ખબર પડશો? મા વિનાના બાળકની શી વલે (દશા) થશે?૨.

હે સર્વસ્વા આપનાર શ્રી હરિ! હું તને શું આપું? બ્રહ્મા, વિષણુ અને શંકર તો તારી સેવા કરે છે. હે ભૂધર! ધૂયે અને ઉપમન્યુએ એવું તને શું આપું કે જેથી એઓ મીઠા મેવા સમાન મનગમતું ફણ પામી શક્યા?૩.

હે હરિ! તમે એકદમ સૂક્ષ્મ લાક્ષ્મા ઉપર ફરીથી પાંડા ઉગાડ્યા હતાં. હે પાપનાશક (પ્રભુ)! તમે ધોબીને રાજ્ય આપ્યું હતું. તમે સતિના મરેલા પતિને સજીવન કરીને તેના દુભોગને દૂર કર્યું હતું. તમે એકલા રંગને જ ભૂતી ગયા?૪.

હે નરહરિ! હું અસંખ્ય દોષોથી પૂરેપૂરો ભરેલો છું તેમ છતાં જગતમાં હું તારો દાસ ગણાઉ છું. હું તારા બારણે આવીને તીભો છું. હવે ચાહે તો તું મને માર અથવા મારો ઉદ્ધાર કર. જો હું તારા દ્વારથી ખાલી હાથે જઈશ (જે જોઈતું હતું તે લીધા વગર) તો એમાં તારી જ લાજ જશે.૫.

સમર્થ સદગુરનું મૌન શિષ્યના સંશોને દૂર કરે છે.

પ્રાર્थના-શુક્રવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવः ।

અજિતામૃતયોગનિદ્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૃતાતિમોહિત |
 ધૂમુખે શ્રુતિબનિષ્ટીતતો ભગવજાગૃહિ જાગૃહિ ઋધીએ ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
 સ ત્વં મહેશ ભગવન્મધવન્મુખેઽચ |

ઉત્તિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતૈરમૃતૈરિયોકતેર-
 ગીતાગમેશ પુરુષા પુરુષામશાલિન् ||૧||

ભક્તેષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
 તત્પં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |

ય: શેષ એષ સકલઃ સકલસ્વગીતે-
 સ્તવં જાગૃહિ શ્રિતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાન્ વિવિધ કષ્ટવશાન્દ્યાલુ-
 સ્ત્ર્યાત્મા બબૂપ સકલાતીહોડત્ર દત: |

અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
 બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ યન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોકપ્યવગાહનાય
 દતોડધુનેતિ સુરસિંધુરપેક્ષતે ત્વામ્ |

ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજાક એત્ય સિદ્ધા-
 સ્તસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદ્યાત્પ્રાદ ||૪||

સન્ધ્યામુપાસિતુમજોકપ્યધુનાગમિષ્ય-
 ત્યાકાંક્ષતે ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ |

કૃષણાતટેડપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
 સારાર્તિકઃ ફૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ ||૫||

મૌનથી શક્તિ વધે છે.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપ્લવાધા
 ઉતિષ્ઠ દેવ ભગવત્રત એવ શીધ્યમ् ॥૬॥

 પુત્રી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુમા-
 નુત્પાતયત્યરુણાગા અધિરુહ્ય તુષાઃ ।
 કાષાયવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃષ્ટુધન-
 તાક્ષયગ્રજોડયમવતોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥

 શાટીનિભાભપટલાનિ સુરેન્દ્રકાષ્ઠા-
 ભાગં થતીન્દ્ર રૂઢુર્ગુહાગ્રજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિટિતો હૃદિતોડયમેવ
 અન્ધ્રોડપિ તે મુખરુચિં ચિરગાં જહાતિ ॥૮॥

 ક્રારેડર્જુનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એષ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૯॥

 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂતસ
 માલાં કંંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 અંક ચ શંખમુપરિસ્થકરૈંધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદેવઃ ॥૧૦॥

બાવ વિનાની ભક્તિ નર્થો દંલ છે.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ઠય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ઐટિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વપ્નુપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૨. સકલવિધાવારિથિ-પારગ, અતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્રણ, રચિતાભિલદતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનાભુજ, ગણેશ-રમા-મબાનનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક ચતિવર, શ્રીમદ્વાસુદેવાનન્દો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૩. સમસ્તજગદુત્પત્તિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણાભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણા-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્નપાત્ર-પૂરુણ-પ્રવણાન્નપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામબા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મિણી
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રયપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિધાપ્રદાચક, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિઝુલરુક્મિણીનંદન, ચતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ્ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામુ, વિજયતેતરામુ, વિજયતેતમામુ ॥

વિષયલોગ એ જીવને પડેલો ક્ષય રોગ છે.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)
શબ્દ અશબ્દની વચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્યધમ્ય (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દૈવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

બક્તિની મુક્તિ છે દાસી હો લાલ!

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્વે ||
કર્પૂરગોરં કરુણાવતારં સંસારસારં ભુજગેન્દ્રહારમ् |
સદા વસન્તં હૃદયારવિદે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાનું વિષણુમ્બગલં ગરુડધવજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાચતનં હરિઃ ||
સર્વમંગલમંગલ્યે શિવે સર્વર્થસાધિકે |
શરણે ઘ્રંબકે ગોરિ નારાયણિ નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દટ

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્વિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
દટાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સચ્ચિદાનંદમગનમ્ |
સિંકું રૈવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતં
સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

સંસારી દુઃખનો અંત શોધે, સંત કારણ શોધે.

પ. અથ પ્રાતઃસ્મરણમ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દ્ધાનમ् ।
 એશ્વર્યવીર્યશાઆદિલુજૈલસન્તં
 તં દેવમત્રિવરં નતદટસર્વમ्|૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ् ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ्|૨|

ચસ્મિન્નિં જગદ્શેષમનુપવિષ્ટં
 વસ્ત્રે ગુણા ઈવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ् ।
 વેદશ્બલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 લૂટોઃ સ્મરાન્કુછે તમતકર્યલીલમ्|૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજટિમુહિન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ ચત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન્ પ્રણાતોકસ્યાતો હિ|૪|

શોણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમબ્લિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તર્સ્યાહઃ સુખં ભવેત्|૫|

કિં કિં ન સાધયતિ કલ્પતરેવ સેવા ।

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ધના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોડી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
ક્ષાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂજ કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધાસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિકાર ૪. હે તાત! ૫. ઝી
૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. પેરાંચ
૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) ખેડૂત.

સેવા કલ્પલતા થકી જ સધાનું વિશે સધાતું રહે.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ કૂટી!૬.

૭. જાગ્યને જોગીડા દટ દિગંબરા

જાગ્યને જોગીડા દટ દિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તાધધ² કોણ હરશે?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશે?૭૯.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળગાના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડ ગઈ,
સર્વને શુષ્ક મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગ્યની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં ભસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્થેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફકો ચોટિશો ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંડ;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંધું થયું,
વ્યાસશાંદિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આતમ નવ ઓળખે,
દેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજ્જ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. કૂદાકૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે
તેમ ક. બીજું, અન્ય.

સેવાધર્મો પરમ ગહનો ચોગીનામપ્યગમ્ય |

૮. ઊઠને મૂઢ આલસ્ય નિદ્રા ત્યજી

ઊઠને મૂઢ આલસ્ય નિદ્રા ત્યજી,
સમરી લે શ્રીહરિ ભાવભૂષ્યા;
નરતનુ આ મળી કોટિ પુછે કરી,
મુક્તિ લેને વરી, કરમકૂટ્યા!૧૯.

લાલ^૧ વેચી કરી કાચ લે જ્યમ કપિ^૨,
વિષણુ મૂકી કયમ વિષય ખોળે?
ત્યાગી સુરસિંહુ^૩ મૃગનીરો^૪ વાંસળ ભમે,
અમૃત મૂકી કાં ગરલ^૫ ઘોળે?૧.

અનિ ઘૃતથી કદી શાંત દીઠો નથી,
વાસના ભોગથી નવ વિરામે;
વિરતિવારિ^૬ થકી વાસનાદવ શમે,
શાંતિ સુખ સંયમે આપ પામે.૨.

એકથી એક મૂવા^૭ મતિ જ્યાં ફરી,
પાંચથી શી ગતિ થાશે તારી?
ચેત રે ચેત જીવ પેખ શિવ અંતરે,
ભીતિ ભવ જે હરે મન્મથારિ!^૮૩.

વારિબુદ્ધબુદ્ધ સમી કાચ ભંગુર^૯ ધણી
ફૂટતાં વાર નવ અલ્પ લાગે;
કાળ ઠાડો^{૧૦} શિરે આચુ કણ કણ હરે,
વાયદો વાણિકનો ત્યાં ન ચાલે!૪.

રાચ ને રંક સહુ માટી ભેણા મળ્યા,
કંઈમે જઈ કળ્યાં મૂઢ પ્રાણી;
જે નર જાગિયા ભક્તિપંથે પળ્યા;
રંગ શિવમાં બજ્યા વિબુધ^{૧૧} ઝાની!૫.

૧. રતન ૨. વાંદરો ૩. ગંગા ૪. ઝાંઝવાંનું જળ ૫. ઝેર ઝ. પૈશાગુપી પાણી ૭. મૃગ શબ્દથી,
હાથી સ્પર્શથી એમ એક એક વિષયથી એક એક જણ ઈ. કામેદેવનો નાશ કરનાર ઈ. પાણીનો
પરપોટો ૧૦. નાશવંત ૧૧. ઊભો ૧૨. આત્મબોધવાન.

સેવાધર્મ અતિ ગહન જે યોગીને પણ અગમ્ય.

૬. મૂળ સંસારનું મૂળ મન માંકડું

મૂળ સંસારનું મૂળ મન માંકડું,
વિષયવૃક્તે ભમે સ્યેર ધેલું;
ના ઠરે એક પલ, એકથી અન્ય પર,
દોડતું દિવસ ને રાત મેલું.૨૬.

અદ્રિ^૩ કર પર ધરે, અબ્ધિ^૩ શોખાણ કરે,
અનિજવાળા ગળે સિદ્ધ કોઈ;
આભમંડળ ઊડે, આપ^૪ અમૃત કરે,
રાખ^૫ ચિંતામહિણ રણ સોઈ.૧.

કેસરી^૬ કંઠ કોઈ ઘંટ જઈ બાંધતું,
નાગને નાથ ધાલે મદારી;
સહેલ છે ખેલ સહુ એહ બાજુગરી,
મનહરિ^૭-બંધને સર્વ હારી!૨.

મત ગજરાજના^૮ દંત જીવતાં સહે,
મકરની^૯ દાઢથી કાઢે મોતી;
અલ્પ મન આગળે દાળ સીજે નહિ,
ભલભલાની મતિ ત્યાંહ રોતી!૩.

હઠ^{૧૦} અને રાજથી મંત્રલયસાજથી,
પ્રતજપાદિ થકી કોઈ મથતું,
તીવ્ર ઉપોષણે દંદ્રિયો મથી ધણી,
સાધના ફરી ફરી કોઈ કરતું.૪.

ધ્યાન-અભ્યાસથી વિરતિ-અસિધારથી^{૧૧},
નાદસંધાનથી સુરતી જોડે;
ગુરુતાળી સેવથી ઈશાની મ્હેરથી,
મન તણાં મૂળ તો તેણ તોડે.૫.

૧. પર્વત ૩. સમુદ્ર ૪. પાણી ૫. ભસ્મ, રાખોડો ૬. સિંહ ૭. મનજીપી વાંદરું અથવા સિંહ અથવા ધોડો ૮. હથી ૯. મગર ૧૦. હઠાદિ યોગના પ્રકાર છે ૧૧. ઐરાગ્યરૂપી તલવારની ધારથી.

સેવાધર્મ સમજે તેને સર્વસ્વ સંપત્તિ થાય.

ઉમિં^१ ઉઠે જરી બ્રહ્મસાગર મહીં,
ફેલતાં ફેલતાં નષ્ટ થાએ!
વૃત્તિ ખેચરી^૨ કરી નામરૂપ વિસરી,
રંગ રંગે હરિ કો સમાએ!!૬.

૧૦. વેણુ વાગે અલી! હૃદયકુંજે હરિ

વેણુ વાગે અલી! હૃદયકુંજે હરિ,
રાસ રમતા કરી વિવિધ લીલા;
બોંતેર સહચ્ચ સાહેલી ટોળે કરી,
પ્રેમરસ પાઈને પીતા ઘેલા. ...૭૯.

દશ લટકાં કરે ત્રણ ઠમકે ઠરે,
એક સુરતીબળે કાન ખેંચે;
વિવિધ વસ્ત્રો સજી ચોરાસી ફેરા ફરે,
મધ્યમાં કાળિયો નાચ નાચે. ...૧.

એક નીચી નમે બીજી મધ્યે ભમે,
ગીજુ આકાશમાં અધર ઊડતી;
એક વળી ચકમાં ફરી ફરી દોડતી,
એક તટરથ રહી હાસ્ય કરતી. ...૨.

એક પ્રતિબિંબને જોઈને રાચતી,
એક આલિંગતી ખાતી છાચા;
એક વળી નાદમાં ભાન ભૂતી ભમે,
એક તેજે કરી બાળે કાચા.૩.

સ્વાન્તર્યુંદાવને^૩ વૃત્તિગોપી મળી,
કાનુંડો આત્મ નટરાજ ખેલે,
પલકમાં ખલક અનંત પેદા કરે,
મત આનંદમાં રંગ રૈલે.૪.

૧. તરંગ ૨. નિરાલંબ ૩. અંતઃકરણાર્થી વૃન્દાવનમાં. આ આખા પ્રભાતિયામાં ટૂંકમાં શ્રીકૃષ્ણાને ગોપીઓની લીલાનું આધ્યાત્મિક રહસ્ય વર્ણિતું છે.

સેવામાર્ગ ભક્તિમાર્ગથી પણ ઉત્ત્રત છે.

૧૧. આવ ટિગંબરા દત કરુણાકરા

આવ ટિગંબરા દત કરુણાકરા,
તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
ગેહઉદ્ઘોગમાં^૧, ચિત્ત નવ આ ઠે,
વ્રેહના^૨ દુઃખથી નિત્ય રડતુંટેક.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં
વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવતૂ,
શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

ગાય વિણ વાછું દીન જ્યભ બાપડું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૩ આંકંદનો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફોટે છાતી!૨.

કાષ થઈ પાવડી પાંખની તુજ બનું,
મૃદુ^૪ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ ભીતિહા,
અંગ પર જો ધરે તું ફૂપાળું!!૩.

મૃગ થઈ પ્રવ્યાધથી દેહ વીંધાવું આ,
અજિંઝા^૫ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હૃદયમંચક^૬ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાધથી^૭ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્થના,
બાળીને કામકુથ ધૂપ દેઉં!૫.

૧. ધરધંધામાં ૨. વિયોગ ૩. બાળક ૪. માટી. ૫. શિકારી ૬. મૃગછાલા ૭. બાજન
૮. ગંધાકસતાદિથી ચુક્ત પગ ધોવાળું પૂજાજળ.

સેવાથી શત્રુ પણ મિત્ર બની જાય છે.

છૈત ભોજન ધૂરું પેચ અધી આગળું,
 રંગ તાંબુલ મુખશુદ્ધિ સારું;
 દોડ ને દોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
 તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
 તે તે સ્થળે સદગુરુ ઇપ તારું;
 જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
 ત્યાં ત્યાં પદઙ્કંદ્લ તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
 સ્વામી મહારાજ કી જથ!
 ભગવતી રુકમામ્બા માત કી જથ!
 શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જથ!
 ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
 નમદિ હર!

૧. પાપ. ૨. વિષયાસકિતે.

જે કરે સેવા તેને મળે મેવા.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીરજમ્ નાનારંજમ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદલિન્મિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉષઃપ્રાર્થના-અર્થ

૮. ઉઠને મૂઢ આલસ્ય નિદ્રા ત્વાજુ

હે મૂઢ માનવી! ઊંઘ અને આળસ છોડીને તું હ્યે ઉઠ અને ભાવભૂષ્યા ભગવાનને
ભજુ લે - સમરી લે. કરોડો પુણ્યના પ્રતાપે તને આ માનવશરીર મજું છે તો હે ફૂટેલા
કરમવાળા! તું મુક્તિને પામી જાને!ટેક.

જેમ વાંદરો રતનને છોડીને કાચ લે છે તેમ તું ભગવાન (રતન)ને ભૂતીને વિષયભોગ
(કાચ) કેમ શોધે છે? ગંગાનદીનું જળ છોડીને તું મૃગજળ પાછળ કેમ બટકે છે? તું અમૃત
છોડીને ઝેર કેમ ધોળે છે?૧.

જેમ ધી હોમવાથી અજિને કદી પણ શાંત થતો જોયો નથી. તેમ લોગો
લોગવવાથી વાસના કદી શાંત થતી નથી. વાસનાની આગ તો ધેરાંયના જળથી જ શાંત
થાય છે અને સંચમથી જ વ્યક્તિ પોતે સુખ અને શાંતિ મેળવે છે.૨.

(મૃગ, મીન, માતંગ, મકરંદ અને પતંગિયાની) બુદ્ધિ બગડવાથી એક એક
વિષય પાછળ ટોડીને એ બધા મર્યા તો પાંચે વિષયનું સેવન કરનાર તારી શી દશા થશે?

સેવા એ પ્રેમનું બાળ સ્વરૂપ છે.

હે જીવ! તું હવે તો ચેતી જા અને અંતરમાં શિવના દર્શન કર. કામદેવને મારનાર એ ભગવાન શંકર તારી સંસારની લીતિ દૂર કરશે.3.

તારું આ શરીર પાણીના પરપોટા સમાન ક્ષણ બંગુર છે અને અને ફૂટી જતાં જરા પણ વાર લાગવાની નથી. તારા માથા ઉપર મોત મંડરાય છે જે ક્ષણો ક્ષણો તારું આચુષ્ય હરી રહ્યો છે. એમાં વાણીયાનો વાયઠો ચાલે એમ નથી.4.

હે મૂર્ખ માનવી! રાજા અને રંક બધા માટી બેળા થઈ ગયા છે અને કાદવમાં ખૂંપી ગયા છે. રંગ અવધૂત મહારાજ કહે છે કે માણસો જાગી ગયા અને ભક્તિ કરવા લાગ્યા છે તેવા આત્મબોધવાન જ્ઞાનીપુરુષો જ શિવરૂપ બની ગયા.5.

C. મૂળ સંસારનું મૂઢ મન માંકડું

માંકડાં જેવું મૂઢ મન જ આ સંસારનું મૂળ છે અને તે વિષયોપભોગરૂપી વૃક્ષ ઉપર ઘેલું બનીને પોતાને ફાયે તેમ ફૂદાકૂદ કર્યા કરે છે. એ એક પળ પણ પણ શાંતિથી બેસતું નથી. એ દિવસ અને રાત એક ડાળી પરથી બીજી ડાળી પર અને બીજી ડાળી પરથી ત્રીજી ડાળી પર ફૂદાકૂદ કર્યા કરે છે.ટેક.

કોઈ સિદ્ધ પુરુષ પોતાના હાથ ઉપર પર્વત ધારણા કરી શકે, સમુદ્રને પી જઈને સૂક્ષ્મવી શકે, વળી અગ્નિની જવાના ગળી જઈ શકે, આકાશમાં ઊરી શકે, પાણીનું અમૃત બનાવી શકે કે રાખમાંથી ચિંતામણિ રતન બનાવી શકે.૧.

વળી કોઈ જઈને સિંહના ગળામાં ધંટ બાંધી હે છે તો વળી કોઈ મદારી હોથ તો તે નાગના નાકમાં નાથ પરોવી હે. આ બધા જેલ તો બહુ સહેલા છે. એ તો જાણું કરામન છે. પરંતુ આવું બધું કરી શકનાર મનરૂપી વાંદરાને વશ કરવામાં હારી જાય છે.૨.

વળી કોઈ (સિદ્ધ) ઉંમત બનેલા હાથીના દાંત અને જીવતે જીવ મજબૂતાઈથી પકડી શકે અને મગરની દાઢમાંથી મોતી કાઢી શકે પરંતુ નાના અમસ્તા મન આગળ એનું જોર ચાલતું નથી અને એમાં તો ભલભલાની બુદ્ધિ બહેર મારી જાય છે.3.

આ મનને વશ કરવા કોઈ હઠયોગ (અદ્વાંગ યોગ)થી તો કોઈ વળી રાજયોગથી તો કોઈ વળી પ્રત અને જ્યપ દ્વારા મથામણ કરે છે. કોઈ આકરા ઉપવાસ દ્વારા ઈદ્રિયોનું દમન કરીને તો કોઈ વળી વારંવાર સાધના કરીને પ્રયત્ન કરતું રહે છે.૪.

ધ્યાન અને અભ્યાસથી, ધેરાગ્યરૂપી તલવારથી અને નાદના અનુસંધાનથી સૂરત સાધે છે. ગુરુની સેવાથી અને ઈશ્વરની કૃપાથી મનનું મૂળ તો તે જ તોડી શકે છે. ...૫.

દીન-દુઃખી સાથે એકરૂપ થવું એ જ સેવા છે.

બ્રહ્મ સાગરમાં વૃત્તિના તરંગો ઉડે છે પરંતુ એ તરંગો ફેલાતાં ફેલાતાં આખરે નષ્ટ પામે છે. વૃત્તિને નિરાલંબ કરીને અને નામ તથા રૂપને ભૂતી જઈને જીવનાર કોક વ્યક્તિ જ હરિના રંગમાં લીન થઈ જાય છે.૫.

૧૦. વેણુ વાગે અલી! હૃદયકુંજે હરિ

હે સખી! વેણુ વાગે છે. શ્રી હરિ હૃદયકુંજમાં વિવિધ લીલા કરીને રાસ રમી રહ્યા છે. બોંતેર હજાર સખીઓને લેગી કરીને એ ઘેલા થયેલા (શ્રીહરિ) પ્રેમરસ પાઈ છે અને પીએ છે.૬૮.

દશ સખી (ગોપી)ઓ લટકાં કરે છે, ત્રણ સખીઓ ઠમકા લગાવીને શાંત થાય છે જ્યારે એક સખી તો સૂરતીના જોરે ભગવાન કૃષ્ણને પોતાના તરફ આકર્ષે છે. (આ બધી સખીઓ) વિધવિધ પ્રકારના વસ્ત્રો સજુને લક્ષયોરાશીના ફેરામાં ફરે છે જ્યારે કાળો કાનુંડો એમની વચ્ચમાં રહીને નાચ નાચે છે- નૃત્ય કરે છે.૧.

એક સાહેલી નીચી નમે છે તો વળી બીજી મધ્યમાં ભમે છે. ત્રીજી આકાશમાં અદ્ભુત ઉડે છે. એક સાહેલી તો ચકાકારે વારે વારે ફર્ચા કરે છે જ્યારે બીજી એક સાહેલી તો તટસ્થ ભાવે હસ્તી રહે છે.૨.

વળી એક સાહેલી તો પ્રતિબિંબને જોઈને આનંદ અનુભવે છે ત્યારે બીજી એક તો ખાલી છાચાને આલિંગન આપે છે. એક સાહેલી નાદમાં ભાન ભૂતીને ભમ્યા કરે છે તો બીજી વળી તેજથી પોતાના શરીરને બાળ્યા કરે છે.૩.

અંત:કરણારૂપી વૃંદાવનમાં વૃત્તિરૂપી ગોપીઓ ટોળે વળી છે અને એમની વર્ણે આત્મારૂપી કૃષ્ણા ખેલ ખેલે છે. એ તો પલકવારમાં અનંત જગત ઉત્પન્ન કરી હૈ છે અને એવા ઉનમત દશાના આનંદમાં જીવ તણાઈ જાય છે.૪.

સંચમ અને સેવા એ જ સાચું પ્રત છે.

પ્રાર્થના-શનિવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવः ।

અજિતામૃતયોગનિદ્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
ધુમુખે શ્રુતિબન્ધિતિતો ભગવજાગૃહિ જાગૃહિ અધીએ ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
સ ત્વં મહેશ લગવન્મધવન્મુખેઽચ |
ઉત્તિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતેરમૃતેરિવોક્તેર-
ગીતાગમેશ પુરુધા પુરુધામશ॥લિન् ॥૧॥

ભક્તેષુ જાગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
તત્વં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |
યઃ શેષ એષ સકલઃ સકલસ્વગીતે-
સ્તવં જાગૃહિ ક્રિતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાનુ વિવિધ કષ્ટવશાન્દ્યાલુ-
સ્ત્ર્યાત્મા બભૂપ સકલાર્તિહોડત્ર દત: |
અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ઇલં ચ દાતું
બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ ચન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોકપ્યવગાહનાય
દતોડધુનેતિ સુરસિન્ધુરપેક્ષતે ત્વામ્ |
ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજ્ઞક એત્ય સિદ્ધા-
સ્તસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદ્યાતપ્રાફ ||૪||

સન્ધ્યામુપાસિતુમજોડપ્યધુનાગમિષ્ય-
ત્યાકાંક્ષતે ફૂતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ |
કૃષણાતટેકપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
સારાર્તિકઃ ફૂતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ ||૫||

સેવાનો સાબુ ને પ્રેમનું પાણી હૃદયને શુદ્ધ કરે છે.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપ્લવાદા
 ઉત્તિષ્ઠ દેવ ભગવત્તત એવ શીଘ્રમ् ॥૬॥

 પુત્રી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નૃત્પાતયત્યસુણાગા અધિરૂહ્ય તુષાઃ ।
 કાષાચવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃણૂધન-
 તાક્ષણ્યજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥

 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાણા-
 ભાગં રૂદ્રધુર્ગરૂપાચજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિટિતો હૃદિતોડયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરૂચિં યિરગાં જહાતિ ॥૮॥

 ક્ષારેડજૂનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૯॥

 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂતસ
 માલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદેવઃ ॥૧૦॥

સેવા ધર્મનું પ્રથમ સોપાન છે.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ઠય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ઐટિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્મસ્વરૂપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૨. સકલવિદ્યાવારિથિ-પારગ, ઋતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિચ્છહ, રચિતાભિલદ્દતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનાભુજ, ગણેશ-રમા-મ્ભાનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક ચતિવર, શ્રીમદ્ભાસુદેવાનન્દો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૩. સમસ્તજગદુત્પત્તિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણ-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાળનપાત્ર-પૂરણ-પ્રવણાળન્પૂર્ણા, જગભાતૃપદમવસ્થિતા,
પરામ્બા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મિણી
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૪. અનંતકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રચ્યપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિદ્યાપ્રદાચક, શ્રીમદ્દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિષ્ણુકમાભાનંદન, ચતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ્ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥

સેવાનું કાર્ય ઈશ્વરની નજીક લઈ જાય છે.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધુમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિહર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)
શબ્દ અશબ્દની વચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્ઘમ્ (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફેરી (૨);
જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)
એહી દેવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દરત દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

મનને સારા વિચારોથી ભરી દો.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કૃષે ||
કર્પૂરગોર કુળાવતારં સંસારસારં લુજગેન્દ્રહારમ્ |
સદા વસન્તં હૃદયારવિદે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાન् વિષણુર્મ્ગલં ગરુડધ્વજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાયતનં હરિ: ||
સર્વમંગલમાંગલ્યે શિવે સર્વર્थસાધિકે |
શરણ્યે અંબકે ગોરિ નારાયણી નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવ દટા

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્રિજકુલતિલકં શ્રોત્રિથં બ્રહ્મનિષ્ઠં
દટાત્રેયં સમરન્તં જનહિતનિરતં સચ્ચિદાનંદમગનમ્ |
સિદ્ધં રેવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતં
સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

મન મહીપકે આચરન દગ દિવાન કહ દેત.

પ. અથ પ્રાતઃસ્મરણામ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચિયત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દ્ધાનમ् ।
 એશર્વદીર્ઘયશાઆદિલુજૈર્લસન્તં
 તં દેવમત્રિપરં નતદટસર્વમ्|૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૂતરૂપમનેકમેકમ્ ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશનં રસનાતિગં કમ्|૨|

યસ્મિન્નિંદ જગદ્શેષમનુપ્રવિષ્ટં
 વસ્તે ગુણા ઈવ ગુણાતિગમ્પ્રમેયમ્ ।
 વેદશ્બલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 ભૂતૌઃ સ્મરણાનુકૂલે તમતકર્યલીલમ્|૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજાટિમુદ્રિણ આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ યત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન् પ્રણાતોકલ્યતો હિ|૪|

એણા વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમન્વિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તસ્યાહઃ સુખં ભવેત्|૫|

મન રાજાનું આચરણ દગ્દ દિવાન દશવિ.

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પફળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ઘના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોકી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂજ કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધઆસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તાત! ૫. ઝી
૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંય
૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેકૂત.

મન એટલે અંતઃકરણની સંકલ્પ વિકલ્પ કરવાની વૃત્તિ.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ઝૂટી!૬.

૭. જાગયને જોગીડા દટ દિગંબરા

જાગયને જોગીડા દટ દિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તતાધા² કોણ હરશો?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશો?૭ક.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળ્ગાના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડ ગઈ,
સર્વને શુષ્ણ મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગયની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં ભસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્થેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફડો ચોટિશે ફાટિયો,
જેછને જે ગમે તેને મુંડે;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંદું થયું,
વ્યાસશાંડિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
હેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કાંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજજ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. ઝૂદાઝૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે તેમ ક. બીજું, અન્ય.

પ્રારંભ ઓ ઈશ્વરનું તખલ્લુસ છે.

૮. ભેદમાં ખેદ અભેદ નિર્વાણ છે

ભેદમાં ખેદ અભેદ નિર્વાણ છે,
ભક્તિમાં શક્તિ સધળી પ્રકાશો;
ભક્તિનાવે ચઢી ભક્ત ભવને તરી,
નિજ સ્વરૂપે હરિ તેજ થાશો.૧૯.

કોટિ તીર્થો કીધાં પંચગવ્યો^૧ પીધાં,
મન તણો મેલ તોચે ગયો ના;
હંસ મોતી ચરે કાક વિષા ગળે,
દૈવને^૨ દોષ ટે મૂઢ નાના.૧.

દર્દ અંદર થયું ઉપર ઓસડ કર્યું,
મન તણો મેલ કયમ તન ટાળે?
અંધતમ^૩ કજજલે ના ટલે કો સમે,
દીપ પ્રગટ્યા વિના પ્રભ^૪ ન થાએ.૨.

ભમ ભાંગ્યા વિના બ્રહ્મ નવ સાંપડે,
બ્રહ્મ જાણ્યા વિના ભય ન જાયે;
સંતસેવા વિના વાટ નવ એ જડે,
માન^૫ મૂક્યા વિના ભાન ના'યે.૩.

મન માર્યા વિના મુક્તિ ભેટે નહિ,
શાંતિ પામે નહિ સોડ તાણ્યે,
સત્ય અસત્યની જુક્તિ જાણ્યા વિના,
રંગ ભવપીડ તે કેમ જાયે?૪.

૧. ગાયનું દૂધ, દર્દી, ધી, મૂત્ર અને છાણનો સમૂહ ૨. નસીબને ૩. ગાઢ અંધકાર ૪. પ્રકાશ
પ. અભિમાન.

પ્રારંભ તો પુરુષાર્થની પાછળ ચાલે છે.

૬. હોય દેવાંશી તે દેવને ઓળખે

હોય દેવાંશી તે દેવને ઓળખે,
ભૂત ભક્તિ કરે ભૂત^૧ કેરી;
કાગને મોતીડાં કંઠ નવ ઊતરે,
નરક^૨ દેખી ચણે જુભ મેલી.૪૫.

પતિપ્રતા હોય તે કંથને પૂજતી,
વારવનિતા^૩ વરે જાર દેખી;
ભક્તને અન્ય ભગવાન વિણા નવ ગમે,
દૂર દોડે કરી દંબ પેખી.૧.

સિંહશિશુ ગર્દભી દૂધ નવ તે પીએ,
છો મરે ભૂખથી નિબિડ-રાને^૪;
દેવપ્યાસી મને દેહદુર્ઘા નહિ,
રીજતો નવ કદી વિષયપાને.૨.

ચંદ્ર ચકોર શું પ્રીત લાગી મને,
તેહની ગત જતિ તે જ જાણો;
અન્ય મતિ મોહમાં અંધ થઈ આથડે,
કીચડે કાચબો મોજ માણો.૩.

ઝિજગણો^૫ અર્કડ દેખી મને રીજતા,
ઉલ્લૂ^૬ ઓથે ભમે તમવિહારી^૭;
સંસૃતિ^૮-પૂજકો સંસૃતિમાં ભમે,
ચોરને મન ગમે રાતી કાળી.૪.

કો નમે નામને કો નમે દામને,
ચામ દેખી મને કોઈ માતું!
જેહને જેહની સાથ લગની લગી,
તેહનું મન તેમાં જ રાતું!!૫.

૧. પંચમહાભૂતોની ૨. વિષા ૩. વેશ્યા ૪. ધોર જંગલમાં ૫. પક્ષીઓ ૬. સૂર્ય ૭. ધૂપડ
૮. અંધારે ફરનારું ૯. સંસાર.

તમે જ તમારા ભાગ્ય (પ્રારંભ)ના ભષા છો.

નામ ને રૂપમાં સૃષ્ટિ સારી રમે,
નામી અરૂપ છે દિવ્ય રંગા;
પાસ છે પ્રેમીને આધે અધ્મનિ,
હૃદયમાં દેવ જો દિલ ચંગા!૬.

૧૦. એક અક્ષર અવિનાશ વ્યાપ્તું બધે

એક અક્ષર અવિનાશ વ્યાપ્તું બધે,
તે જ તું તે જ તું વેદ બોલે;
અંખ ખોલી સાજે દેખ અંદર હુટે,
શાસ શાસે પ્રભુ કોણ બોલે?૭૯.

શુદ્ધ તું બુદ્ધ તું મુક્ત તું પ્રાણિયા,
બંધને કાં પડે આપમેળે?
અજ^૧ અવિનાશ અક્ષર બધે વ્યાપિયો,
જળથળે આપથી આપ જેલે.૧.

શરીર મન ઈદ્રિયોથી અતિ વેગળો
પંચભૂતો થકી ના પમાએ;
સૃષ્ટિ મુજરો કરે સૃષ્ટિકર્તા તુને,
કુન^૨ થકી તુજની મોત ધ્યાઓ.૨.

જન્મ ને મૃત્યુ ઓ કલ્પના તાહરી,
પાપ પુણ્યો કરી પાસ નાવે;
ચંદ્ર ને સૂર્ય બે ગેંઢથી ખેલતો;
દિવસરાતી કરી જગ નચાવે!૩.

કોટિ બ્રહ્માંડ પેદા કરી પલકમાં,
પલકમાં લય કરે આત્મમાંછે;
આટિ અંતે બધે એક નિર્ભળ હરિ,
મધ્યમાં નાટકી સ્વપ્ન સોણે.૪.

૧. અજન્મા ૨. આજાથી.

પ્રારંભને ભરોસે બેસી રહેવું એ નિર્બંજિતાની નિશાની છે.

ଓଠ ଜାତ୍ରତ ଥଈ ସ୍ଵପ୍ନସୁଖ ପରିହରି,
ସଦ୍ଗୁରୁପଦ ତ୍ରହି ଜାଣ ରଂଗା;
ମୋହନିକ୍ରା ତ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନଜାଗୃତି ପରି,
ଆତମଧନ ସଂତ୍ରହି ଭବଲଂଗା!!୫.

୧୧. ଆପ ଇଂବରା ଦତ କରୁଣାକରା

ଆପ ଇଂବରା ଦତ କରୁଣାକରା,
ତୁଜ ବିନା ଯେନ ନବ କାଂଈ ପଦତୁ;
ଗେହଉଯୋଗମାଁ^୧, ଚିତା ନବ ଆ ଠେ,
ବେହନା^୨ ଦୁଃଖଥି ନିତ୍ୟ ରତ୍ନିଟେକ.

ଖାନ ନେ ପାନ ମନ ଝେର ସମ ଲାଗତାଂ
ପତ୍ର ବିଭୂଷଣୋ ପ୍ରେତଭୂଷା;
ଉଂଚି ଅଟାରୀ ନେ ମେଡି ସମଶାନପତ୍ର,
ଶୂନ୍ୟ ଖାପା ଧ୍ସେ ଭୂତବେଷା!୧.

ଗାୟ ବିଣା ପାଇଛୁଂ ଦୀନ ଜ୍ୟମ ବାପକୁଂ,
ଚଂକ ବିଣା ସୂତକୀ କାଳୀ ରାତି;
ମାତ ବିଣା ତୋକ^୩ ଆଙ୍କଣନୋ ପାର ନବ,
ତୁ ବିନା ଦୁଃଖଥି ଝାଟେ ଛାତି!୨.

କାଷ ଥଈ ପାଵରୀ ପାଂଧନୀ ତୁଜ ବନ୍ଦୁ,
ମୃଦୁ^୪ ବନୀ କେଶ କାଳା ପଖାଣୁ!
ଦେହ ବାଣୀ ବନ୍ଦୁ ଭସମ ଭିତିହରା,
ଅଂଗ ପର ଜେ ଧେ ତୁ କୃପାଣୁ!!୩.

ମୃଗ ଥଈ ^୫ବ୍ୟାଧଥି ଦେହ ବିଧାଵୁଂ ଆ,
ଅଜିନ^୬ ଥଈ ବେସଵା କାମ ଲାଗୁ!
ଶ୍ଵାନ ଥଈ ମଂଟିରେ ନିତ୍ୟ ଚୋକୀ କରୁ,
ଦରଶ ବିଣା ଆନ ନବ କାଂଈ ମାଗୁ!!୪.

୧. ଧର୍ମଧାମ ୨. ବିଯୋଗ ୩. ବାଣକ ୪. ମାଟି. ୫. ଶିକାରୀ ୬. ମୃଗଛାଲା.

ସାଚୋ ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରାରବ୍ଧନେ ପଂଥେ ଲଈ ଜାଥ ଛେ.

હૃદયમંચક^૧ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાદથી^૨ પગ ધોઉં;
સત્યશૌચાદિ પુષ્પે કરું અર્થના,
બાળીને કામકુદ્ધ ધૂપ દેઉં!૫.

ફેલત ભોજન ધૂરું પેચ અધ^૩ આગળું,
રંગ તાંબૂલ^૪ મુખશુદ્ધિ સારુ;
દોડ ને દોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
તે તે સ્થળે સદગુરુ રિપ તારું;
જયાં જયાં મૂરું મસ્તક હું ગુરો હે!
ત્યાં ત્યાં પદદ્રંદ્ર તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
સ્વામી મહારાજ કી જય

ભગવતી રુકમાભા માત કી જય!

શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જય!
ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
નમેં હર!

૧. બાજઠ ૨. ગંધાક્ષતાદિથી યુક્ત પગ ધોવાનું પૂજાજળ ૩. પાપ. ૪. વિષયાસકિત.

પ્રારંભ હંમેશા પરિશ્રમની સાથે ચાલે છે.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીરજ્ઞમ્ નાનારંજ્ઞમ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદભિન્નમિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉધઃપાર્થના-અર્થ

૮. લેદમાં ખેદ અભેદ નિર્વાણ છે

લેદવૃત્તિ શોક કરાવે છે જ્યારે અભેદવૃત્તિ મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરાયે છે. ભક્તિમાં બધી શક્તિ જોવા મળે છે. ભક્તિશ્રી નાવમાં બેસીને ભક્ત આ ભવસાગર તરી જઈને સ્વપ્નશ્રમાં પોતે જ શ્રી હરિ થઈ જશે.૧૯.

કરોડો તીર્થો કર્યા, પંચગવ્ય(ગાયનું દૂધ, દહીં, ધી, મૂત્ર અને છાણનો સમૂહ)નું પાન કર્યું, તો પણ મનજો મેલ (રાગ અને ડ્રેષ) દૂર ન થયો. હંસ મોતીનો ચારો ચેરે છે જ્યારે કાગડો વિષટા (નરક) ખાય છે. ઘણા મૂઢ લોકો આમાં પ્રારબ્ધને દોષ દે છે.૧.

દરદ શરીરના અંદરના ભાગમાં થયું છે અને દવા શરીરના બહારના ભાગ ઉપર કર્યાનો શો અર્થ? શરીરથી કરેલા બાદ્ય કાર્યો મનજા રાગ ડ્રેષનો કેવી રીતે નાશ કરી શકે? ગાઢ અંધકાર કાજળથી કોઈપણ રીતે દૂર થઈ શકે નાહિ. દીવો પ્રગટાવ્યા વિના પ્રકાશ થતો નથી.૨.

બહુ દૂર કર્યા વિના બ્રહ્માની પ્રાપ્તિ થતી નથી અને બ્રહ્મને જાણયા વિના ભવલય દૂર થતો નથી. સંતોની સેવા કર્યા વિના એ રસ્તો જડતો નથી અને અભિમાન છોડ્યા વિના સાચી સમજ આવતી નથી.૩.

પ્રારબ્ધ પુરુષાર્થ કરનારને મદદ કરે છે.

મનનો નાશ કર્યા વિના મુક્તિ મળતી નથી અને સોડતાણીને સૂઈ રહેવાથી શાંતિ મળતી નથી. સત્ય-અસત્ય વચ્ચેના બેદને જાણા વિના આ સંસારની ચાતના તો હે રંગ કેમ કરીને દૂર થશે?૪.

C. હોય ટેવાંશી તે ટેવને ઓળખ

દેવનો અંશ ધરાવતો હોય એ જ (દેવી વ્યક્તિ જ) દેવને ઓળખી શકે. ભૂતવૃત્તિવાળો ભૂતની જ ભક્તિ કરે છે. કાગડો મોતી ખાઈ શકતો નથી અને વિષા જોતાંની વેંતમાં જ ખરાબ વસ્તુ ખાવા ટેવાયેલી એની જુભમાં પાણી છૂટે છે.ટેક.

પતિપ્રતા સ્ત્રી હોય તે પતિની પૂજા કરે છે પણ વેશ્યા સ્ત્રી તો પર પુરુષને જોઈને જ એના તરફ ફળે છે. ભક્તને ભગવાન સિવાય બીજું કશું ગમતું જ નથી. દંબ જુએ ત્યાંથી કરીને દૂર જતો રહે છે.૧.

સિંહનું બચ્યું ધોર જંગલમાં ભૂમે ટળવળીને મરી જશે પણ ગઢેડીનું દૂધ પીશે નહિ. દેવના દર્શનની તાલાયેલી લાગી હોય એવા મનને શારીરિક સુખની ઈચ્છા હોતી નથી અને તેથી વિષયોપભોગમાં એને કદી આનંદ મળતો નથી.૨.

જેના મનમાં (ભગવાન પ્રત્યેની પ્રીત) ચંદ્ર અને ચકોર જેવી પ્રીત હોય છે તેની દશા તો તેના જેવી વ્યક્તિ જ જાણી શકે છે. કાયબો જેમ કીચડમાં આનંદ માણે છે તેમ આવી પ્રીત સિવાયની મતિ તો મોછમાં ભાન ભૂલીને અથડાયા કરે છે.૩.

સૂર્યને જોઈને બ્રાહ્મણો મનમાં પ્રસન્નતા અનુભવે છે જ્યારે અંધારામાં ફરનારું ઘુષક કશાની ઓથમાં લપાતું ફરે છે. સંસારમાં રચ્યા પરચા રહેનારા સંસારમાં ભટક્યા કરે છે. ચોરના મનને તો કાળી અંધારી રાત જ પસંદ પડે છે.૪.

કોઈ કીર્તિની પાછળ પડ્યું છે તો કોઈ પૈસાની પાછળ પડ્યું છે. તો કોઈ સ્પર્શ સુખ મળે તો આનંદ માને છે. જેને જેની લગની લાગી હોય તેનું મન તે વસ્તુમાં જ આનંદ માણતું હોય છે.૫.

હે રંગ! સારું ચ જગત નામ અને રૂપમાં રચ્યું પરચ્યું રહે છે. પરંતુ નામી તો રૂપ વગરનો અને દિવ્ય છે. એ પ્રેમીની પાસે છે અને અધર્મીથી દૂર રહે છે. જો અંતઃકરણ શુદ્ધ (પવિત્ર) હોય તો છદ્યમાં જ દેવના દર્શન થાય છે- અનુભવ થાય છે.૬.

કાચો ઉધમથી સફળ થાય છે, મનોરથો સેવવાથી નહિ.

૧૦. એક અક્ષર અવિનાશ વ્યાપ્તું બધે

એક, અક્ષર અને અવિનાશી એવું બ્રહ્મ બધે વ્યાપીને રહેલું છે. તે (તત્- બ્રહ્મ) જ તું (ત્વમ्-જીવ) છે, તત્ત્વમસિ એવું વેદ (સામવેદ) કહે છે. હે મિત્ર! તું આંખ ખોલીને હૃદયની અંદર જો. દરેક શાસે કથો પ્રલુબ બોલી રહ્યો છે?૧૯.

હે જીવ! તું શુદ્ધ છે, તું બુદ્ધ (જ્ઞાની) છે, અને તું મુક્ત છે (તને બંધન નથી.) પછી હાથે કરીને તું જાતે શું કામ બંધને પડે છે? અજન્મા, અવિનાશી અને અક્ષય એવો ઈશ્વર બધે વ્યાપી રહ્યો છે. પૃથ્વી અને પાણીમાં બધે એ પોતે જ પોતાની સાથે રમી રહ્યો છે.૧.

એ પરબ્રહ્મ શરીર, મન અને ઈદ્વિચોથી પર છે. એને (આકાશ, વાચુ, અગ્નિ, જળ અને પૃથ્વી) એ પાંચભૂતોથી પામી શકાતો નથી. હે સૃજિના સર્જનહાર! આ સમગ્ર સૃજિ તને રાજુ રાખવા માટેનો પ્રયત્ન કરે છે. તારી આજાથી કાળ પણ દોડાડોડ કરે છે.૨.

જન્મ અને મૃત્યુ એ તો તેં કરેલી કલ્પનામાત્ર છે. પાપ અને પુણ્યો તારાથી ડરે છે અને તેથી પાસે આવતા નથી. તું ચંદ્ર અને સૂર્યનૃપી દક્ષાથી રમત રમી દિવસ રાત કરીને આ જગતને રમાડે છે, નચયે છે.૩.

તું પળવારમાં તારામાંથી કરોડો જગતનું સર્જન કરે છે અને પળવારમાં તારામાં જ એનું વિસર્જન- લય પણ કરે છે. આદિમાં અને અંતમાં બધે કેવળ એક નિર્મલ શ્રી હરિ જ રહેલો છે. વરયે વરયે આ જગતનું નાટકરૂપ સોહામણું શમણું જણાય છે.૪.

હે જીવ! તું સોહામણા શમણાનું સુખ ત્યજુને જાગી જા અને ઊઠીને સદગુરુના પગ પકડી લે. મોહરની નિદ્રા છોડીને અને જ્ઞાનરૂપી જાગૃતિને આત્મસાત્કરીને સંસારનો નાશ કરનાર આત્મજ્ઞાનરૂપી ધનનો સંગ્રહ કરી લે.૫.

સૂતેલા સિંહના મોંબાં હરણો પ્રવેશતા નથી.

પ્રાર્થના-રવિવાર

૧. દત્તપ્રબોધસ્તવः ।

અજિતામૃતયોગનિદ્રિતાચ્યુતશક્તે: સ્વફૂતાતિમોહિત |
 ધૂમુખે શ્રુતિબનિષ્ઠીતતો ભગવનજગૃહિ જગૃહિ ઋધીએ ||

નિત્યો હિ યસ્ય મહિમા ન હિ માનમેતિ
 સ ત્વં મહેશ ભગવન્મધવન્મુખેડય |

ઉત્થિષ્ઠ તિષ્ઠદમૃતૈરમૃતૈરિયોકતેર-
 ગીતાગમેશ પુરુષા પુરુષામશાલિન् ||૧||

ભક્તેષુ જગૃહિ મુદા હિ મુદારભાવં
 તત્પ્વં વિહાય સવિશેષ વિશેષહેતો: |

ય: શેષ એષ સકલઃ સકલસ્વગીતે-
 સ્તવં જગૃહિ શ્રિતપતે તપતે નમસ્તે ||૨||

દષ્ટવા જનાન् વિવિધ કષ્ટવશાન્દ્યાલુ-
 સ્ત્ર્યાત્મા બબૂળ સકલાતીહોડત્ર દત: |

અત્રેમુને: સુતપસોડત્ર ફલં ચ દાતું
 બુધ્યસ્વ સ ત્વમિહ યન્મહિમાનિયતઃ ||૩||

આચાત્યશોષવિનુતોકષ્યવગાહનાય
 દતોડધુનેતિ સુરસિંધુરપેક્ષતે ત્વામ્ |

ક્ષેત્રે તથૈવ કુરુસંજાક એત્ય સિદ્ધા-
 સ્તવસ્થુસ્તવાચમનદેશ ઈનોદ્યાત્પ્રાદ્ ||૪||

સન્ધ્યામુપાસિતુમજોકષ્યધુનાગમિષ્ય-
 ત્યાકાંક્ષતે કૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ |

કૃષણાત્ટેડપિ નરસિંહસુવાટિકાયાં
 સારાર્તિકઃ કૃતિજનઃ પ્રતિવીક્ષતે ત્વામ્ ||૫||

આપણા પ્રારબ્ધને આપણે જ યોગ્ય આકાર આપવાનો છે.

ગન્ધર્વસંજ્ઞકપુરેડપિ સુભાવિકાસ્તે
 ધ્યાનાર્થમત્ર ભગવાન્સમુપૈષ્યતીતિ ।
 મતવાસ્થુરાચરિતસંનિયતાપ્લવાદા
 ઉત્તિષ્ઠ દેવ ભગવત્તત એવ શીଘ્રમ् ॥૬॥
 પુત્રી દિવઃ ખગગણાન્સુચિરં પ્રસુસા-
 નૃત્પાતયત્યસુણાગા અધિરૂપ તુષાઃ ।
 કાષાચવસ્ત્રમપિધાનમપાવૃણૂધન-
 તાક્ષણ્યજોડયમવલોકથ તં પુરસ્તાત् ॥૭॥
 શાટીનિભાબપટલાનિ સુરેન્દ્રકાણા-
 ભાગં રૂદ્રધુર્ગરૂપાચજોડતઃ ।
 અસ્માભિરીશ વિટિતો હૃદિતોડયમેવ
 અન્દ્રોડપિ તે મુખરૂચિં યિરગાં જહાતિ ॥૮॥
 ક્ષારેડજૂનસ્તવ ચ તિષ્ઠતિ કાર્તવીર્ય:
 પ્રહલાદ એવ યદુરેષ મદાલસાજઃ ।
 ત્વાં ક્રષ્ણકામ ઈતરે મુનયોડપિ ચાહ-
 મુતિષ્ઠ દર્શય નિજં સુમુખં પ્રસીદ ॥૯॥
 એવં પ્રબુદ્ધ ઈવ સંસ્તવનાદભૂતસ
 માલાં કમંડલુમથો ડમરું ત્રિશૂલમ् ।
 ચક્ર ચ શંખમુપરિસ્થકરૈર્દ્ધાનો
 નિત્યં સ મામવતુ ભાવિતવાસુદેવઃ ॥૧૦॥

આજનો પુરુષાર્થ આવતી કાલનું ભાગ્ય છે.

૨. બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ઠય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, વેદિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસૂયાનંદન, પરબ્રહ્માસ્તવરૂપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૨. સકલવિધાવારિથિ-પારગ, આતંભરપ્રજ્ઞાપારભિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્રણ, રચિતાભિલદ્ધતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનાભુજ, ગણેશ-રમા-મ્બાનનંદન, પરમહંસ-
પરિવાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક યત્નિપર, શ્રીમદ્ધ્રાસુહેવાનનંદો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૩. સમસ્તજગુટપતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણ-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્જપાત્ર-પૂરણ-પ્રવણાન્જપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામ્બા, શ્રીમતી ભગવતી દુક્મામ્બા
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રચ્છપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિધાપ્રદાચક, શ્રીમદ્દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિઝુલરુકમામ્બાનંદન, યત્નિપર, શ્રીમદ્ ભગવદ્ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥

હિંમત રાખીને કામ કરનારને જ ભાગ્ય સાથ આપે છે.

૩. મંગલ આરતી

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં

(રાગ-મિશ્ર કલ્યાણ; તાલ-ધૂમાતી)

આનંદવાજાં વાગે ગગનમાં,
ઘણાણાણ ઘંટા ભેરી! (૨)

મંગલ આરતી થાએ મારા ગુરુની,
મંગલ આરતી કરું મારા ગુરુની,
સત્ત ચિત્ત આનંદ હેલી! (૨)ટેક.

બ્રહ્માહરિષિર એક સ્વરૂપે (૨),
કરે અગમગઢ કેલિ! (૨)
શૂન્ય શિખર પર શબ્દ સૂણાએ (૨),
ચાલ દોડ અલબેલી!!આનંદ. ૧.

પ્રાણ-પદધમે શ્વાસા દાંડી (૨),
ઘડુકુડ નોબત ઘેરી! (૨)

શબ્દ અશબ્દની વચ્ચમાં હેલી (૨),
નાચે અપસરા ઘેલી!! (૨)આનંદ. ૨.

થેઈ થેઈ થનથન ઘડુકુડ ઘમ્યધમ્ય (૨)
ખમા ખમા રંગરેલી (૨),
જ્ઞાન-વિજ્ઞાને જ્યોતિ પ્રગટતાં (૨),
પિંડ બ્રહ્માંડની હોળી!! (૨) ...આનંદ. ૩.

આપહી ગાવત આપ બજાવત (૨)
ફિરે આપ ફંફારી (૨);

જ્યાં ત્યાં આપે આપ ભરાયો (૨)

એહી દેવ યહ ડેરી!! (૨)આનંદ. ૪.

બં બં બોલા ગુરુ ગિરનારી (૨),
દટ દિગંબર હેરી (૨),
સૂરત નૂરત બીચમે મૂરત (૨)
દેખે રંગ ગુરુચેરી!! (૨) ...આનંદ. ૫.

અરે પ્રારબ્ધ તો ઘેલું રહે છે દૂર માર્ગે તો.

૪. સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ, સુવર્ણપાત્રોદરસંસ્થિતેન |
 પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન, નીરાજનં તે જગદીશ કુર્વે ||
 કર્પૂરગોરં કરુણાવતારં સંસારસારં લુજગેન્દ્રહારભુ |
 સદા વસન્તં હૃદયારવિટે ભવં ભવાનીસહિતં નમામિ ||

 મંગલં ભગવાન् વિષણુમર્ગલં ગરુડધ્યજઃ |
 મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાચતનં હરિ: ||
 સર્વમંગલમાંગલ્યે શિવે સર્વર્थસાધિકે |
 શરણે અંબકે ગોરિ નારાયણી નમોડસ્તુ તે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદૈવ દત્ત

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્વિજકુલતિલકં શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં
 દત્તાત્રેયં સ્મરન્તં જનહિતનિરતં સાચ્ચદાનંદમગ્નભુ |
 સિદ્ધં રેવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતં
 સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ ||

ન માગે દોડતું આવે, ન વિશ્વાસે કદી રહેજે.

પ. અથ પ્રાતઃસ્મરણામ् ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનનતમાદં
 સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દ્ધાનમ् ।
 ચૈશ્વર્યવીર્યશાઆદિલુજેર્સન્તં
 તં દેવમત્રિવરં નતદટસર્વમ्|૧|

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠं
 ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ् ।
 શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
 તં પ્રાત્યવાતરશાનં રસનાતિગં કમ्|૨|

ચસ્મિન્નિં જગદ્શેષમનુપવિષ્ટં
 વસ્ત્રે ગુણા ઈવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ् ।
 વેદશ્ખલિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
 લૂટોઃ સ્મરાન્કુછે તમતકર્યલીલમ्|૩|

માયાપતિં પતિવિહીન નિરસ્તમાયં
 યં યોગિભોગિજટિમુહિન આસ્તુવન્તિ ।
 નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ ચત્ર મૂકાઃ
 કોડહં સ્તવે નુ ભગવન્ પ્રણાતોકસ્યાતો હિ|૪|

શોણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોક સમબ્લિતમ્ ।
 યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તર્સ્યાહઃ સુખં ભવેત्|૫|

માનવજીવન બુદ્ધિને બદલે ભાગ્યથી વધારે ચાલે છે.

૬. ઉઠ અધભંજના દટ મુનિરંજના

ઉઠ અધભંજના^૧ દટ મુનિરંજના,
સંસૃતિગંજના^૨ વિશ્વમૂર્તો!
પૂર્ણ કરી કામના સત્ય કર નામના,
દુઃખ હર વામના ભવ્યમૂર્તો!!૪૬.

ભક્ત આવી ખડા બારણે બાપડા,
હાથમાં લઈ પડા પુષ્પકળના;
મંદ હાસ્યે કરી ભવચિંતા હરી,
શાંતિ હે નરહરિ શ્વામવરણા.૧.

અંત અનંત ના જો હવે ચિદ્ઘના,
ના રહે તુજ વિના પ્રાણ ઝાડા;
શે થચો ચંદ્રમા તપ્ત? પૃથ્વી ક્ષમા,
છોડી હે અર્થમા^૩ કેમ માડા?૨.

શરણ ભાવે થતાં ના રહે ત્યાં કથા
દુઃખની હે તતા^૪! બ્રિદ તારું;
કેમ ભૂલી દમે ભક્તજન આ સમે?
કાં ઉપેક્ષા ગમે? હૈવ મારું!૩.

દાર^૫ ઘર વિસરી ત્વત્પે નત હરિ!
જનિમૃતિ^૬ સંહરી તાર વેગે;
બાન્ત^૭ ભવકાનને શ્રાન્ત^૮ શાસ્ત્રાટને,
શાળ^૯ કર્દમ^{૧૦} મુને! જ્ઞાનમેઘે૪.

વિષયધૂલી ઊડે સૂર્ય કંઈ નવ પડે,
અંખ ચોળી રડે જીવ હારી,
૧૧વિરતિજલધારથી ૧૨બોધાસારથી,
સ્વાત્મવિચારથી ઠાર હાળી^{૧૩}.૫.

૧. પાપનો નાશ કરનાર ૨. સંસારને જીતનાર ૩. પિતૃઓના અધિષ્ઠાતા ૪. હે તાત! ૫. સ્ત્રી
૬. જન્મ-મરણ ૭. ભૂલો પડેલો ૮. થાકેલો ૯. ધો ૧૦. વિષયરૂપી કાદવ ૧૧. વેરાંય
૧૨. બોધરૂપી વરસાદના ઝાપટાંથી ૧૩. (જીવરૂપી) જેડૂત.

અનુભવ માણસને ઘડે છે અને વ્યવહારુ બનાવે છે.

દોડ સદગુરુપરા કર હવે તો ત્વરા,
આવી આખર જરા¹ કાળજૂતી,
રંગ શિરનો ફર્યો ચિતમળ ના ગળ્યો,
વ્યર્થ દોડી મર્યો કરમ ફૂટી!૬.

૭. જાગને જોગીડા દટ ટિગંબરા

જાગને જોગીડા દટ ટિગંબરા,
તુજ વિના ભક્તતાધા² કોણ હરશો?
કલિ બધે વ્યાપિયો ધર્મ સંતાડિયો,
ધર્મસંસ્થાપના કોણ કરશો?૭ક.

નાસ્તિકો નગન³ થઈ વળ્ગાના⁴ બહુ કરે,
ઓચરે જેહ મન જેહ ભાવે,
ભક્તિ પંગુ થઈ અન્ય ખંડે ગઈ,
સર્વને શુષ્ક મન જ્ઞાન ભાવે.૧.

ત્યાગ-પૈરાગયની ઠેકડી સહુ કરે,
ભોગમાં ભસ્ત થઈ જગત ડોલે,
દાનપ્રતપૂજને ચિત હા! નવ ઠરે;
હેમ બાધા બધે સ્થેર⁵ ચાલે.૨.

ગુરુતણો રાફડો ચોટિશે ફાટિયો,
જેહને જે ગમે તેને મુંડે;
'મુંડને મોક્ષ' એ સૂત્ર સોંદું થયું,
વ્યાસશાંડિત્ય ગમ કોણ દોડે?૩.

આપપંથી બધા આત્મ નવ ઓળખે,
હેવને ભૂલી મંદિર પૂજે!
રંગ મૂગો થઈ તુંહિ તુંહિ ઓચરે,
તું વિના આન⁶ નવ કાંઈ સૂઝે!!૪.

૧. ઘડપણ ૨. ભક્તોના પાપ ૩. નિર્લજ્જ થઈ; મર્યાદા મૂકી દઈ ૪. ફૂદાફૂદ ૫. જેને જેમ ફાવે તેમ ક. બીજું, અન્ય.

અનુભવ એ જ્ઞાનનો માર્ગદર્શક છે.

૮. છો સુખે નિંદતા નિંદકો હરિ મને

છો સુખે નિંદતા નિંદકો હરિ મને,
લાજ મારી તને દેવદેવા;
ભક્તિમાં બ્રહ્મતા દેખશે દુરિજનો,
ઊલટ આણી કરું તુજ સેવા.૧.

સ્નાન ને ધ્યાનની વાત જાણું નહિ,
પાઠપૂજા વિષે મતિ ન ચાલે;
વેદ ને શાસ્ત્ર ગમ દોડવું શી ગતે?
સ્નૂત્ર જેંચે ત્વય દેહ હાલે.૧.

હીન ને દીન પણ તાહરો શ્રીધરા,
દત જોગીશ્વરા દાસ કહાઉં;
શ્વાન શ્રીમંતનું માન પામે ઘણું,
ત્વદ્યશોગાનથી ધન્ય થાઉં.૨.

ત્રિશૂલ કરમાં ગ્રહી ત્રિગુણા મમ સંહરી,
'હું અને માહરું' નાખ છેદી;
જ્ઞાનજલ ધૂંટકો પાઈ કરતુંબીથી,
ચકથી ચક ભવ નાખ લેદી.૩.

મંત્ર માળા ગ્રહી પ્રણાવ ડમરુ સહી,
કર્મનાં ભૂતને હે ભગાડી;
શંખહુંકારથી ભર્મ ભીતિ કરી,
પાપ ને પુણ્યને હે નસાડી.૪.

કંઈક પંથે પલ્યા, કંઈક તુજમાં ભળ્યા,
કંઈકનાં ગાન તે દેવ ગાતા;
રંગ લિખારી ભારે થયો શું પ્રભો!
કયાં લગી અંત જોશે વિધાતા?૫.

અનુભવ એટલે પોતે કરેલી ભૂલોનો સરવાળો.

૬. શી કરું અર્થના દત દચાધના?

શી કરું અર્થના દત દચાધના !
તું વિના કાંઈ નવ આન ભાસે;
દેહમંદિર વિષે આત્મ થઈ તું વસે,
બુદ્ધિવૃત્તિ વિષે તું જ કાસે.૧.

શૂન્યમાં શબ્દ તું વાતમાં સ્પર્શ તું,
તેજમાં રૂપ તું પ્રેમધેલા;
વારિમાં^૨ રસ થઈ પૃથ્વી ગંધે ભરી,
રૂપ રૂપે રહી કરત લીલા.૧.

કોઈ નિર્ગુણ કહે સગુણ કો મન ધરે,
ગુણાગુણાતીત છે રૂપ તારું;
દ્રોત અદ્રોતની વાતથી વેગળું,
સમરસે રૂપ તુજ દિવ્ય ન્યારું!૨.

મોજું ચૈતન્યનું માનવી મન આગુ,
નામરૂપે કરી નૃત્ય કરતું;
કોટિ રૂપો ધરી આપથી રાચતું,
અંત અબધુ^૩ વિષે શાંત થાતું.૩.

ખેલ ખેલાડી તું ગુપ્ત રૂપે રહી,
જ્ઞાનદઘિ વિષે પ્રગટ થાતો;
દેખીને સંતા-કૂકડી તાહરી,
વિધિ^૪ હરિછર મને હરખ થાતો!૪.

કોઈ ખષ્ટા^૫ કહે, કોઈ ભર્તા કહે,
કોઈ સંહારથી શરણ લેતું;
સૃષ્ટિ ખષ્ટા તણું એકય નિહાળીને,
કોઈ એકેશ્વરી ગાન ગાતું!૫.

૧. પ્રકાશે ૨. જળમાં ૩. સમુદ્ર ૪. બ્રહ્મા ૫. બ્રહ્મા.

પ્રેમ એટલે આચરણમાં મૂકેલી શક્ષા.

બે નહીં એક ત્યાં શબ્દ કયમ નીસરે?
 વાણી વિરામતી આત્મદેવા;
 હું અને તું તણી ગોઠડી ગુમ થઈ,
 મૌનમાં રંગ મન મિષ્ટ મેવા!!૬.

૧૦. આજ આનંદનું પૂર ઉરમાં વહે

આજ આનંદનું પૂર ઉરમાં વહે,
 છોળ બ્રહ્માંડમાં ના સમાએ;
 ચિત્ત ચૈતન્યઃપે થયું પલકમાં,
 ખલકનું નામ ત્યાં ના જણાએ.૭.

ચેત્ય ચૈતન્યનું નામ ના ત્યાં અણુ,
 ગેય ગાનારનું વ્યર્थ ગાણું;
 એક અનેક ઝપે અરૂપી થયું,
 ઘટમહે વ્યોમ જ્યમ ભવ્ય નહાનું.૧.

મોજું અર્હાવ^૧ મળ્યું આપ અર્હાવ થયું,
 નાચવું ના રહ્યું નામદરિયે;
 તેડું જમનું ટળ્યું માન^૨ મનનું ગળ્યું,
 આપ પર પરવર્યું તેજ ઝડીએ.૨.

શૂન્યમાં સહુ મળ્યું આપ અળગું રહ્યું,
 શૂન્યસાક્ષી લહ્યું આપ આપે;
 બોલવું ના રહ્યું બોબડું સહુ કહ્યું,
 કો લહે શું થયું મૂળ છાપે?૩.

ના થયું ના ગયું જેમનું ત્યમ રહ્યું,
 રંગ કાંચન સમું ધાટધાટે;
 ના લહી જાણવું આપ અંગે થવું,
 કાં વૃથા દોડવું સ્વપનહાટે?૪.

૧. સમુક્ર ૨. અભિમાન.

૧૧. આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા

આવ દિગંબરા દત કરુણાકરા,
તુજ વિના ચેન નવ કાંઈ પડતું;
ગેહઉદ્ઘોગમાં^૧, ચિત નવ આ ઠે,
બ્રેહના^૨ દુઃખથી નિત્ય રડતુંટેક.

ખાન ને પાન મન ઝેર સમ લાગતાં
વસ્ત્ર વિભૂષણો પ્રેતભૂષા;
ઉંચી અટારી ને મેડી સમશાનવતુ,
શૂન્ય ખાવા ધસે ભૂતવેષા!૧.

ગાય વિણ વાછું દીન જ્યમ બાપડું,
ચંદ્ર વિણ સૂતકી કાળી રાતી;
માત વિણ તોક^૩ આંકંદનો પાર નવ,
તું વિના દુઃખથી ફાટે છાતી!૨.

કાણ થઈ પાવડી પાંખની તુજ બનું,
મૃદુ^૪ બની કેશ કાળા પખાળું!
દેહ બાળી બનું ભસ્મ ભીતિછા,
અંગ પર જો ધરે તું ફૂપાળું!!૩.

મૃગ થઈ પ્રવ્યાધથી દેહ વીંધાવું આ,
અજિન^૫ થઈ બેસવા કામ લાગું!
શ્વાન થઈ મંદિરે નિત્ય ચોકી કરું,
દરશ વિણ આન નવ કાંઈ માગું!!૪.

હૃદયમંચક^૬ કરી સાફ રાખ્યો હરિ,
પ્રેમજલ પાદથી^૭ પગ ધોઉં;
સત્યશોયાદિ પુષ્પે કરું અર્યના,
બાળીને કામકુદ્ધ ધૂપ દેઉં!૫.

૧. ધરધંધામાં ૨. વિયોગ ૩. બાળક ૪. માટી. ૫. શિકારી ૬. મૃગછાલા ૭. બાજન
૮. ગંધાકસ્તાદિથી ચુક્ત પગ ધોવાનું પૂજાજળ.

કરુણા એટલે આચરણમાં મૂકેલી દચા.

ફેત ભોજન ધૂરું પેચ અધી આગળું,
 રંગ તાંબૂલ મુખશુદ્ધિ સારું;
 ટોડ ને ટોડ જોગીવરા શ્રીધરા,
 તુજ વિના જીવન લાગે ખારું!!૬.

૧૨. વંદન

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
 તે તે સ્થળે સદગુરુ રૂપ તારું;
 જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
 ત્યાં ત્યાં પદદ્રંગ તારાજ સોહે!

અવધૂત ચિંતન શ્રીગુરુદેવ દત !

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદસરસ્વતી
 સ્વામી મહારાજ કી જથ
 ભગવતી રૂકમાભબા માત કી જથ!
 શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજ કી જથ!
 ગુરુદેવ દત! ગુરુદેવ દત!! ગુરુદેવ દત!!!
 નમેટ હર!

૧. પાપ ૨. વિષયાસક્રિતિ.

પ્રેમ મનની મુક્તિ છે.

૧૩. રેવાગીતમ્

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ||ધૂવ||

હર હર તું તું, હર હર તું તું | હર હર તું તું હર હર તું|

સાચં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાચં, હર હર તું તું, સતતમિતિ||...ગાયતિ.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા| રૈતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્|

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં |

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વં, ત્વમહમિતિ||...ગાયતિ.

તડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તોતિ | નીરજ્ઞમ્ નાનારંજ્ઞમ્ |

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મૈવેંજલશીકરવદલિન્નમિતિ||...ગાયતિ.

નર્મદા માત કી જય

ઉધારણના-અર્થ

૮. છો સુખે નિંદતા નિંદકો હરિ મને

હે હરિ! નિંદા કરનારા ભલે મારી પ્રેમથી નિંદા કરે, પરંતુ હે રેવાધિદેવ! તારે મારી લાજ રાખવાની છે. દુર્જનો તો ભક્તિમાં પણ બષ્ટતા (દુરાચાર)ને જોશે પરંતુ એ જોઈને તો હું વધારે હોંશથી તારી સેવા કરીશ.ટેક.

સનાન અને ધ્યાનની વિધિની મને ખબર નથી. પાઠપૂજામાં મારી બુદ્ધિ ચાલતી નથી. યેદ અને શાસ્ત્ર તરફ દોડવાની મારી સમજ નથી. તું જે શીતે દોરી જેંયશે તે શીતે મારું જીવન ચાલશે.૧.

હે શ્રીધરા! હું હીન અને દીન છું છતાં પણ જેવો છું તેવો તારો જ છું. હું તો યોગીશ્વર દત્ત પ્રભુના દાસ તરીકે ઓળખાઉં છું. શ્રીમંત વ્યક્તિનો કૂતરો પણ ઘણા માન-પાન પામે છે. તારા થશોગાન ગાઈને હું તો ધન્ય ધન્ય થઈ જાઉં છું.૨.

હે પ્રભુ! તું હાથમાં ત્રિશૂલ ધારણ કરી મારા ત્રણો ગુણો (સર્વ, રજસ અને તમસ)નો નાશ કરી ‘હું’ અને ‘મારું’ એ મમતા વૃત્તિને દૂર કર. તારા હાથમાં રહેલા કમંડળમાંથી જ્ઞાનરૂપી જળનો એક ધૂંટડો પાઈને તું સુદર્શન ચક્ષુ મારા સંસારચકનો નાશ કર.૩.

પ્રેમ આપો તો પ્રેમ મળશે.

મંત્રરૂપી માળા ધારણ કરી અને ત૱ંકારરૂપી ડમરુના નાદથી તું કર્મના ભૂતને
(કર્મ કર્યા કરવાની વૃત્તિને) ભગાડી હે. શંખ ધવનિથી-શંખનાદથી ભયનો નાશ કરી પાપ
અને પુણ્યને પણ ભગાડી હે.૪.

હે પ્રભુ! કંઈકેટલાતને પામવાના રસ્તે વજ્યા છે, કંઈકેટલાતારામાં ભજી ગયા
છે અને કેટલાકના ગુણગાન તો દેવો ગાઈ રહ્યા છે. આ બધામાં શું આ રંગ-બિખારી જ તને
ભારે પડ્યો? હે વિધાતા! તું પણ મારી કચાં સુધી કસોટી કર્યા કરશે? (મને કચાં સુધી
તકપાય્યા કરશે?)૫.

E. શી કરું અર્થના દત્ત દયાધના?

હે દયાળું દત્ત પ્રભુ! હું તારી શું પૂજા કરું! મને અહીં તારા વિના બીજું કશું જ
દેખાતું નથી. તુંજ મારા દેહરૂપી મંદિરમાં આત્મદેવ થઈને વસી રહ્યો છે અને તુંજ બુદ્ધિવૃત્તિમાં
પ્રકાશે છે.૬.

આકાશ (અવકાશ-શૂન્ય)માં શબ્દ તું જ છે, વાયુમાં સ્પર્શ પણ તું જ છે, હે
પ્રેમમાં ઘેલા પ્રભુ! અભિજનમાં તેજ પણ તું જ છે. જળમાં રસરૂપે રહી અને પૃથ્વીને ગંધથી
ભરી દઈને તું આમ વિવિધ રૂપથી લીલા કરી રહ્યો છું.૧.

કોઈ તને નિર્ગુણા કહે છે તો કોઈ તારા સગુણ સ્વરૂપનું ધ્યાન ધરે છે. પણ ખરેખર
તો તું સગુણા અને નિર્ગુણા બંનેથી પર છે. તારું રૂપ છેત અને અદ્રોતથી અલગ જ છે.
તારું સમરસરૂપ દિવ્ય અને અનન્ય છે.૨.

શૈતન્યના મોજામાંથી માનવીના મનમાં આણુ જેટલું શૈતન્ય પ્રયેશીને નામ
તથા રૂપ ધરીને વ્યવહાર કરી રહ્યું છે. કરોડો રૂપ ધરીને પોતાની સાથે જ રમી રહ્યું છે અને
પછી આખરે સમુદ્રમાં શાંત થઈ જાય છે.૩.

તું ખેલાડી થઈને અદશ્યરૂપે ખેલ ખેલી રહ્યો છું. જ્ઞાનસભર દર્શિવાળા જ તને
જોઈ શકે છે. તારી આ સંતાકૂકડી (છૂપાવવાની-ઇતા થવાની) જોઈને બ્રહ્મા-હરિ-હર પણ
મનમાં આંદ અનુભવે છે.૪.

કોઈ તને સૃષ્ટિનો સર્જનહાર કહે છે (કર્તી), કોઈ તને સૃષ્ટિનું પાલન પોષણ
કરનાર (ભર્તી) કહે છે તો કોઈ તને સૃષ્ટિનો સંહાર કરનાર (હર્તી) માનીને તારું શરણું લે
છે. સૃષ્ટિ અને સૃષ્ટિનો સર્જનહાર એ બે એક જ છે એવું દર્શન કરીને કોઈ ત૱ંકાર
(એકાક્ષરી)નું ગાન કરે છે.૫.

પ્રેમનો બદલો પ્રેમ જ હોઈ શકે.

જો ડ્રેટ હોય જ નહિ અને અદ્રેટ જ હોય તો પછી બોલવાની વાત જ કચાં રહી? હે આત્મહેવ! વાણી પણ શાંત થઈ જાય છે. હું અને તું એવા ડ્રેટનો ભાવ જ નષ્ટ થયો એટલે રંગનું મન તો મૌનમાં પરમાનંદ માણો છે.૫.

૧૦. આજ આનંદનું પૂર ઉરમાં વહે

આજે અંતરમાં આનંદનું પૂર ઉછાળા મારી રહ્યું છે અને એની છોળ બ્રહ્માંડમાં પણ સમાતી નથી. ચિત્ત (ચિત્ત + ત) પલવારમાં ચૈતન્યરૂપ થઈ ગયું છે અને તેથી હવે દુનિયા દેખાતી નથી.૬.

જ્યાં ચૈતન્ય અને ચૈતન્યવાળો એવું અણુ માત્ર પણ ડ્રેટ નથી ત્યાં પછી ગાનાર, ગીત અને ગાનનો ભેદ જ વ્યર્થ છે. એક અને અરૂપી એવું પરબ્રહ્મ અનેકરૂપે પ્રગટ્યું અને ઘટાકાશ તથા મઠાકાશના નાનું આકાશ અને મોદું આકાશ એવું કહેવા પૂરતું ભેદરૂપ રહ્યું.૧.

દરિયામાં મોજું ભજી જવાથી પોતે જ દરિયો થઈ જાય છે પછી નામ રૂપી દરિયામાં મોજારૂપે નાચવાનું રહેતું નથી. આ જ્ઞાન થતાં મૃત્યુનો કર ટળી ગયો છે અને મનમાંથી અહંકારનો નાશ થાયો છે. જ્ઞાનના પ્રકાશપુંજમાં પછી પોતે અને પારકું (હું અને તું) એવો લેદ જતો રહે છે.૨.

પોતાના સિવાય બધું જ શૂન્યમાં મળી ગયું. આત્મા શૂન્યના સાક્ષીરૂપ તટસ્થ ભાવે રહ્યો છે. બોલવાની કાંઈ જરૂર જ ન રહી. આ બધું બોબરું-સમજાય એવું કહ્યું. મૂળ વસ્તુનું શું થયું એ તો કોણ જાણો છે?૩.

જેમ સોનાના વિવિધ આકારના ઘરેણામાં સોનું તો હતું તેમનું તેમજ રહ્યું છે તેમ આ સૃષ્ટિના સર્જન પછી પણ પરિબ્રહ્મ તો હતું તેવું ને તેવું જ રહ્યું છે. શાબ્દિક જ્ઞાનને બદલે એનો જાતે અનુભવ કરવો એ મહિંટનું છે. આવી અપરોક્ષ અનુભૂતિ પછી સ્વાજી બજાર સમા માચાવી જગતમાં શું કામ નકામી દોડાડોડ કરવી?૪.

પ્રેમની સાચી ભાષા પુષ્પ છે.

સાચં પ્રાર્થના

બ્રહ્માનંદ પરમસુખદે કેવળ જ્ઞાનમૂર્તિ
 દ્રોગ્ભાતીતં ગગનસદશં તત્ત્વમસ્યાદિલક્ષ્યમ્ |
 એક નિત્યં વિમલમચલં સર્વધીસાક્ષિભૂતમ્
 ભાવાતીતં ત્રિગુણારહિતં સદગુરું તં નમામિ || ...૧.

નમો ગુરુભ્યો ગુરુપાદુકાભ્યો, નમઃ પરેભ્યઃ પરપાદુકાભ્યઃ |
 આચાર્યસિદ્ધેશ્વર-પાદુકાભ્યો, નમોસ્તુ લક્ષ્મીપતિપાદુકાભ્યઃ || ...૨.

નમો બ્રહ્માદિભ્યો બ્રહ્મવિદ્યાસંપ્રદાયકર્તૃભ્યો |
 નમો વંશત્રષ્ણિભ્યો નમો વાસુદેવાનંદેભ્યઃ || ...૩.

આનંદમાનંદકરે પ્રસન્નં જ્ઞાનસ્વરૂપં નિજબોધરૂપમ્ |
 યોગીન્દ્રમીદ્યં ભવરોગયૈદં શ્રીસદગુરું નિત્યમહં નમામિ || ...૪.

શાન્તં યોગીન્દ્રવર્ય દ્રિજકુલતિલક શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠમ્ |
 દટાત્રેયં સ્મરણં જનહિતનિરતં સચ્ચિદાનંદમર્ગનમ્ |
 સિદ્ધં રેવાતટસ્થં નિજપરરહિતં નિત્યમત્તાવધૂતમ્
 સન્તં નારેશ્વરસ્થં મથિતકલિમલં પાંડુરંગં નમામિ || ...૫.

પ્રેમ વગર ત્વાગ સંભવતો નથી.

શ્રી દત્તરક્ષાસ્તોત્રમ्

દત્તરક્ષાસ્તોત્રનો આ ઋષિ અવ્યક્ત છે સુધી |
અનુષ્ટુપ છંદ છે તેનો દેવતા દત યોગિરાદ ॥૧॥

બીજ રોં શક્તિ હ્રી કલી છે કીલક વજ શું મહાન
ધર્મઅર્થકામમોક્ષે વિનિયોગ કદ્યો તિહાં ॥૨॥

ધ્યાન : માળા કમંડલુ લસે^१ કર નીચલામાં
ડમરુ ત્રિશૂલ વચતા કરમાં બિરાજે |
ઉંચા દ્રિંહસ્તકમલે શુભ શંખચક
એવા નમું વિધિહરીશસ્વરૂપ દત ॥૩॥

એવું ધ્યાન ધરી પ્રીતે વંદી સાટિવક ભાવથી
માનસપૂજને હેતે રીજયું ગુરુદેવને ॥૪॥

પૃથ્વીતત્વે કરું ટીલું લં-બીજે હરાએ તિહા
હં-બીજે વ્યોમતત્વે ત્યાં અર્પું પુષ્પો યથામતિ ॥૫॥

ચં-બીજે ધૂપ વાતાત્મા અગ્ન્યાત્મા દીપ-રં વળી
નૈવેદ્યાર્થે અમૃતાત્મા વં-બીજે સાદર કર્યો ॥૬॥

સર્વાત્મા સં થકી કલ્પ્યા રહ્યા અન્યોપચાર જે
સર્વાર્પણ બલિ અર્પી દાસ્યે દેહ દમું મુદા ॥૭॥

રક્ષે દત્તાત્રેય માથું ભાલ અત્રિસુતર્ષભ^૨
નાસિકા યોગિરાદ રક્ષે રક્ષે નેત્ર અનંતદક્ષ^૩ ॥૮॥

રક્ષે મોહું સર્વભક્તી હોઠ રક્ષે જનાર્દન
રક્ષે જિણા શારદાત્મા રક્ષે દંત દયાનિધિ ॥૯॥

વનસ્પતીશ કેશોને વાતાશાઙ્ક^૪ કણિને
રક્ષે હડપચી શૂલી^૫ રક્ષે કંઠ કલાનિધિ ॥૧૦॥

૧. શોભે ૨. શ્રેષ્ઠપુત્ર ૩. જેની આંખોનો પાર નથી તેવા ૪. પવનરૂપી ઘોડા પર બેઠેલા
૫. જેના હાથમાં ત્રિશૂલ છે એવા.

જીવન એક પુષ્પ છે, પ્રેમ એની સૌરભ છે.

ખભા ખં બ્રહ્મદ્વી જે કંડા કૃપાંબુધિ તથા
 હાથ હારી^૧ અંગુલીઓ રક્ષે આરણ્યવાસી જે ||૧૧||
 રક્ષે છાતી સોમભાતા કલેજું કર્મસાક્ષી એ
 હરિ હૃદયરક્ષા એ હૃદયસ્થ કરો સદા ||૧૨||
 વિશ્વંભર વિશ્વદ્વી રક્ષે પેટ સનાતન
 રક્ષે કટિ કામદ્વી જંધા આજનબાહુ એ ||૧૩||
 ઢીચણો અત્રિસૂનુ ને ધૂંટણો ધનનીલ જે
 નખો નાનાઝપધારી^૨ વામનાત્મા તથા પેટ ||૧૪||
 યમદ્વી ગુદા રક્ષે રક્ષે લિંગ પ્રજાપતિ
 કર્મેન્દ્રિયો કર્મશૂન્ય જ્ઞાની જ્ઞાનેન્દ્રિયો વળી ||૧૫||
 રક્ષે મજજા મહામાયી મેદ ત્રૈલોક્યમોહન
 માંસ મેધાનિધિ^૩ રક્ષે રક્ત લોહિતલોચન^૪ ||૧૬||
 અસ્થિ આનંદમૂર્તિ એ ત્વચા તારુણ્યમૂર્તિમાન
 રક્ષે વીર્ય ચિરંજુવી લાળ લાવણ્યનો નિધિ ||૧૭||
 ષદ્ભુજ અક્ષષ^૫ રક્ષે સહચારનિવાસી^૬ એ
 આપાદશીર્ષ ^૭ અદ્રેત નાડ્યાદિ નરઝપદૂક ||૧૮||
 કામાદિ દુર્વિકારોથી રક્ષે નૃસિંહ નાટકી
 આધિવ્યાધિઉપાધિથી વાસુદેવ ચતીદ્ર્ય તથા ||૧૯||
 ભૂતપ્રેતાદિથી રક્ષે શ્રીપાદવલ્લભ બધે
 કાલકાલ દુર્ગહોથી જગમમૃત્યુ થકી હર ||૨૦||
 પૂર્વે પવનભક્તી એ પશ્ચિમે પાવકોપમ્ભે
 ઉત્તરે વ્યોમકેશી^{૧૦} ને રક્ષે દૈત્યારિ દક્ષિણો ||૨૧||
 ચારે ખૂણે કામચારી^{૧૧} ઊચે અવ્યક્ત આતિથિ
 નીચે સચ્ચિદસુખાત્મા જે શોષણત્ર સ્થળે સ્થળે ||૨૨||

૧. કંઠમાં હારવાળા ૨. દીચણ પ્રમાણે રૂપ ધારણ કરનાર ૩. અક્કલનો લંડાર ૪. (રક્ત કમળ જેવી) લાલ અંખોવાળા ૫. મૂલાધારાદિ ૬. ચક્રો ૭. સહચ કમળમાં વસનાર ૮. પગથી માથા સુધી ૯. સંન્યાસીઓના રાજા (શ્રેષ્ઠ) ૧૦. અનિ જેવો તેજસ્વી ૧૧. સ્વેચ્છાએ ફરનાર.

પ્રેમ સ્વર્ગનો રસ્તો છે.

મધ્યે મૃત્યુતણો મૃત્યુ મૃત્યુંજય તથા બધે
 જને જાત્યનવચિહ્નની^૧ સહ્યવાસી વને તથા ||૨૩||
 જલશાચી જળે રક્ષે સ્થાણુરૂપી^૨ સ્થળે વળી
 અગિનમઠી^૩ અનંતાત્મા રક્ષે શસ્ત્રાસ્ત્રથી બળી^૪ ||૨૪||
 રક્ષે દુષ્ટો થકી દાતા ખેચરોથી^૫ ખલાન્તક^૬
 વ્યાલાદિથી^૭ જગત્તાથ ભૂરોથી^૮ ભયાન્તક ||૨૫||
 જલે જળચરાદિથી રક્ષે પત્રગલૂપણ^૯
 જટાધારી બધે રક્ષે સંકટે વિષમે^{૧૦} તથા ||૨૬||
 જગતાં સ્મર્તુગામી એ સૂત્રાત્મા સ્વપ્નમાં વળી
 મૂર્છાદિથાં અમેયાત્મા^{૧૧} ઊંઘમાં અનદાપ્રિય^{૧૨} ||૨૭||
 રક્ષે રોગે રોગશૂન્ય ભોગે ભોગદ સર્વથા
 સ્વાસ્થ્યે શર્મદ^{૧૩}શાન્તાત્મા સદા બ્રહ્મ દિગંબર ||૨૮||
 દુર્ભિક્ષે અન્તરૂરોશ સુલિક્ષે સકલાત્મિંદ^{૧૪}
 સૂતકે શરણાત્રાતા મંગલે મોદદાયક^{૧૫} ||૨૯||
 રક્ષે સદા સિદ્ધરાજ સર્વત્ર સર્વથા સુધી
 દોપો બધા કરી માઝ થથા માતા સ્તનંધ્ય^{૧૬} ||૩૦||
 દટરક્ષા પઢે જે કો સ્તોત્ર ભોગાપવર્ગદ^{૧૭}
 ત્રિકાળે એક કાળે વા ભય તેને નહીં કઈં કઈં ||૩૧||
 ઓહુંબર તળે બેસી પ્રાતઃકાળે પઢે નર
 સાંજે ગૃહાંગણે બેસી અથવા શયનસ્થળે ||૩૨||
 બપોરે હૈવમંદિરે શુચિર્ભૂત થઈ બધે
 પઢેતા ભાવથી રક્ષે અત્રિવરપ્રદ સદા ||૩૩||

૧. જાતિથી પર ૨. અચલ શિવસ્વરૂપ ૩. બળવાન. ૪. આકાશમાં ઊડનારા પક્ષીઓ, ભૂતપ્રેતાદિ વગેરે ૫. દુષ્ટોનો નાશ કરનાર ૬. સર્પવ્યાધાદિથી ૭. જમીન પર વસનારા ૮. સર્પ એ જ જેનું ધરેણું છે એવા ૯.આફતમાં ૧૦. અમાપ સ્વરૂપ ૧૧. માચાપિતિ ૧૨. કલ્યાણ કરનાર ૧૩. બધાં દુઃખો હરનાર ૧૪. આનંદ આપનાર ૧૫. ધાવણું બાળક ૧૬. ભુક્તિ મુક્તિ આપનાર.

પ્રેમને દોષ ટેખાતો જ નથી.

શ્રીદત	દત	કુલતારક	દત દત
શ્રીદત	દત	રિપુમારક	દત દત
શ્રીદત	દત	ભયહારક	દત દત
શ્રીદત	દત	મુદ્દાયક	દત દત ૩૪

દત દત સ્મરંતાં રે નિર્જને દેહ આ પડો
પામે તૃપ્તિ પશુ-પક્ષી મિષ્ટાને દેહના ચથા¹ ||૩૫||

જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું
તે તે સ્થળે સદગુરુ ઝપ તારું
જયાં જયાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે!
ત્યાં ત્યાં પદ્ધંઝ તારાં જ સોહે ||૩૬||

૧. જેથી.

પ્રેમ એક રમત છે જેમાં બુદ્ધિની હાર છે.

દત્તબાવની

જય યોગીશ્વર દત્ત દયાળ ! તું જ એક જગમાં પ્રતિપાળ,
અન્યનસૂચ્યા કરી નિમિત્ત પ્રગટ્યો જગકારણ નિશ્ચિત.
બ્રહ્માહરિહિરનો અવતાર, શરણાગતનો તારણહાર;
અંતયમી સત્ત ચિત્ત સુખ, બહાર સદગુરુ દ્વિભુજ સુમુખ.
ડોળી અત્રપૂર્ણા કરમાંછ્ય, શાંતિ કમંડલ કર સોહાય.
ક્યાંય ચતુર્ભુજ ઘડભુજ સાર, અનંતબાહુ તું નિર્ધાર. ૫.
આવ્યો શરણો બાળ અજાણ, ઊઠ દિગ્ંબર ચાલ્યા પ્રાણ!
સૂણી અર્જુન^૧ કેરો સાદ, રીજ્યો પૂર્વે તું સાક્ષાત.
દીધી ઋદ્ધિ સિદ્ધિ અપાર, અંતે મુક્તિ મહાપદ સાર.
કીધો આજે કેમ વિલંબ? તુજ વિણ મુજને ના આલંબ^૨! ૧૦.
વિષણુશર્મ દ્વિજ તાર્યો એમ, જઘ્યો શ્રાદ્ધમાં દેખી પ્રેમ.
જંબ દૈત્યથી ત્રાસ્યા દેવ, કીધી મહેર તેં ત્યાં તત્ત્વેવ.
વિસ્તારી માચા; દિતિસુત^૩ દ્યંદ્રકરે હણાવ્યો તૂર્ત.
એવી લીલા કંઈ કંઈ શર્વ^૪ કીધી વણ્ણિ કો તે સર્વ? ૧૪.
દોડ્યો આચુ સુતને કામ, કીધો એને તેં નિષ્કામ;
બોધ્યા ચદુ ને પરશુરામ સાધ્યદેવ પ્રહલાદ અકામ.
એવી તારી કૃપા અગાધ! કેમ સૂણે ના મારો સાદ?
દોડ, અંત ના હેમ, અનંત! મા જ્ઞ અધવચ શિશુનો અંત! ૧૮.
જોઈ દ્વિજસ્ત્રી કેરો સ્નેહ થયો પુત્ર તું નિઃસ્થિંદ.
સ્મર્તૃગામી કલિતાર કૃપાળ ! તાર્યો ધોબી છેક ગમાર.
પેટપીડથી તાર્યો વિપ્ર, બ્રાહ્મણાશોઠ ઉગાર્યો ક્ષિપ્ર^૫.
કરે કેમ ના મારી વ્હાર? જો આણીગમ એક જ વાર!!
શુષ્ક કાણને આણ્યા પત્ર! થયો કેમ ઉદાસીન અત્ર?
જર્જર^૬ વંધ્યા કેરા સ્વષણ કર્યા સહણ તેં સુતના કુર્સન^૭.
કરી દૂર બ્રાહ્મણનો કોઢ, કીધા પૂરણ એના કોડ;
વંધ્યા લેંસ દૂજાવી દેવ, હર્યુ દારિદ્રય તેં તત્ત્વેવ. ૨૫.

૧. સહસ્રાર્જુન ૨. આશરો ૩. દૈત્ય ૪. શિવ સ્વરૂપ. ૫. ઝટ. ૬. અતિવૃદ્ધ. ૭. બધાં.

પ્રેમની ખરી કિંમત ચૂકવવી ગજ બહારની વાત છે.

જાલર ખાઈ રીક્ઝ્યો એમ, દીધો સુવર્ણિદ્ઘટ સપ્રેમ,
 બ્રાહ્મણ સ્ત્રીનો મૃત ભરથાર ક્રીધો સજુવન તેં નિર્ધાર!
 પિશાચ-પીડા કીધી દૂર વિપ્રપુત્ર ઉઠાડ્યો શૂર.
 હરી વિપ્રમદ અંત્યજ હાથ, રક્ષ્યો ભક્ત ત્રિવિક્રમ તાત! ૩૦.
 નિમેષમાત્રે તંતુક એક, પહોંચાડ્યો શ્રીશેલે દેખ!
 એકી સાથે આઠ સ્વરૂપ, ધરી હેવ બહુ રૂપ અરૂપ;
 સંતોષ્યા નિજ ભક્ત સુજાત, આપી પરચાઓ સાક્ષાત.
 ચવનરાજની ટાળી પીડ, જાતપાતની તને ન ચીડ. ૩૪.
 રામકૃષ્ણારૂપે તેં એમ; કીધી લીલાઓ ક્ર્ય તેમ;
 તાર્યા પદ્થર ગણિકા વ્યાધ! પશુપંખી પણ તુજને સાધ્યા!!
 અધમ ઓધારણ તારું નામ, ગાતાં સરે ન શાં શાં કામ?
 આધિવ્યાધિ ઉપાધિ સર્વ ટ્યો સ્મરણમાત્રથી શર્વ રૂ! ૩૮.
 મૂછ્યોટ ના લાગે જાણ, પામે નર સ્મરણો નિર્વાણ.
 ડાકણા શાકણા લેંસાસુર, ભૂત પિશાચો જંદ અસુર;
 નાસે મૂઢી દયને તૂર્ત, દટધૂન સાંભળતાં મૂર્ત.
 ક્રી ધૂપ ગાએ જે એમ, દટબાવની આ સપ્રેમ;
 સુધરે તેના બંને લોક, ર્હે ન તેને ક્યાંયે શોક!
 દાસી સિદ્ધિ તેની થાય, દુઃખ દારિદ્ર્ય તેનાં જાય! ૪૪.
 બાવન ગુરુવારે નિત નેમ, કરે પાઠ બાવન સપ્રેમ;
 ચથાપકાશો નિત્ય નિયમ, તેને કદી ન હે યમ.
 અનેક રૂપે એજ અભંગ, ભજતાં નકે ન માયા-રંગ.
 સહચ્ચ નામે નામી એક, દટ દિગંબર અસંગ છેક!! ૪૮.
 વંદું તુજને વારંવાર, વેદ શ્વાસ તારા નિર્ધાર!
 થાકે વર્ણવતાં જ્યાં શેષ કોણ રાંક હું બહુકૃતવેષ?
 અનુભવતૃપ્તિનો ઉદ્ગાર^૩ સૂણી છ્સે તે ખાશે માર!
 તપસી^૪ તત્ત્વમસ્થિ એ છે બોલો જય જય શ્રીગુરુદેવ! ૫૨.

૧. સાહુવૃત્તિવાળાં, સારાં. ૨. શિવ. ૩. (i) ઓક્કાર (ii) વેણ. ૪. અમૃતલાલ મોદી-મોદીકાકા.

પ્રેમ એ એક જાદુઈ ચિરાગ છે.

બિરુદ્ધાવલિ-ચતુષ્ટય

૧. અખંડભૂમંડલાચાર્ય, ઐટિકધર્મપ્રચારક, યોગમાર્ગપ્રવર્તક,
અત્રિપરદ, અનસ્તુયાનંદન, પરબ્રહ્માસ્વરૂપ, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૨. સકલવિદ્યાવારિધિ-પારગ, ઋતંભરપ્રજ્ઞાપારમિત,
શાસ્ત્રવિહિતાચારવિશ્વહ, રચિતાભિલદ્દતવાઙ્મય,
યોગશ્રી-વિલસિત-વદનામબુજ, ગણેશ-રમા-મબાનંદન, પરમહંસ-
પરિપ્રાજકાચાર્ય, દત્તાત્રેયાત્મક ચતિવર, શ્રીમદ્રાસુટેવાનન્દો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૩. સમસ્તજગદુતપતિ- સ્થિતિ - પ્રલયકારક પ્રરબ્રહ્માપરાવતાર-
શ્રીમદ્-રંગાવધૂત-જનિપાલનકારણભૂતા, નાનાવિધ-કલેશ-
કલમેષ્ટ-મિત્રમંડલસહિતા, નારેશ્વરાશ્રમ-ભારધારણા-નિપુણા,
રંગરાજભિક્ષાન્નપાત્ર-પૂરણ-પ્રવણાન્નપૂર્ણા, જગન્માતૃપદમવસ્થિતા,
પરામબા, શ્રીમતી ભગવતી રુક્મિણી
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥
૪. અનન્તકોટિબ્રહ્માંડનાચક, જ્ઞાનકર્મોપાસના-માર્ગત્રચ્યપ્રવર્તક,
દકારાદિ-દિવ્યવિદ્યાપ્રદાચક, શ્રીમદ્ દત્તાત્રેયાપરાવતાર,
વિઝુલરુકમામબાનંદન, ચતિવર, શ્રીમદ્ ભગવદ રંગાવધૂતો
વિજયતેતરામું, વિજયતેતરામું, વિજયતેતમામું ॥

પ્રેમ કોઈને તાબેદાર બનાવતો નથી.

ભગવાન દટ્ટાત્રેયની આરતી

જય જય જય ગુરુટેવ !

વન્દે અત્રિકુમારં ત્રિભુવનભર્તારભુ | (૨)

જનિમૃતિસંસૂતિકાલં તાપત્રયહારભુ || ...જય જય જય. ધૂવ.

કુરુણાપારાવારં યોગિજનાધારભુ | (૨)

કૃતભવજલનિધિપારં પદ્મદર્શનસારભુ || ...જય જય જય.

ભોગાપવર્ગક્ષારં^૧ કૃતમોદાસારભુ | (૨)

નતજનપરદાતારં નિગમાગમસારભુ || ...જય જય જય.

ધૂતગલમોક્તિકહારં કીર્તજટાભારભુ | (૨)

ધામના નિર્જિતમારં^૨ ખડિપુસંહારભુ || ...જય જય જય.

દુઃશીલાતિકરાલં ભસ્માંકિતભાલભુ | (૨)

શંખત્રિશૂલભાજન સ્વાવાધારિ^૩કરભુ || ...જય જય જય.

કલિકલભષણતારં સુરનરમુનિતારભુ | (૨)

વૃતવિજમેકવિહારં જાસ્તિસુધાહારભુ || ...જય જય જય.

દૈવત્રયાવતારં શાન્તિસુધાગારભુ | (૨)

દૂરીકૃતનતભારં રંગારંગકરભુ || ...જય જય જય.

૧. ભુક્તિમુક્તિ આપનાર ૨. જેના તેજથી (ધામના) કામેટેવ (મારં) પણ પરાજિત છે

૩. સ્વગુ = માળા; વાધ = ડમરું ; અરિ = ચક ૪. જ્ઞાનરૂપી અમૃત છે આહાર જેનો.

પ્રેમ કોઈનો તાબેદાર બનતો નથી.

પ.પૂ. શ્રી રંગ અવધૂત ગુરુમહારાજની આરતી

જય દેવ જય દેવ!

જય પાંડુરંગ સ્વામી, ગુરુ રંગ અવધૂત સ્વામી (૨)
સહુના અંતરજામી, પૂરણ નિષ્કામી. ...જય દેવ. ૧.
આરતી પ્રેમે ઉતારું, આણી ઉમંગ (૨);
દર્શનથી દુઃખ ટાળો, બાળો ભવસંગ. ...જય દેવ. ૨.
સગુણા સ્વરૂપે દેવ, ભક્તની ભીડ ભાંગો (૨);
દુઃખી હૃદયને જાણી, દચા ટિલે આણો. ...જય દેવ. ૩.
પરમ કૃપાળુ ગુરુદેવ, સૌને સુખકર્તા (૨);
અંતરના આનંદથી વિમુખ નવ રહેતા. ...જય દેવ. ૪.
લેતાં આપનું નામ, સંકટ સહુ જાયે (૨);
જન્મમરણની ભીતિ, દેખતાં દૂર થાયે. ...જય દેવ. ૫.
અખંડ બ્રહ્મસ્વરૂપ, બ્રહ્મચારી પોતે (૨);
પ્રથમ આશ્રમ પાળી રહ્યા, શુક્રદિવને જોટે. ...જય દેવ. ૬.
કલિયુગમાં ગુરુદેવ, કષ્ટ સહન કરતા (૨);
દ્રોતનિકંદન કાઢી, અદ્રોતે રમતા. ...જય દેવ. ૭.
ત્રિવિધ તાપના તાપ, તેનો ભય ટાળો (૨);
જ્ઞાનામૃત છાંટીને, શુદ્ધિમાં લાવો. ...જય દેવ. ૮.
'શિષ્યા' કહે ગુરુદેવ ખરિપુ સંહારો (૨);
સંશય સધણા કાપી, સદ્બુદ્ધિ આપો. ...જય દેવ. ૯.
રંગ અવધૂતની આરતી, જે કોઈ ગાશો, ગુરુ જે ભાવે ગાશો;
કૃપા દરાપ્રભુની, તેના પર થાશો. ...જય દેવ. ૧૦.

૧. પૂ. મૂળીકોઇ.

પ્રેમ કઠોર અને શુષ્ણ હૃદયને પણ મુલાયમ બનાવે છે.

સમર્પણ

કર્પૂરપૂરેણ મનોહરેણ સુવર્ણપાત્રાંતર સંસ્થિતેન |
પ્રદીપ્તભાસા સહ સંગતેન નીરાજનં તે જગદીશ કુર્યે ||

કર્પૂરગોરં કરુણાવતારં સંસારસારં ભુજગેનદ્રહારમ્ |
સદા વસન્તં છુદ્યારવિન્દે ભવં ભવાની સહિતં નમામિ ||

મંગલં ભગવાન્ વિષણુર્ મંગલં ગરુડધવજઃ |
મંગલં પુંડરીકાક્ષો મંગલાયતનો હરિઃ ||

સર્વ મંગલ માંગલ્યે શિવે સવર્ણસાધિકે |
શરણ્યે અંબકે ગોરિ નારાયણિ નમોકસ્તુ તે ||

કાયેન વાચા મનસેનિદ્રિયૈવા બુદ્ધયાત્મના વા પ્રફૂતે:સ્વભાવાત् |
કરોમિ યધત્સકલં પરસ્મે નારાયણાયેતિ સમર્પચામિ ||

અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણં કૃષ્ણાદમોદરં વાસુદેવં હરિમ् |
શ્રીધરં માધવં ગોપિકાવલ્લભં જાનકીનાયકં રામચંદ્રં ભજે ||

હરે રામ હરે રામ, રામ રામ, હરે હરે |
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ, હરે હરે ||

હરે દત હરે દત, દત દત, હરે હરે |
હરે દત હરે દત, દત દત, હરે હરે ||

હરે રંગ હરે રંગ, રંગ રંગ, હરે હરે |
હરે રંગ હરે રંગ, રંગ રંગ, હરે હરે ||

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુટેવ દત

પ્રેમ એ આંખોની ભાષા છે.

મંત્રપુષ્પાંજલિ

(અગવેદ) હરિ: તું ગણાનાં ત્વા ગણપતિં હવામહે કવિં કવીનામુપમશ્રવસ્તમભ્ | જયેષ્ઠરાજં બ્રહ્મણાં બ્રહ્મણાસ્પત આ નાઃ શૃણુણુતિભિઃ સીદ સાદનભ્ ||

(થજુર્વેદ) હરિ: તું ગણાનાન્તવાગણપતિગ્રૂં હવામહે-
પ્રિયાણાન્તવા પ્રિયપતિગ્રૂંહવામહેનિધીનાન્તવા-
નિધિપતિગ્રૂંહવામહે વ્યસોમમ | આહમજાનિગર્ભધમા
ત્વમજાસિગર્ભણમ |

હરિ: તું બ્રહ્મજજાનમ્પ્રથમમ્પુરસ્તાદ વિસીમતઃસુરુચો
વ્યેનકાચાવઃ | સ બુદ્ધન્યાડઉપમાડઅસ્ય વિષ્ટ્વાઃ સતશ્ચ
જોનિમસતશ્ચ વિવઃ | તું ઈં વિષણુર્વિક્રમે ત્રેધા નિધે પદમ્ |
સમૂઢમસ્ય પાગ્રું સુરે સ્વાહા | તું ગ્રંબકં જજજામહે
સુગન્ધિમ્પુર્ણિવર્ધનભ્ | ઉત્પુરુકમિવ બન્ધનાન્જમૃત્યોમુક્ષીય મા
મૃતાત્ |

તું જજોન જજમયજન્ત દેવાસ્તાનિ ધર્માદ્ધિપતિઃ પ્રથમાન્યાસન્ |
તે હ નાકમ્મહિમાનઃ સચન્ત | જત્ર પૂર્વે સાદ્ગ્યાઃ સન્તિ દેવાઃ |

તું રાજાધિરાજાય પ્રસંગ સાહિને | નમો વયં પૈશ્રવણાય કુમહિ | સં
મે કામાન્કામકામાય મહ્યમ્ | કામેશ્વરો પૈશ્રવણો દદાતુ | કુબેરાય
પૈશ્રવણાય | મહારાજાય નમઃ | તું સ્વસ્તિ | સાભ્રાજ્યં લોજ્યં
સ્વારાજ્યં યૈરાજ્યં પારમેષ્ઠ્યં રાજ્યં મહારાજયમાધિપત્યમયં
સમન્તપર્યાચી સ્થાત્સાર્વભોમઃ સાવર્યુષ આન્તાદાપરાર્ધાત્ | પૃથિવ્યે
સમુદ્ર પર્યન્તાચાએકરાડિતિ | તદપ્રેષ શ્લોકોકલિગીતો મરુતઃ
પરિષેષ્ટારો મરુતસ્યાવસન્ગૃહે આવિક્ષિતસ્ય કામપ્રેરિશ્વેદેવાઃ
સભાસદ ઈતિ |

તું વિશ્વતશ્ચયસુરુત વિશ્વતો મુખો વિશ્વતોબાહુરુત
વિશ્વતસ્પ્રાત | સમબાહુભ્યાન્ધમતિ સમપતત્રેધર્વાભૂમી
જનયન્દેવકાએકઃ |

પ્રેમ સુધારસ પીધો, એણે જનમ સફળ કરી લીધો.

ॐ દિગુભરાય વિશ્વહે અવધૂતાય ધીમહિ । તત્તો દતા:
 પ્રચોદયાત् ॥ ॐ દતાત્રેયાય નમઃ । શ્રીદતાત્રેય શ્રીપાદશ્રીવલ્લભ
 શ્રીનૃસિંહસરસ્વતીસ્વરૂપ શ્રીસદગુરુ શ્રીરંગાવધૂતાયનમઃ ।
 મંત્રપુષ્પાંજલિં સમર્પયામિ ॥

સ્વસ્તિ ન ઈન્દ્રો વૃદ્ધશ્રવાઃ સ્વસ્તિ નઃ પુખા વિશ્વવેદાઃ ।
 સ્વસ્તિનસ્તાક્ષરોઃ અરિષ્ટનેમિઃ, સ્વસ્તિ નોઃ બૃહસ્પતિર્દ્ધાતુ ।
 ॐ ધોઃ શાન્તિરનતરિક્ષાગ્નું શાન્તિઃ પૃથિવી શાન્તિરાપ:
 શાન્તિરોખધયઃ શાન્તિઃ । વનસ્પતયઃ શાન્તિરિશ્વેષેવાઃ
 શાન્તિર્બ્રહ્મશાન્તિઃ સર્વાગ્નું શાન્તિઃ શાન્તિરેવ શાન્તિઃ સામા
 શાન્તિરેષિ ॥ ॐ જતો થતઃ સમીહસે તતો નો અભયંકુરુ । શંનઃકુરુ
 પ્રજાભ્યો ભયં નઃ પશુભ્યઃ ।

ॐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ સુશાન્તિરભવતુ ।

કોધ એ કાળિક ગાંડપણ છે.

ચાચના

પરમાત્મપદે રતિરસ્તુ પરા વરમેકમહં વિનતો ચાચે |
 હે રંગ ગુરો ન પરં ચાચે || પરમાત્મ. ||

પ્રથિતા તવ દાનપરાયણાતા વ્યથિતા બહ્લો વિહિતાઃ સુખિતાઃ
 વિલસન્તિ પદે નિધયો મિલિતા નવ સિદ્ધિયુતા ભવનારાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૧.

દગ્ધિયં પરમાત્મનિ તે નિરતા વિહતા વિષયાઃ સ્વયમેવ ગતાઃ
 વિદિતા તવ શાન્તિસુધાનિધિતા કરુણા ચ જને કૃતપૈશાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૨.

જનની કરકુંજકૃતાહારો વિલુધાવરનીરજલાધારો,
 જગતીહ જનો વદ કો નુ પરો યમુદારતરં કૃપણો ચાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૩.

વિધિમાધવરુદ્ધમથી છદ્યે, તવ રાજતિ મૂર્તિરુદ્ધસ્તભયે
 અભયં ચ વરં ચ કરક્રિતયે પુનરન્યતરં કમિહાચાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૪.

કિમિયં મરુભૂરથવા જલધિઃ ફળિરાડથવા રશનેયમધીઃ
 ન હિ તથ્ય વિનિશ્ચયને કૃતધી રધરો મહિરેષ મણોકાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૫.

ચરિતેરસિ વિસ્મિતયોગિજનો વચસા વિજિતાખિલમોનિજનઃ
 તપસા પરિતાપિતસોરજનો ભવતેડસ્તુ નમો જથિનાં પ્રાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૬.

વિજનેડપિ વને નિજવાસકૃતે તરુષક્લવસ્ત્રજટાદિભૂતે
 કરદંડધૂતે ભવરોગહૃતે ભગવન् ભવતેડસ્તુ નમો વાચે
 ...હે રંગ ગુરો. ૭.

સંચંગી માણસ એ સંસ્કૃતિનો શાણગાર છે.

સાચં સ્મરણામૃ

સાચં સ્મરામિ સ્મરણાતિગમાત્મેવ-
 માનંદસાગરમપારમનનતવીર્યમ્ ।

વાડ માનસાતિગગુરું વિષયાતિદૂરં
 વાક્ષાક્તિદં શમવતાં શરણં વરેણ્યમ્ ॥ (૧)

યો નિર્ગુણોડપિ વિમલોડપિ નિરીહ આત્મા
 ભક્તાનુક્ંપનથિયા સગુણો બબૂવ ।

તં યોગિરાજ મવધૂતદિગં બરાખં
 દટાહૃયં સતતમાત્માનિ સંસ્મરામિ ॥ (૨)

અધ્યસ્તમેતદજિલં જગદૈવ યસ્તિમં-
 શ્વિત્રં પટે જલનિધાવિવ વીચયશ્વ ।

સર્પિર્યથા પચસિ દારુણિ વણી રેવ
 ગૂઢશ્વરાચરચ્યે નિપુણોઃ સુલક્ષ્યઃ ॥ (૩)

એકો બબૂવ ભજતામભિતાષસિદ્ધયૈ-
 થોડનેકરૂપ ઈનચંદ્રગણોશબ્રહ્મ- ।

વિષણુવીશશક્તિપ્રમુખેરિહ ભૂરિદ્વૈ-
 સ્તં જ્યોતિષાં પ્રવર જ્યોતિરહં નમામિ ॥ (૪)

ગાયન્તિ ભક્તાનિવહા ગલદશ્વ સાચં
 ધ્યાનેન નિશ્ચલદૃશા છૃપલોકથન્તિ ।

તં ધૂલીધૂસરતનું ધૂતભક્તબારં
 ભાસ્વન્તમાત્માનિ સદા સતતં નતોડસ્મિ ॥ (૫)

માડકલસ્યમાતનું સખે ત્વિહ ચિત્ત મૂઢ
 તં ચિન્તયાત્રિતનુજ્ઞ તરણે મતિશ્રેત् ।

પ્રાણપ્રયાણસમ્યે શરણાં સ એવ
 નાન્યે ચ કે ખુદિતસૂર્યપ્રપૂજકાસ્તે ॥ (૬)

ક્ષલોકષ્ટકમિં પુણ્યં રચિતં રંગપાંડુના ।
 યઃ પઠેદ ભક્તિતઃ સાચં તસ્ય દોષા^૧ સુખાવહા ॥ (૭)

૧. રાત્રિ.

કોધના ફળ કરવાં હોય છે.

કરુણા-ત્રિપદી

(પૂર્ણામી મહારાજ વિરચિત)

૧

(ઉદ્ઘાત શાંતવન... એ રાહ)

શાંત હો શ્રીગુરુદ્તા ભમ ચિતા શમવી આતાં. ધૂવ.
તું કેવળ માતાજનિતા સર્વથા તું હિતકર્તા,
તું આપ્ત સ્વજન બાતા, સર્વથા તુંચિ ત્રાતા,
ચાલ... ભયકર્તા તું ભયહર્તા, દંડહર્તા તું પરિપાતા,
તુજ વાંચુની ન દૂજી વાર્તા, તું આર્તા આશ્રયદાતા... શાંત. |૧|

અપરાધાસ્તવ ગુરુનાથા, જરી દંડ ધરિસી યથાર્થા,
તરી આમ્હીં ગાવુની ગાથા, તવ ચરણી નમખું માથા
ચાલ... તું તથાપિ દંડિસી દેવા, કોણા ચા મગ કરું ધાંવા,
સોડવિતા દુસરા તેલાં કોણા દતા આમ્હાં ત્રાતા... શાંત. |૨|

તું નટસા હોઉની કોપિ દંડિતાઈં આમ્હીં પાપીં,
પુનરપિહી ચુકતાં તથાપિ, આમ્હાં વરી ન ચ સંતાપી,
ચાલ... ગરછતઃ સખલનં કવાપિ, અસેં માનુની ન ચ હો કોપી,
નિજ કૃપાલેશા ઓપીં આમ્હાં વરી તું ભગવંતા... શાંત. |૩|

તવ પદરીં અસતાં તાતા, આડમાર્ગી પાઉલ પડતાં
સાંભાળુની માર્ગ વરતા, આણિતા ન દૂજા ત્રાતા,
ચાલ... નિજ બિરુદ્ધ આણુની ચિતા, તું પતિત પાવન દતા,
વળે આતાં આમ્હાં વરતા, કરુણાધન તું ગુરુનાથા... શાંત. |૪|

સહકુદુંબ સહપરિવાર, દાસ આમ્હીં હું ધરદાર,
તવ પદીં અર્પૂ અસાર, સંસારાહિત હા ભાર,
ચાલ... પરિહરિસી કરુણાસિંધો, તું દીનાનાથ સુબંધો,
આમ્હાં અધલેશ ન બાધો, વાસુદેવ પ્રાર્થિત દતા... શાંત. |૫|

કોથ એ શાંતિના મૃત્યુની કાળોતરી છે.

૨

શ્રીગુરુદત્તા જય ભગવંતા, તેં મન નિષ્ઠુર ન કી આતાં ધૂ.
ઓરે દ્ર્ઘિજસી મારિતાં મન જે, કળકળલેં તે કળકળો આતાં |૧|
પોટશૂળાને દ્ર્ઘિજ તડકડતાં, કળકળલેં તેં કળકળો આતાં |૨|
દ્ર્ઘિજ સુત મરતાં વળલેં તે મન હોકી ઉદાસીન ન વળે આતાં |૩|
સતીપતિ મરતાં કાકુળતી ચેતાં, વળલેં તે મન ન વળેં આતાં |૪|
શ્રીગુરુદત્તા ત્યજુ નિષ્ઠુરતા, કોમળ ચિતા વળવીં આતાં |૫|

૩

જય કરુણાધન નિજજનજીવન અનસૂચાનંદન પાહિ જનાર્દન ધૂ.
નિજ અપરાધેં ઉફરાટી દૃષ્ટિ, હોઉની પોઈં ભય ધરું પાવન |૧|
તું કરુણાકર કર્ધી આખ્યાં વર, રુસરી ન કિંકર વરદ કૃપાધન |૨|
વારી અપરાધ તું માયબાપ, તવ મનીં કોપ લેશ ન વામન |૩|
બાલકાપરાધાં ગણે જરી માતા, તરી કોણ ત્રાતા દૈદલ જુઘન |૪|
પ્રાર્�ી વાસુદેવ પર્દી ડેવી ભાવ, પર્દી દેવો ઠાવ દેવ અત્રિનંદન |૫|

ધૂન :

૧. દિગંબરા દિગંબરા શ્રીપાદવલ્લભ દિગંબરા.
૨. તું ગુરુ, ગુરુ તું, અલખનિરેજન તું તું.
૩. તું ગુરુ તું ગુરુ અવધૂતા, તું હી તું હી તું શ્રી દત્તા.
૪. તું ગુરુ દત્તા, શ્રીગુરુ દત્તા, અનસૂચાનંદન તું તું,
 અનસૂચાનંદન તું તું.
૫. પાવના દત્તા, પતિત પાવના દત્તા.
૬. ભજ રે મના, ભજ રે મના, દત દિગંબર ભજ રે મના.
૭. દત દત વદો ભાઈ, યે હી જગતાર હૈ; યેહી જગતાર હૈ, પતિત ઉદ્ધાર હૈ.
૮. દત્તાત્રેય પ્રભુ મોરી માય, લાગું પુનિ પુનિ તુમરે પાય.
૯. જય જય ગુરુ મહારાજ ગુરુ, જય જય પરબ્રહ્મ સદગુરુ.
૧૦. શ્રી દતાઃ શરણાં મમ. (૪)

કોધની ચિનગારી શાંત જીવનને ભસ્મીભૂત કરી નાંજે છે.

૧૧. શ્રીગુરુ દતા જય અવધૂતા, જય અવધૂતા, જય અવધૂતા.

૧૨. દત દત બોલો, ગુરુદેવ દત બોલ, અવધૂત ચિંતન

શ્રીગુરુદેવ દત બોલ.

૧૩. રંગ અવધૂત રે રંગ અવધૂત, નારેશ્વરનો નાથ મારો રંગ અવધૂત.

૧૪. શ્રી દત રંગ ગિરનારી, મા અનસૂયાકી બલિહારી.

૧૫. શ્રીદતરંગ અવધૂતા, મા રુકમાઈકી બલિહારી.

૧૬. શ્રીમદ્ વાસુદેવ સ્વામિન્, દયાબ્ધે તારકે-પદ દાયિન્.

૧૭. અવધૂત, જબ સુમરો તબ દત, સુમરો અવધૂત.

૧૮. સ્મરો દત દત દત, મના! દત દત દત. (૨)

૧૯. દત અવધૂતકી જય, શ્રીપાદવલભ કી જય,

વાસુદેવ સ્વામીકી જય, જય જય જય.

૨૦. ગુરુ દતાત્રેય અવધૂતા, જનાર્દન સ્વામી એકનાથા.

૨૧. હે દત યોગીશ્વર વાસુદેવ, શ્રીપાદ શ્રીવલભ નારસિંહ.

૨૨. શ્રી અનસૂયાનંદન દત, ભક્તકામ કલ્પદ્રુમ દત.

દંડ-કમંડલુ શોભિત દત, ભુક્તિ-મુક્તિ-સૌખ્યપ્રદ દત.

૨૩. ગુરુ દત દિગંબર, તવ શરણામ્.

૨૪. જય જય વિષ્ણુલ, વિષ્ણુલ, વિષ્ણુલા, માઝા વિષ્ણુલ પાંકુરંગા.

ગુસ્સો કરનાર ગુમાવે છે. પ્રેમ કરનાર પામે છે.

૧૧. અધોરક્ષોદુરણ સ્તોત્રમ् ।

શ્રીપાદશ્રીપલભ તવં સેટૈવ
 શ્રીદતાસ્માન્પાહિ દેવાધિદૈવ ।
 ભાવગ્રાહ્ય કલેશાહારિન્સુકીર્તે
 ડઘોરાતક છાદુક્ષરાસ્માન્ત્રમસ્તે ॥૧॥

તવં નો માતા તવં પિતાડકપોધિપસ્તવં
 ત્રાતા યોગક્ષેમકૃતસદ્ગુરુસ્તવમ् ।
 તવં સર્વસ્વં નોડપ્રભો વિશ્વમૂર્તિ
 ડઘોરાતક છાદુક્ષરાસ્માન્ત્રમસ્તે ॥૨॥

પાપં તાપં વ્યાધિમાધિં ચ ઐન્યં
 લીતિં કલેશં તવં હ્યાશુ ત્વદ્યન્યમ् ।
 ત્રાતારં નો વીક્ષ ઈશાસ્તજૂર્તે
 ડઘોરાતક છાદુક્ષરાસ્માન્ત્રમસ્તે ॥૩॥

નાન્યસ્ત્રાતા નાપિ દાતા ન ભર્તી
 ત્વતો દૈવ તવં શરણ્યોડકહર્તી ।
 કુવત્રીયાનુગ્રહં પૂર્ણિરાતે
 ડઘોરાતક છાદુક્ષરાસ્માન્ત્રમસ્તે ॥૪॥

ધર્મે પ્રીતિ સંભર્તિ દેવભક્તિં
 સત્તસંગાપ્તિ દેહિ ભુક્તિં ચ ભુક્તિમ् ।
 ભાવાસક્તિં ચાખિલાનંદમૂર્તે
 ડઘોરાતક છાદુક્ષરાસ્માન્ત્રમસ્તે ॥૫॥

શ્લોકપંચકમેતથો લોકમંગલવર્ધનમ् ।
 પ્રપઠેન્નિયતો ભક્ત્યા સ શ્રીદતપ્રિયો ભવેત् ॥૬॥

ગુસ્સો અને પ્રેમ બંને અઢી અક્ષરના શબ્દો છે.

૮. ક્ષમાપનમ् ।

રસજાવશાત् તારકું સ્વાદું લગ્યં
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૧||

વિયોન્યંતરે હૈવદાઢ્યાઢ્બિભો પ્રાગ्
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૨||

મયા માતૃગર્ભસ્થિતપ્રાપ્તકષ્ટાદ
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૩||

મયા જાતમાત્રેણ સંમોહિતેન
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૪||

મયા કીડનાસકતથિતેન બાલ્યે
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૫||

મયા યોવનેડજાનતો ભોગતોષાદ
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત્ત |
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો કિલન્નથિત ||૬||

ગુસ્સો કાપે, પ્રેમ આપે.

મથા સ્થાવિરે નિધનસર્વેન્દ્રિયેણ
 ગૃહીતં કદાચિત્ત તે નામ દત ।
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો ક્લિન્ચિત ॥૭॥
 હૃષીકેશ મે વાડમનઃકાયજાતં
 હરે જ્ઞાનતોડજ્ઞાનતો વિશ્વસાક્ષિન् ।
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો ક્લિન્ચિત ॥૮॥
 સ્મૃતો ધ્યાત આવાહિતોસ્યર્થિતો વા
 ન ગીતઃ સ્તુતો વંદિતો વા ન જસ્તઃ ।
 ક્ષમસ્વાપરાધં ક્ષમસ્વાપરાધં
 ક્ષમસ્વાપરાધં પ્રભો ક્લિન્ચિત ॥૯॥
 દયાબ્ધિર્ભવાદ્ભુ ન સાગાશ્ માદગ્ય
 ભવત્યાપ્તમંતોર્ભવાન્ભે શરણયમ् ।
 ચથાલંબનં ભૂહીં ભૂનિઃસૃતાંદ્રે-
 રિતિ પ્રાર્થિતં દતશિષ્યેણ સાખ્મ ॥૧૦॥

વંદન

માલાકમંડલુધઃ	કરપદ્ધયુગમે,
મધ્યસ્થપાણિયુગલે	કમરુત્રિશુલે ।
ચસ્યસ્ત ઉર્ધ્વકરયોઃ	શુભશંખચક્ર
વંદે તમત્રિવરં	ભુજ્ઘટક્યુક્તમ્ ૧.
કાષાયવાસસમજં	કમલાક્ષમેં,
માલાકમંડલુધરં	રમણીથતીતમ્ ।
ગોશ્વાનકીનપરં	નિગમાનતકેલિં
દૈવત્રયાત્મકમહં	સતતં નતોકસ્મિ ૨.

કોધી માણસનું મન એ દારુંગોળાથી બરેલું ધર છે.

- ઓદુંબરઃ કલ્પવૃક્ષઃ સંગમઃ કામદાયકઃ |
ચિંતામહિશુરોઃ પાણો, દુર્લભં ભુવનત્રયે3.
- કૃતે જનાર્દનો દૈવસ્ત્રેતાચાં રધુનંદનઃ |
ક્ષાપરે રામકૃષ્ણથો ચ, કલો શ્રીપાદવલભઃ4.
- જે જે સ્થળે આ મન જાય મારું,
તે તે સ્થળે સદગુરુ રૂપ તારું |
જ્યાં જ્યાં મૂર્કું મસ્તક હું ગુરો હે,
ત્યાં ત્યાં પદદ્રંદ્ર તારાં જ સોહે5.

અવધૂતચિંતન શ્રીગુરુદેવદત્ત

શ્રીમત્ પરમ સદગુરુ શ્રીવાસુદેવાનંદ સરસ્વતી સ્વામી મહારાજકી જય |
ભગવતી રુકમાભા માતકી જય |
શ્રીમત્ સદગુરુ શ્રીરંગ અવધૂત ગુરુમહારાજકી જય |
ગુરુદેવદત્ત ! ગુરુદેવદત્ત !! ગુરુદેવદત્ત !!!
નમદિ હર !
ॐ નમઃ પાર્વતીપતયે હર હર મહાદેવ હર !

કોષ કાંટાની જેમ વાગે છે અને સામાના મનને વાંદે છે.

નામસુધારસ

(રાગ-કીંકોટી, તાલ-કહેરવા)

નામસુધારસ જે જન ચાખે, કાળ ન આવે પાસે રે;
સૂરજનું અજવાળું થાતાં, ઝટ અંધારું નાસે રે. ..ટેક.

ખટરસ સેવી ખટને પોષે અંતે રડી રડી મરતા રે;
ભજનસુધારસ આનંદ આપે, સહુ દુઃખ એ છે હરતા રે.
...નામ. ૧.

સંતમહંતનું જીવન એ છે, દુભિયાનો વિસામો રે;
ભવરોગળિનું ઓસડ મોંધું, કિમીયો કીમતી જાણો રે.
...નામ. ૨.

જે પીએ તે ફરી નવ આવે, બીજું કંઈ નવ ભાવે રે;
દુનિયામાં દુનિયાથી ન્યારો, કો તોલે નવ આવે રે.
....નામ. ૩.

શોક મોહ સંતાઈ જાતાં, આનંદ અર્ણવ રેલે રે.
આપ મહીં સમરસ થઈ સાધુ, આપ વિષે નિત ખેલે રે.
...નામ. ૪.

એ લજ્જત સનકાદિક જાણો, જાણો નારદ જોગી રે;
શુક ઉદ્ઘવ તુંબર ઋષિ જાણો, શિવ કેલાસે ભોગી રે.
...નામ. ૫.

૧વજવનિતા વર્ષે રસ એ જાણો, ૨રસવંતી કો જોગણ રે;
રંગ અભાગી મટકાં મારે, દ્રારે પ્રભુ તુજ માગણ રે!
...નામ. ૬.

૧. ગોપીઓ. ૨. શ્રેષ્ઠ. ૩. પ્રભુપ્રેમમાં મસ્ત.

સમજણાનો અભાવ એ કોધનું સરનામું છે.

પ્રભુ પરખા હું જેણો

(રાગ-મિશ્ર કાફી ગઝલ, તાત-દીપચંદી)

પ્રભુ પરખા હું જેણો, ફરે ભમતો જગે શાને?

પીધું ^१આકંઠ અમૃત તે કરે કાંજુ પૃથા શાને? ...ટેક.

મળી વટવૃક્ષની છાયા, ^૨નિદાધે તાડ કાં ઢૂઢે?

ભર્યા કોઠાર રતનોના ગૃહે, કાં પદ્થરો ફોડે? ...પ્રભુ. ૧.

ગૃહે સુરધેનું^૩ કાં દોડે ગૃહોગૃહ તકને માટે?

વહે ગંગા નિજાંગણમાં, બમે કૂવે એ શા માટે? ...પ્રભુ. ૨.

શરદપૂનમતણી રાતે, અકર્મી આગીઓ ખોળે

થવા ઉજાસ આંગણમાં, બપોરે દીપ પ્રજવાળે! ...પ્રભુ. ૩.

ન શોધે મોર ચિતારો, કદિ પિકર ^૪ રંગ તંબૂરો;

કૃતાકૃતથી પરે બેસી નિહાણે ખલ્કની રો રો! ...પ્રભુ. ૪.

ખુશામત માળીની કદિ ના કરે વસંત વનમાળી!

નિજાનંદે ફરે અવધૂત દઈને મોતને તાળી!! ...પ્રભુ. ૫.

૧. દેછ કંઠ સુધી ૨. ઉનાળે ૩. કામદુધા, ગાય ૪. કોચલ.

કોધ મળે સાવ મફતમાં, પાડે આફતમાં.

એવો દિ દેખાડ

એવો દિ દેખાડ, હાલા! એવો દિ ઉગાડ!!
દેખું તારું રૂપ બધે, એવો દિ દેખાડ!! ...ટેક.

ભૂતાવી હું-મારું હું ને તારામાં રૂબાડ;
હાલા, તારામાં રૂબાડ!
તું-તારામાં બેદ ન દેખું, એવો દિ દેખાડ!! ...એવો. ૧.

જુગજૂનાં બંધ નૈનાં, કાંઈ તો સૂક્ષ્માડ!
હાલા, કાંઈ તો સૂક્ષ્માડ!
અંદર જ્હારી તુંને દેખું, એવો દિ દેખાડ!! ...એવો. ૨.

આચ્યું તેં તારાને આપી, રાચ્યું મન મોકાર;
હાલા, રાચ્યું મન મોકાર!
શોધે પૂર્ણતા પિછાનું, એવો દિ દેખાડ!! ...એવો. ૩.

ધાર્યું તે થાવાનું મારી વ્યર્થ કાં પછાડ?
હાલા, વ્યર્થ કાં પછાડ?
તારે શરણે થાર્ય નાચિંત, એવો દિ દેખાડ!! ...એવો. ૪.

રૂપરૂપે તું અરૂપી રંગ એ નિર્ધાર!
હાલા, રંગ એ નિર્ધાર!
ગોત્યું જકે ન હું કયાંયે, એવો દિ દેખાડ!! ...એવો. ૫.

કોધ રોગ છે, પ્રેમ ઓષ્ઠધિ છે. કોધ મારે, પ્રેમ તારે.

ગુરુચરન પ્રીત મોરી લાગી રે!

ગુરુચરન પ્રીત મોરી લાગી રે! ...ધૂ.

સોતીથી મૈં જનમોજનમસે, ગુરુ શાબદસે જાગી રે! ...ગુરુ. ૧.

હાટ બજાર ફીઝું મતવાતી, લોગ લાજ સબ ત્વાગી રે! ...ગુરુ. ૨.

કોહં કોહં પૂછિત રાગી, સોહં કહિત વિરાગી રે! ...ગુરુ. ૩.

ના મૈં રાગી ના મૈં વિરાગી રંગ-રાગસે ભાગી રે! ...ગુરુ. ૪.

મોહે દટ દરસકી આસ

મોહે દટદરસકી આસ, કોઈ મિલાવો રે! ...ધૂ.

ઓહે વ્યાધાંબર કોપીન, કાંધે ઝોળી દચાધન લીન્હ;

હાથમેં માલ ત્રિશૂલ ધર દીન્હ, ભક્તઉદ્ધારક જો. ...મોહે. ૧.

જંગલ બસ્તી જાકો સમાન, બેઠે કબી તો જાકે સ્મરાન;

જેલે સંગ ગોવા અરુ શાન, પ્રેમસમુંદર જો! ...મોહે. ૨.

સોહે અંગ ભભૂત સુધૌત, પહેને પાંવ ખડાવ^૧ સુપૂત;^૨

સિરપે કેસ જટિલ અબધૂત, જ્ઞાન પિલાવત જો!! ...મોહે. ૩.

જડ ઉન્મત પિશાચક બાલ, જિસકો ટેખત કાંપે કાલ;

માચા મમત હોત બેહાલ, રંગ સુભંગલ જો!! ...મોહે. ૪.

૧. પાદુકા ૨. અતિ પવિત્ર.

અહંકાર એ કોધનો પિતા છે.

સાચં પ્રાર્થના-અર્થ

સાચંસમરણમ्

મન કેટલુંચ ચિંતન કરે છે છતાં જેનો પૂરેપૂરો ખ્યાલ આવી શકતો નથી, જેનો કોઈ પાર પામી શકતું નથી અને જેની શક્તિનો તાગ કે છેડો નથી, એવા આનંદના સાગરસ્વરૂપ, વાણી અને મન જેને પહોંચી શકતા નથી, જે વાક્ષિકિત આપે છે અને મનોનિશ્ચિહ્ન કરાનારા પુરુષનું જે શ્રેષ્ઠ અવલંબન છે, એવા પ્રાણીમાત્રના આત્મસ્વરૂપે પ્રકાશનાર અને તેમનો અજ્ઞાન અંધકાર દૂર કરનાર દટાપ્રભુનું હું સાચંકાળે ચિંતન કરું છું.૧.

જે પરમાત્મા નિર્ગુણ છે, નિર્બળ છે, જેને કોઈ પણ જાતની ઈરછા નથી (અને) છતાં કેવળ ભક્તો ઉપર અનુગ્રહ કરવા માટે જ સગુણ સ્વરૂપે પ્રગટ થાય છે એવા અવધૂત દિંગંબર દટા નામથી ઓળખાતા યોગિરાજને મારા અંતઃકરણમાં હું સતત ચાદ કરું છું.૨.

જેવી રીતે કપડાં ઉપર ચિત્ર, સમુદ્રમાં મોજાં, દૂધમાં ધી અને લાકડામાં અનિ રહેલો છે, તેવી જ રીતે આ આખું જગત જેની અંદર આમ બાહ્ય દર્શિતા ગૂઢ હોવા છતાં (રહેલું છે અને) સૂક્ષ્મ દર્શિતવાળાઓ જેને સારી રીતે જોઈ શકે છે તેનું હું સતત ચિંતન કરું છું.૩.

જે એક હોવા છતાં (તે તે સ્વરૂપ) ભજનારની ઈરછા પૂરી કરવા માટે સૂર્ય, ચંદ્ર, ગણપતિ, બ્રહ્મા, વિષણુ, ભણાદેવ, શક્તિ, વગેરે વગેરે, અનેકરૂપે થથો, તે અનિન્દ્રાદિ પ્રકાશોને પણ પ્રકાશ આપનાર શ્રેષ્ઠ જ્યોતિસ્વરૂપને હું નમન કરું છું.૪.

ભાવભીની આંખે ભક્તજનો જેનું સાચંકાળે ગાન કરે છે, અને સ્થિરદર્શિથી ધ્યાન ધરે છે, એ ભક્તોની સર્વ ચિંતા વહન કરનાર, ધૂળથી અલંકૃત શરીરવાળા (ધૂળથી ખરડાયેલા શરીરવાળા), પ્રાણીમાત્રના અંતઃકરણમાં પ્રકાશમાન પરમાત્મસ્વરૂપ આગળ હું હેંમેશા ઢળી પડું છું.૫.

હે મિત્ર, મૂઢ ચિંતા ! જો તારે (ભવસાગરમાંથી) પાર ઉત્તરથું જ હોય તો તું આ કામમાં આળસ તો કરીશ જ નહિ. અત્રિનંદન ભગવાન દટાનું ચિંતન કર, કારણકે પ્રાણ જવાના સમયે એ એક જ તારો આશરો છે. ઊગતા સૂર્યને પૂજનારા બીજા કોઈ તે વખતે કામ નહીં લાગે.૬.

શ્રી પાંકુરંગ મહારાજ વિરચિત આ પવિત્ર છ જ્લોકનો જે સાચંકાળે (સંકટસમયે) પાઠ કરશે તેની રાત્રી સુખમાં પસાર થશે.૭.

ઇધર્થ એ કોધની માતા છે.

અધોરકષ્ટોદ્ધરણ સ્તોત્ર

હે શ્રીપાદ શ્રીવત્તલભ! હે દેવાધિદેવ શ્રીદત! તું સદાયે અમારું રક્ષણ કર. હે કલેશ છરનાર, સત્કીર્તિવાળા! ભાવનું ગ્રહણ કરીને અમારો અધોર કષ્ટમાંથી ઉદ્ધાર કર. આપને નમસ્કાર હો!૧.

તું અમારી માતા છે, તું પિતા છે, આપ્તજન છે, અધિજ્ઞાતા પણ તું છે. યોગ અને ક્ષેમને ચલાવનાર તથા રક્ષણ કરનાર સદગુરુ પણ તું જ છે. હે વિશ્વમૂર્તો! તું અમારું સર્વસ્વ છે. જેનો કોઈ જ પ્રભુ નથી એવા હે (શ્રીપાદ દત)! અમારો અધોર કષ્ટમાંથી ઉદ્ધાર કર. આપને નમસ્કાર હો!૨.

પાપ, તાપ, માનસિક પીડા, રોગ, દૈન્ય, લીતિ, કલેશને તું જલદીથી દૂર કર. તારા વિના (હે ઈશ!) અમારો બીજો કોઈ રક્ષક નથી. જેની જૂર્તિ (તાપ) અસ્ત થઈ છે તેવા હે ઈશ! (તું) અમારા તરફ જો અને અમારો અધોર કષ્ટમાંથી ઉદ્ધાર કર. આપને નમસ્કાર હો!૩.

તારા વિના બીજો કોઈ તારક નથી, દાતા અને સ્વામી પણ નથી. તું જ શરણ્ય છે અને પાપનો છરનાર છે. હે (દત) આત્રેય! કૃપા કર અને હે પૂર્ણ ઐશ્વર્યવાન! અમારો અધોર કષ્ટમાંથી ઉદ્ધાર કર. આપને નમસ્કાર હો!૪.

ધર્મમાં પ્રીતિ, સન્મતિ, દેવની ભક્તિ, સત્સંગની પ્રાપ્તિ; બુક્તિ અને મુક્તિ આપ. વળી ભાવની આસક્તિ આપ. હે અખિલ આનંદમૂર્તિ! અમારો અધોર કષ્ટમાંથી ઉદ્ધાર કર. આપને નમસ્કાર હો!૫.

લોકોના મંગળને વધારનાર આ પાંચ જીલોકોનો જે સંચત (સંચમપૂર્વક) થઈ ભક્તિપૂર્વક પાઠ કરે છે તે દત ભગવાનને પ્રિય થાય છે.૬.

કોધ એ માનસિક નબળાઇનું બીજું નામ છે.

ક્ષમાપન

જુભને વશ થવાથી સ્વાદિષ્ટ અને તારક તારું નામ હે દત્ત પ્રભુ! જો કદાચ મેં ન લીધું હોય તો હે દચાર્ક ચિત્તવાળા! તમે મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૧.

હે વિલુ! પૂર્વે દૈવવશ જુદી જુદી યોનિઓમાં મેં તારું નામ કદાચ ન લીધું હોય તો હે દચાભીના ચિત્તવાળા! મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૨.

હે દત્ત! માતાના ગર્ભમાં રહેવાથી પ્રાપ્ત થયેલા કષ્ટને કારણે મેં કદાચ તારું નામ ન લીધું હોય તો હે દચાળુ ચિત્તવાળા! તમે મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૩.

મેં જન્મતાં જ મોહવશ હે પ્રભુ, જો કદાચ આપનું નામ ન લીધું હોય તો આપ મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૪.

હે દત્તપ્રભુ! બાળપણમાં રમવામાં જ આસકત ચિત્તને કારણે મેં આપનું નામ કદાચિત ન લીધું હોય તો હે દચાભીના ચિત્તવાળા! મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૫.

હે દત્ત! મેં યુવાનીમાં અજ્ઞાનતાને કારણે ભોગમાં જ સંતોષ માનીને કદાચ તારું નામ ન લીધું હોય તો હે દચાળુ ચિત્તવાળા! મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૬.

હે હૃષિકેશ! મારા વાણી, મન અને કાચાથી જાણે અજાણે થયેલા-(જન્મેલા) અપરાધોને હે વિશ્વસાક્ષી! ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૭.

મેં આપનું સ્મરણા, ધ્યાન, આવાહન, અર્થન, ગાન, સ્તુતિ, વંદન અથવા જપ કર્યા નથી. તો હે દચાભીના ચિત્તવાળા! મારો અપરાધ ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.૮.

આપના જેવો (બીજો કોઈ) દ્વારાનો સાગર નથી અને મારા જેવો (કોઈ) પાપી નથી. આપનામાંથી થયેલા એવા મારું આપ જ શરણ છો- જેમ ભૂમિ પર ડગમગતા પગ ભૂમિ ઉપર જ સ્થિર થાય છે તેમ. આ રીતે દત્તશિષ્યે આપની અદ્ભુત પ્રાર્થના કરી છે.૧૦.

અશાંતિ એ કોધનું સંતાન છે.

પરિશાષ્ટ

પ.પુ. શ્રી વાસુદેવાનંદસરસ્વતી સ્વામી મહારાજની આરતી

દિગંબરા દિગંબરા શ્રીપાદવલભ દિગંબરા;
આરતી કરું છું પ્રેમે પ્રભુજી, વાસુદેવ ગુરુપરા!
...ધૂવ.

૧પંચધાતદીવી અતિ સુંદર, ભક્તિધૃતે^૨ ભરપૂર!
પંચપ્રાણ પ્રગટાવી અંદર, સોહું જ્યોતિ નૂર!
...દિગંબરા.

સત્ય ચંદને કીધી પૂજા, સંચમ અક્ષત સાર;
મન ફૂલડાં અરપી રહ્લિયાળાં, નિઃસ્વન^૩ જયજયકાર!
...દિગંબરા.

સંકલ્પવિકલ્પ બજાવી તાળી, અનહં ધંટાનાદ;
કામ કોથ ભૂતો સહુ ભાગ્યાં, પ્રગટ થતાં શ્રુતિતાત!
...દિગંબરા.

આપ ફેરવે આપ વિલોકે, ટળ્યો અહું અંધકાર;
કાળો ધોળો નાશ થતાં ત્યાં, વરત્યો એકાકાર!
...દિગંબરા.

રંગ રાગ સહુ શામિયાં પળમાં, મરચો અલોકિક રંગ;
રંગ રહ્યો ના ધન્ય ગુરુપરા, ભલો તજાવ્યો સંગ!!
...દિગંબરા.

૧. પંચ ધાતુની (પંચભૂતોની). ૨. ભક્તિના ધીથી. ૩. શબ્દ વિનાનો, શાંત.

શિક્ષિત જીવન કરતાં દીક્ષિત જીવનનું વિશેષ મહિત્વ છે.

(૨)

જય જય શ્રીમદ્ ગુરુપર સ્વામિન् પરમાત્મનુ હંસા ।
વાસુદેવાનંદસરસ્વતી આરતી તદ્ હંસા || ...ધૂપ.

સોડહું હંસઃ પક્ષાભ્યાં સંચરસિ ખાકાશો ।
વાસસ્તે ખલુ લોકે સત્યે કીડા તવ માનસે ||
...જય જય.

મુક્તાહારો^૧ બ્રહ્મવાહકો^૨ પેરાજૃપથર |
ભક્તરાજહૃદ્ધાંતતમોહત્^૩ સ્વીકુરુ માં ચ હર ||
...જય જય.

પક્ષસ્થૈકે^૪ વાતેનેતે ભીતાઃ કાકાધા:^૫ |
પલાયિતાસ્તે^૬ કુંતં પ્રભાવાદ ભવન્તિ યાદશ્યાઃ ||
...જય જય.

એવં સતિ ખલુ બાલસ્તેડહું ગ્રસિતઃ કામાદ્યે:^૭ |
માતસ્ત્વરચા ચોક્કર કૃપયા પ્રેષિતશાંત્યાદ્યે:^૮ ||
...જય જય.

દાસસ્તે નરસિંહસરસ્વતી યાચે શ્રીચરણામ્ |
અક્રિતશ્રદ્ધે વાસસ્તે હંદિ સતતં મે શરણામ્ ||
...જય જય.

૧. મોતીનો આહાર કરતા હંસસ્વપ્ન. ૨. બ્રહ્મતત્ત્વના વાહક. ૩. હંદચના તમસઝપી અંધકારને હરનારા. ૪. એક પાંખથી. ૫. કાગડા વગેરે. ૬. તે બધા પલાયન થઈ ગયા. ૭. કામ વગેરે (કામ, કોધ, મોહ, મદ, મટ્સર વગેરે). ૮. શાંતિ વગેરે આપો.

બાળિશ (Childish) નહિ, બાળવત્ (Child like) બનો.

ભગવતી મા રુકમાભાની આરતી

જય રુકમામૈયા! મા જય રુકમામૈયા!

રંગ તમે દીધા જે તારે ભવનૈયા! ...તો જય રુકમામૈયા.

પુણ્યભૂમિ મહારાષ્ટ્રે પ્રગટ થચાં અંબા! (૨)

વિચચાર્યા ગુર્જર દેશો, જય જય જગંબા! ...તો જય રુકમામૈયા.

જનમોજનમ સુધી તેં કેવાં તપ કરિયાં (૨)

ફળકૃપે પ્રભુ તારી કૂખે અવતરિયા! ...તો જય રુકમામૈયા.

પોતે સ્વર્ધર્મ પાલન પ્રેમ થકી કીધું, (૨)

નારીજગતની સામે ઉદાહરણ દીધું! ...તો જય રુકમામૈયા.

નારાયણનિમિતે નારેશ્વર વસિયાં (૨)

અમર સ્મૃતિ કરી રંગે માતૃશૈલ રચિયાં! ...તો જય રુકમામૈયા.

ત્યાગ તિતિક્ષા ને વળી ધેર્ય સહનશીલતા! (૨)

દિવ્ય ગુણો તપ સ્મરતાં થાયે શીતળતા! ...તો જય રુકમામૈયા.

કીધા મહા ઉપકાર, ભક્તો પર ભાડી! (૨)

બાર ઝેંકના લીધા, પોતે ઉપાડી! ...તો જય રુકમામૈયા.

ભાવ થકી જે ગાશે આરતી રુકમાભાની (૨)

ટળશો તેની ચિંતા ભવજલ તરવાની! ...તો જય રુકમામૈયા.

વિવેકી માણસ એ સમાજની દીવાદાંડી છે.

॥ શ્રી દત્તઃ પ્રસન્નોડસ્તુ ॥

પ્રકાશિત પુસ્તકોની સૂચિ

અખિલ ભારત શ્રી રંગ અવધૂત પરિવાર, અમદાવાદ

સમર્થ દત્તાવતાર ભગવાન શ્રી રંગ અવધૂત મહારાજ વિરચિત ગીર્વાણ સ્તોત્રો, મંત્રો, ભજનો વગેરે તેમના પુસ્તકોમાં સંગ્રહિત થયેલ છે. તેનો દશયશ્વાય્ માધ્યમ દ્વારા ભક્ત સમુદ્દાયને લાભ મળે તે ભાવથી અમેરિકા સ્થિત શ્રી જશભાઈ પટેલે તેમના અમદાવાદના નિવાસ દરમ્યાન કેસેટ તેમજ વી.સી.ડી. તૈયાર કરાવી પરિવારને સમર્પિત કરેલ છે. કિફાયત ભાવે પ્રાપ્ય કેસેટ, વી.સી.ડી., ડી.વી.ડી. ની વિગત નીચે મુજબ છે.

(૧) દૃગ્રાસ ભજનાંદ

MP3 CD-૨ રૂ. ૬૦/- તથા પુસ્તક રૂ. ૧૫/-

અવધૂતી આનંદના ભજનો, પ્રભાતિયા, સ્તોત્રો, આરતી, થાળ, ધૂન, કેટલાક સાર્થ સ્તોત્રો અન્ય ભજનો તથા ગાયકોની નામાવલિ સાથે.

(૨) શ્રી દત્તબાવની ગાથા

DVD-૨ રૂ. ૧૦૦/- તથા પુસ્તક રૂ. ૧૫/-

દિવ્ય સ્તોત્ર દત્તબાવનીમાં આવતા ૪૦ જેટલા લીલા પ્રસંગોનું નાટ્યસ્વરૂપે અવધૂતગાથાના સૂત્રધાર તથા કથાકાર વલસાડના શ્રી રાકેશભાઈ જોશી દ્વારા નિર્મિત દશયશ્વાય્ દર્શન DVDના માધ્યમથી માં પ્રત્યક્ષ થાય છે.

(૩) શ્રી ગુરુનામામૃત જ્ઞાનપ્રપા

MP3 CD-૩ રૂ. ૭૫/- તથા પુસ્તક રૂ. ૨૫/-

શ્રીગુરુલીલામૃત અંતર્ગત આર્તસ્તુતિ, ગુરુમહિમા, ગુરુભક્તિ તથા વેદાંતવાણીના વિણોલા ૪૦૦૦ દોહરાઓનું સંકલન.

(૪) શ્રીરંગદર્શન ગુજરાત

DVD-1 રૂ. ૬૦/-

પૂ. શ્રી રંગ અવધૂતજીના ગુજરાતમાં આવેલ ઉપાસ્યધામ- નારેશ્વર, ગરુડેશ્વર, ગોધરા, ગોરખટેકરી, દીવાબેટ, રાજપીપળા, પોર, માતર, સોલા, સરખેજ, ગાંધીનગર, સઈજ, લીંચ વગેરે સ્થાનોની દર્શનીય આધિભોતિક તેમજ આધ્યાત્મિક માહિતી.

(૫) શ્રી ગુરુદત્ત પંચપરા

DVD-1 રૂ. ૭૦/-

ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર અને કણ્ણાટકમાં આવેલ દત્તતીર્થધામ- નારેશ્વર, અનસૂયાજી, ગરુડેશ્વર, નાસિક-ત્રંબક, શિરડી, માહૂરગઢ, ગાણગાપુર, નરસોબાવાડી, અક્કલકોટ, કારંજા, કુરવપુર, માણગાંવ માણેકનગર, ઓંદુંબર વગેરે સ્થાનોની દર્શનીય આધ્યાત્મિક તથા આધિભોતિક માહિતી, સંગીત સાથે ધૂન, ભજનો, સ્તોત્રોનો સમાવેશ.

(૬) શ્રીગુરુમહિમા

MP3-1 રૂ. ૪૦/-

અવધૂતીઆનંદના ભજનો, ધૂનો, દોહરા, સ્તોત્રો.

(૭) અમર આટેશ

Audio CD-3 રૂ. ૧૨૦/-

પૂ. બાપજીએ પોતાની જન્મજયંતિ પ્રસંગે આપેલ પ્રવચનનું તેમના શ્રીમુખની વાણીમાં શ્રાવ્ય દર્શન. જેમાં બાજવા, નારેશ્વર, ડાકોર, ધર્મજ, કણાબા, છારિકા, નવાગામ કંપાલામાં આપેલ વ્યાખ્યાન તથા સોલા ભાગવત વિધાપીઠના ખાતમૂહૃત્ત પ્રસંગનું પ્રવચન-ચતુવિર્ધ પુરુષાર્થનું સામંજસ્ય અને આજનો સંદિશ, રાજપીપળા - નવાપુરનું દત ઉપાસના (ઉક્તં પ્રવચન) વગેરેનો સમાવેશ.

(૮) સંકીર્તન સંપુટિત દત્તબાવની

Audio CD-1 રૂ. ૩૦/-

ખ્રાન્ધાનંદનમ્, દત્તનામ સંકીર્તન, દત્તબાવની, દત્તનામ સંકીર્તન.

(૯) દૃશ્યાક્ષ-ધૂન-સંકીર્તન

MP3-1 રૂ. ૪૦/-

દત્તધૂન, રંગધૂન, સંકીર્તન.

(૧૦) દૃશ્યાક્ષ સ્તોત્રાવલિ

MP3-1 રૂ. ૪૦/-

પૂ. બાપજી રચિત સ્તોત્રો, વંદના સ્તુતિ, દત્તનામ સંકીર્તન,
દત્તનામ સ્મરણા.

(૧૧) શ્રીરંગશરણ મૃત્યુંજય વંદના

MP3-1 રૂ. ૪૦/-

ખ્રાન્ધાનંદનમ્ મૃત્યુ વિષયક શ્રીગુરુલીલામૃત અંતર્ગત દોહરા,
સંગીત ગીતા- અ. ૧૫ તથા અન્ય શ્લોકો.

દત્તનામસ્મરણા, ભજન, ધૂન,(જીવતા સુધી જીવનમુક્તિ અને
મૃત્યુ વેળાનું સાચુંજય મુક્તિ દર્શન)

(૧૨) સંગીત ગીતા

MP3

પૂ.શ્રી રચિત ગીતાજીનું ગુજરાતી પદ્ધાંતર.

(૧૩) રંગ રમક્ટ

અવધૂતી ગરબા- નોન સ્ટોપ. પૂ.શ્રીના ભજનો તથા અન્ય ભજનો
પર બે તાળી, ત્રણ તાળી, દાંડિયા સાથે નોનસ્ટોપ ગરબા. સીડી પ્લેયર
સાથે જોકે ત્રણ કલાક ગરબા કરી શકાશે.

(D.J.)

(૧૪) અવધૂતીઆનંદામૃત (રૂક્ષાક્ષ)

પૂ.શ્રીના ભજનો, દોહરા, ધૂન-ભંત્ર, પ્રભાતિયા, અનસૂયાબાવની,
દત્તબાવની, વંદના વિગેરે.

(૧૫) ઉખઃપ્રાર્થના - સાંચ્યપ્રાર્થના

નારેશ્વરમાં થતી દરરોજ ઉખઃપ્રાર્થના તથા સાંચ્યપ્રાર્થના મ્યુઝીક
વગર તથા મ્યુઝીક સાથે.

(૧૬) રંગ હૃદયમ્ સ્તોત્રાવલી: (નજીકના ભવિષ્યમાં)

રંગ હૃદયમ્માંથી ગાઈ શકાય એવા સ્તોત્રો મ્યુઝીક સાથે તથા
મ્યુઝીક વગર.

નોંધઃ શ્રીરંગ અવધૂત પરિવારના ભક્તોને વિનંતી કે કોઈ પણ CD,
VCD, DVDનો કોઈ ઉતારો કે નકલ ન કરે. આ ધંધાર્થી કાર્ય નથી.
આપના દ્વારા વેચાણ સહકારની અપેક્ષા. આમાંથી પ્રાપ્ત થતો નફો
પરિવારને જ સમર્પણ થાય છે.

સૂચનો આવકાર્ય છે.

Please Visit Our Following WebSite On Internet

www.shrirangparivar.in
www.rangavadhoot.us

✽ પ્રાપ્તિસ્થાન ✽

૧. શ્રી અંબાલાલભાઈ પટેલ	૯૩૨૭૦૫૦૭૭૭૯
૨. શ્રી પ્રવિષાભાઈ એ. દવે	૯૪૨૬૦૩૨૩૪૩
૩. શ્રી કાન્તિભાઈ દવે	(૦૭૯)૨૫૩૮૮૭૪૧
૪. શ્રી પણેશભાઈ બ્રહ્મક્ષત્રિય, પાદરા	૯૮૨૪૨૪૪૩૮૮
૫. શ્રી જશભાઈ એ. પટેલ (યુ.એસ.એ.)	૯૩૨૭૦૫૦૭૭૭૯
૬. શ્રી અવધૂત સાહિત્ય ભંડાર, નારેશ્વર	૨૫૩૫૭૧
૭. શ્રી દટમંદિર, સરખેજ	૨૫૮૨૮૪૭૦
૮. શ્રી દટમંદિર, ગાંધીનગર	૨૩૨૧૦૬૪૨
૯. શ્રી રંગમંદિર, સોલા-અમદાવાદ	૯૮૨૪૩૯૮૪૭૦
૧૦. શ્રી રંગમંદિર, ભૂતકી ઝાંપા, વડોદરા	૯૩૨૭૮૦૪૧૩૨
૧૧. રુકમાઈ મંડળ, કાંદિવલી	૯૮૨૮૨૪૩૧૫૨
૧૨. શ્રી દટમંદિર, ગરુડેશ્વર	૯૮૨૦૧૫૭૨૧૦
૧૩. શ્રી અમૃતભાઈ જોધી	૨૫૮૮૫૪૦૮
૧૪. Jash Patel	(૦૨૬૪૦)૨૩૭૦૦૫

2983 Heatherwood Court Schaumburg IL.

60194 U.S.A.

Phone # 630-550-4218.

jashapatel@yahoo.com

jashapatel@gmail.com

✽ કાર્યાલય ✽

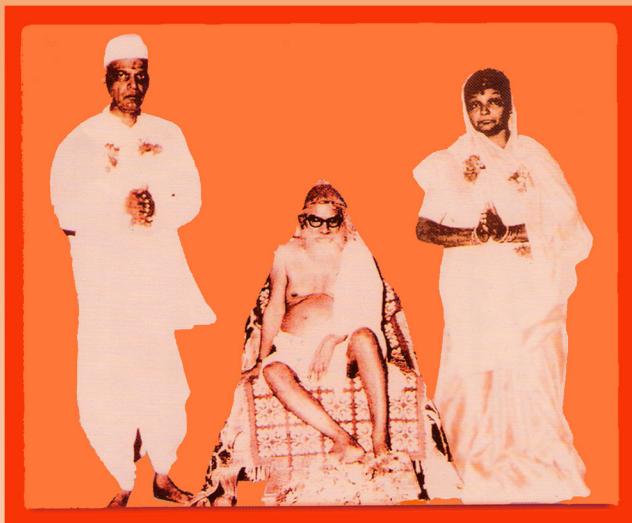
શ્રી પ્રવિષાભાઈ દવે

અંજિલ ભારત શ્રીરંગ અવધૂત પરિવાર

૪૩, અશોકનગર, શાહપુર દરવાજા બહાર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૪.

ફોન: (ઘર) ૨૫૫૩૩૭૫૪, (ઓ.) ૨૨૭૪૦૭૪૮,
(મો.) ૯૪૨૬૦૩૨૩૪૩.

સમર્પણ વંદના

તારાબેન અંબાલાલ પટેલના ગુરુદેવદટ

અંબરિષ સમી ભક્તિ તારનારી બની રહી
બારણો બાપજી આવ્યા રાત્રિ દુઃખ તણી ગઈ
લાજ રાખી ગુરુ રંગે બેસી ઉરના આસને
લદ્ધયમાં ચિત્તને રાખું નમું પ્રેમે હું આપને

અંબાલાલ ગ. પટેલના ગુરુદેવદટ

(શ્રીરંગ અવધૂત પરિવાર- ચુ.એસ.એ. - કેનેડા - ઓડિયો - વિડીયો -
સી.ડી. ના ઉપાર્જનમાંથી)

॥ રુકમાઝબાને નમું નમું ॥

વિશ્વ કલ્યાણને માટે ધન્ય! દીધો, મા! દીકરો, ધન્ય! ત્વાગમયી, માજી! વંદું રુકમા માતને શુદ્ધ-સાત્ત્વિક ભાવો જે અંતરે ઉછળી રહ્યા, ભીડ્યે અન્યના ભાવો, વંદું રુકમા માતને શુભ વસ્ત્રે વિભૂષિતા, માજી સાક્ષાત् સરસ્પતી, કુમતિ-જાક્યતા હારી, વંદું રુકમા માતને પદ્માસને બિરાજેલાં સાક્ષાત્ પદ્મા સમા અહા! સમૃદ્ધિ સૌખ્યદાયી મા! વંદું રુકમા માતને સદાચે શુદ્ધ ચિત્તે હા! શુદ્ધ સંકલ્પ જેવતાં, શુદ્ધ ચિત્ત કરો મારું, વંદું રુકમા માતને શ્રદ્ધાનો ધોખ હૈયામાં જેના વહેતો અખંડ, હા! શ્રદ્ધા મારી કરો પુષ્ટ, વંદું રુકમા માતને સદાચે તુષ્ટ હૈયામાં બુબુકા ના દહે જરા, અંત: તુષ્ટ કરો મારું, વંદું રુકમા માતને સદાચે શાંતિનો સિંહુ જેના અંતર ઉછળે, શાંતિ દો મુજ હૈયામાં, વંદું રુકમા માતને દુઃખના કુંગરો ઝીલ્યા આ સંસારે ડર્યા વિના, વિષડાં પચવી દીધાં, વંદું રુકમા માતને ઝર્ઝુમ્યાં ઝંઝાવાતે, જીરવ્યાં ઝેર જગતનાં, પ્રસત્ર વદને, માજી! વંદું રુકમા માતને દુઃખ-દાવાનળમાં મા! વહાવ્યો સૌખ્યનો ઝરો, સર્વમાં શર્વ^૧ ને જોતાં, વંદું રુકમા માતને અગ્રમ્ય શક્તિ મા! તારી, સર્વમાં સૌખ્ય પ્રેરતી, પ્રેરજો મારી બુદ્ધિને, વંદું રુકમા માતને અમી ઝર્ઝતી મા! તારી દિવ્ય દૃષ્ટિ વહ્યા કરો, સદાચે મુજપે ઓ... મા! વંદું રુકમા માતને પ્રસત્ર મુખફું તારું વેરતું હા! પ્રસત્રતા, ‘પ્રસન્નોઽસ્તુ’ સદા માજી! વંદું રુકમા માતને અખંડાનંદની મૂર્તિ સ્વયં આનંદ રૂપિણી, ધન્ય! આનંદદાયી મા! વંદું રુકમા માતને લઘ્બોદર^૨ તથી માતા સર્વ વિધન વિદારિણી, વિદારો વિધન સો મારાં, વંદું રુકમા માતને ઉપોષણે, પ્રતે, શીલે, તિતિક્ષા-સંયમે વળી, દુર્વૃત્તિ-દાનપો જેણે, વંદું રુકમા માતને હણ્યા છે માત્ર હોંકારે, એવી દુર્વૃત્તિહારિણી, હણો દુર્વૃત્તિને મારી, વંદું રુકમા માતને પવિત્ર તુલસી કેરી નિત્યે પ્રદક્ષિણા કરી, ધન્ય! પાવનકારી મા! વંદું રુકમા માતને તુલસી પૂજા, ગોપૂજા નિત્યે સૂર્ય પૂજા કરી, દારિદ્ર્ય દેહનાં ટાળ્યાં, વંદું રુકમા માતને સ્વયં પુષ્ટિ, સ્વયં તુષ્ટિ, પ્રજ્ઞા, મેધા, ગતિ, સ્વયં, સ્વયં કારુણ્યમૂર્તિ, મા! વંદું રુકમા માતને સ્વયં ભક્તિ, સ્વયં શક્તિ, સ્વયં શ્રદ્ધા ને મોક્ષદા, સ્વયં આનંદદાયી મા! વંદું રુકમા માતને સ્વયં બુક્તિ, સ્વયં મુક્તિ, સર્વ પાપ વિમોચિની, સર્વ કલ્યાણકારી મા! વંદું રુકમા માતને સર્વ અંગલકારી મા! દૈન્યહારી, દયાનિધિ, દારિદ્ર્ય, દુઃખહારી મા! વંદું રુકમા માતને અન્યનું શરણું મારે નથી મા! તાહા વિના, ‘બાળ’ને અંકમાં લે...લે... વંદું રુકમા માતને

(પ્ર. ગોવિંદ ઉપાધ્યાય વિરચિત સપ્તશતીમાંથી)